

הרב יצחק לוריא אשכנזי - האר"י הקדוש

ע"ץ הח"ן לעליונים

זהו הספר שאותו העביר רבי ישראל סלנט זיע"א בשם האר"י הקדוש לעם ישראל ממוקום מושבו בהיכלות עליונים כמגיד לסימונה גואטה

י"ד אלול תשע"ט

פרק	שם הפרק	עמוד
הקדמה	נשמת האדם	3
א	הספירות	4
ב	הנשמה	12
ג	רזי המאורות	14
ד	סוד האותיות	18
ה	תכלית הקיום אשר בינות הקיום עליון-תחתון	26
ו	כוחות הרגש אשר פועלים על הנשמה	37
ז	ההוד לרקיע השביעי	46
ח	האותות אשר באותיות	62
ט	שילומים לנזרי קדושים ופילוח הקודש	73

הקדמה - נשמת האדם

בזאת לא תמו דברי מקשתו של רבנו הקדוש אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל. ובינות כל אלו המקשות יחל **משנתו האר"י הקדוש** בשם גדולי חכמי ישראל ועל דעתם להשמישו זה הפתח לירד ח"ן הנסתרים אשר לא נודעו בתחתונים. זה היגדו בשם אומרו: "ממרום חסדי שמים אשר חנן אותנו לזה הפתח להאמר כל אשר נפקע מסגולת החיים ויאמר מעם סגולת עליונים. וכל אלו הדברים מעם קטיף רזי אמירים הנתלים באמירי היכלות לשכר בינות ישראל מעם מגבלות כותליהם. ואני אחו"ן היגדי מעם מקשת כתבי אשר לעליונים לשבח בורא עולם ולשבח בני עמי אשר בח"ן הנסתרות אגמול בהם שכלם הישר לפתח שכלם הניסי. ואלו פרקי הח"ן לישראל מעם ישראל של מעלה וירדון בקדושת הדרת טהרם לישראל של מטה. ומזו אבינות דעתי ואני בעליונים ואלוקים ברום חסדו ימטיר בי פתח גאולת ישראל מעם אלו דברי הח"ן לבסס מעמד ישראל בסתרי תורתנו הקדושה. וזו תפילתי וזו תחינתי לשמר גחלת עמי מעם קדושת תורתנו וקדושת החיים מנביעת טהרתם ואור יקרות נשמתם. ולזה **פרקי הראשון** אייחדו מעם תובנות הח"ן אשר בסתרים להבין מהי זו נשמת האדם וכוחות יניקתה המשמרים חיותה. ובזכות אלו הדברים ובשבח הבורא נעלה נתיב נסיקתנו מעם ח"ן הדברים. וזו נשמת אדם אשר בפקודת צו אלוה ממעל יאיר אורה, אור היקפה ואור פנימיותה מעם אופן חציבתה, וזה מקור חציבתה סתום ושמור מעם כל עליון וסודו בעומק רום הרקיעים. וזה אורה המקיף ישאב כוחו מעם תמיר"י עליון המה חסידי השם בביאור היוולד מעם חצרות יסף אשר למרגלות כור חציבת הנשמות. ואין בהם פעימות הלב ואף לא נשמת האדם. המה בהיווצרות היפרדות עליון מתחתון לשמר כוח ריחוקם זה מזה ולהאיר שובל הנשמות בנתיב ירידתם מעליון לתחתון. וזה אורם המקיף מעם תמיר"י עליון ינביט בהם כוח חיבורם, חיבור נשמת אדם אל לב האדם אשר כסותה הוא בתחתונים. וזה האור המקיף ימיר גשמיות הגוף בדבקות הקו המקיף זו נשמת האדם ודרך זה חלל האור תואר גשמיות הגוף אל בינות קוה המקיף אותה. ומתוך זה האור החלול והגשמיות המומרת בקו זרימתו תדבק הנשמה לאופי ואופן תיקונה אשר נתלה מזה האור המקיף אשר נתנו בה תמיר"י עליון. ואילו זה אורה הפנימי ינוק אורו מעם נבדלות הרוח אשר בגשמיות האור המקיף להאיר בנשמת האדם ייעודו ושליחותו על פני האדמה. וזה האור הפנימי התולד מעם האור המקיף כפי נבדלות הקודש אשר בקודש מעם הקודש אשר בחול כמשל הרוח אשר בגשמיות מעם הרוח אשר ברוח. וזו נבדלות האורות, עצימותם ואופן פועלם בתחילת כוח טעינתו מעם תמיר"י עליון אשר משנת סדר הסדרים סדורה בהם מאז "תבנית בראשית", ולא יטעון בקוצו של יו"ד. וזו סגולת האורות לשמר כוח הארתם וכוח עצימותם מעם תובנת הלב הגשמי להפריד אופן ניקוי דמו אשר זורם בו מעם חשמליותו הוא כוח הארתו מעם תמיר"י עליון וזה הכוח יזהיר (זוהר) אלו האורות. וזה אשר תהא משיקות אורו המקיף לאורו הפנימי ידע שזירות שליחותו וייעודו מעם כוח תיקונו וברבות מונים הקפדתו הקפדת נשמתו מעם עליונים. וזו קדושת האורות מעם "תבנית בראשית" להאיר בנשמת כל חי כוח אינסופיות אלוקינו אשר במדויקות פועלו וצלמו בנו. ועל זה האור הפנימי נחלום ספירות האדם בפרטיות נשמתו לשמר בו איזונו אשר בינות הגשמיות לרוחניות, וכוח הארתם בו נובע מעם שליחות וייעוד נשמת האדם.

פרק א' - הספירות

ואלו הספירות מעם כוח הנעתם ירבון כוח שפעם מעם חותם נשמת האדם לשמר בו צלם אלוהיו, לנווטו מעם תיקונו אשר בחרו בו עת ירדה נשמתו להיגשם בינות גופו. ואלו המה הספירות אשר בפרטיות נשמתו מכוונים כנגד "עמל יומיו" וספירת מעלות פועלו וחסרון פועלו מעת ערותו ועדי שנתו. וכל ספירה ופעמתה אשר נובעה מעם "שליחת קן" צבאות אשר עליו בקדושה או בחול להשמר מעם איזונם בנרדפות כוח הצדק עליהם. וזו פקחות הספירות אשר מנביטה כוחה מעם גרמי שמים להיתן בו מבוקשו באדם בנבדלות חסרון כיס מצוותיו או בעם עודף מעלותיו ולא ייטבו לאלו ספירותיו אשר בח"ן לא החיסרון ולא העודף מפאת "שיעורי האיזונים" הנובעים מסדר הסדרים. וזו פעולת שכחת האדם "עתי צוקיו" שפעה מעם גרמי שמים להזיז מחוגי פנימיות האדם עלי נשמתו והמה בנתיב מחוגם אשר במעגלו ימחקון זכרון ימיו לבל ישחקו עצמיותו על פני האדמה ויאבד כוח שליחת תיקונו עליו. ואלו קוי חיבור גרמי שמים מעם ספירות האדם בפנימיות נשמתו יעידו בו אור גדלות נפשו אשר בנשמתו. וזהו מחוקיות סדר הסדרים אשר ל"תבנית בראשית" כוח חיבור עליון לתחתון מעם כוח החיצון אשר לתבנית בראשית לכוח הפנימי אשר לנשמת האדם. וכל ספירה וספירה נטועה בשורש נשמתו על פי סידורי מחוגיה ולא יחלפון מקומם כל עת כוח טעינתם מעם גרמי שמים. וכל ספירה וכוחה אשר ניתן לה ובה תתעל מערכות גופו אשר נתלים על נשמתו ותכוון עוצם פועלם מעם כוחם. ואין נוגה כוחם בסריגות אחד לרעהו ובנפרדות פועלם וסך פועלם יניע גופו ותקינות גופו. ומהי זו הספירה אשר לנשמת האדם? מקומה וגודל רזיה המה בעליונים. ומזה הפתח אשר הותר לנו נגלה בה מעט מחשיפת שורשה. זו הספירה, מלשון ספיר, אחד הוא מאורות אלוה ואלו הספירות כולן אורות הספיר לעליונים אשר אותות הארתם ועצימותו ירשמו נדיבות פועלו של האדם מעם כוחו הפנימי להשמר דרכי ואופן קיומו בכפיפות לסדר הסדרים אשר לעליונים וניטע בנשמת האדם בפירוקו לספירות להעיד בו מעלותיו וחסרונותיו בגשמיות (גופו) וברוח אשר לנשמתו. ואלו המה הספירות במחולקות מספרם ושמן, תולדת סדר הסדרים אשר לתבנית בראשית משמרים כוח חיות חותם הנשמה אשר מצוי בשורשה והמה מסודרין על פי סדר הסדרים בנבדלות נשמה אחת מעם אחותה על פי תוקף גלגוליה, תיקוניה, אורה המקיף, שליחותה ויעודה ובכל ספירה וספירה סוד מעלתה וכוח שיפעה והשפעתה על מדרגות הנשמה: יחידה, חיה, נשמה, רוח, נפש, צל, צלם, צל. ובכל ספירה בפרטיות האדם שמור חלקי תיקונו על פי סך חלקיו. ובכל ספירה נחרטים רשומיו על פי ב' כיווניו מנשמת האדם לעליונים ומספר החיים אשר לעליונים לנשמת האדם. ואלו מבנה ספירות האדם אשר בפנימיותו יעידו סדר גופו הגשמי והמה המה גופו הרוחני אשר הטביע בו השם יתברך סוד צלמו להיגשם בו תיקונו. ולא יותר מבניהם ולא יוחלף ולא יוסדר בשנית. זהו סדר חותם צלם אלוהיו אשר חתום בשורש נשמתו. ואלו המה ספירות האדם אשר יונק מהם כוחותיו הרוחניים כפי יונק כוחותיו הגשמיים מעם גופו המתכלה. וכל ספירה וסודה אשר לה ומשוויך לנשמת האדם וזה הסוד ינק כוח התגשמותו בנשמת האדם מעם גרמי שמים אשר במחוברות לעליונים וכוח שפעם על התחתונים. ובאתנתת הדברים אומר בזה היגדי אופן חיבור אלו ההיגדים לנשמת האדם, ניתנים בשפת תחתונים לחזק כוחו של ישראל אל מול גאולת ישראל בהבנת אלו הדברים, לבסס לימוד הח"ן אשר בכליו, לקדש עול מלכות שמים עליו ולקדם גאולת ישראל מעם לימוד הח"ן ותורת ישראל. ואלו הדברים ינתנו בשפה אשר תאיר אורה בכל אחת מנשמות ישראל בהקלת הפנמת אלו הדברים אשר יהיו בהשגת בינות ישראל להבין אופן פנימיותם והמה בתוך מגבלות בינתם. וזהו התיקון אשר בתוך התיקון ליתת אלו דברי מים חיים מהעליונים לנשמת ישראל באשר היא אף כי אין רום בנשמתה אך תוכל להגביה רום מאלו הדברים. וזהו שער

השם לספירותיו מעם הספירות בעלמא ומעם הספירות בפרטיות נשמת כל חי אשר לו. ואלו הספירות בעלמא כוחם באינסופיות אלוה שזורה בהם להטיל צילו מעם כוחם והמה כחותם לתבנית בראשית להניע סדר הסדרים מעם כוח עליון בעלמא. ועל אלו הספירות אשר טמונים בנשמת האדם יוגבלו פועלם מעם כוח הנשמה אשר עליה ומרחב פועלה ויאורו בה כוח שיוטם בה, וכוח אינסופיותם יהא בברות מרחב הנשמה לקושרה לעליונים ופועלה בתוכה יקשרה לתחתונים. וזה החיץ יאדיר כוחו מעם כוח גמולם מעם פנימיות הנשמה וברות לה. ולא יפגמו כוחות הספירות אלו באלו, בהפיכות הענין הוא, יהוו המה מקשה אחת להתיר העודפים ולמלא החסרים מעם כוח שיוטם בה לכוון כוחותיה מעם כוחותיהם עליה, ולא יותר בהם לפגום בה אלא להאיר פגמיה אל מול רוחה ולתקנם מעם נפשה אשר זו הנפש מעצמות כוחה להנתק מעם הארציות תאיר בנשמה וברוח כוח יחודה בהם ותוסיף אורה לאורם ותאיר באור יקרות משנה אורם של הספירות אשר בכפיפות לאור הספיר ובשליש כיוונו מעם תחתיתו. ואלו האורות אשר מתחתית לספיר לשלוש כיוונים יאורו בחוזק עצמותם באם שלמות הכוחות בינות הנפש הרוח והנשמה יתנו שלהבת אורם בהם ולצידם (* נפש * רוח * נשמה *) או אז יאירו ויעורו אלו האורות אשר בכפיפות לאור הספיר. השם בחסדו ייחד לכל ספירה כוחה ואורה וטיב מעלתה בנשמת האדם לייחדו מעם שאר בראיו וליתן בו סימני סגולת עם סגולה ולזו הסגולה מחוברים אלו הספירות אשר נשתקעו בחותם נשמת כל חי אשר לישראל. ומאם אלו הדברים נייחד ביאורם על פי היתרי עליון.

ספירת הכתר – משמרת כוח צלמו וחותם צלמו אל מול צלם נשמת האדם לייחדו מעם שאר בראים. וזו ספירת עליונה מעם עליונים להבין כוח נשגבותה מעם כוח קישרה אל כיסא הכבוד וכוח פתח אורה לעליונים לייחד האדם אל מול בוראו, ורצונו עליו, להאיר בו נשגבות הבריאה מעם כוח "הראי-יה" אשר משתמר לנשמות הנשגבות מזה פתח הספירה. וזו הספירה אשר אור ספירה יאיר לעליון וכוחו, כוח הארתו ואורו, יגע בכיסא הכבוד. ומאלו הדברים תבינון זה פתח עליון לתחתון מעם נשגבות ספירת הכתר להאיר בנשמת כל חי עליונים אשר עליו וכוחה של זו ספירתה הפנימית לפתוח לו שערי עליון. ומזו הספירה ינתנו שי מנחות לנשמת כל חי אשר תוקף שליחותה לעליונים וזהו הכוח המקשר בינות הנשמה אשר בתחתונים לגילוי רזי העלומים אשר לעליונים. וזוהי דבקות הנשמה בינות הנשימה להבין כוח מקצבה מעם כוח הפתח לעליונים. וזה המקצב הנכון לו לאדם יאיר בו ספיר כתרו למראות עליונים.

ספירת החכמה – שם להשם כי טוב. וזו ספירת החכמה לנטוע חוטי מחשבת האדם המחוברין למלאכת מחשבת "מעשה בראשית" לתיתם בו מגובלים מעם אינסופיות כוח הבריאה עליהם לבל תיזוק נשמתו אשר בגופו. וזו חכמת האדם בזעיר אנפין כוח קיבולה מעם אינסופיות מעשה בראשית בו מוטמנת "תבנית בראשית". וזו החכמה ניתנה כראי לנפש רוח נשמת האדם להבין כוח פעולותיו מעם רוחו הפועמת בו ולקשרם לכוח ממשיית גופו אשר עליו. ואין בעדות ספירת החכמה להעיד גודל חכמת האדם עליו כלל וכלל. כוחה מעם חכמת הנפש להעיד בה התנהלותה בממשיות הקיום האלוהי.

ספירת הבינה - באם החכמה ספירת החכמה, כוחה בהתבוננות ראי הנפש אשר עליה, זו ספירת הבינה כוחה במשיכת החוטים אשר מתוקף הבוננות להבין פתח בואם ופתח מוצאם ולהחקר אלו בפתחים ופשר החוטים החוצים מבוא למוצא.

ספירת הדעת – וזו הספירה מעם אורה וכוח הארתה להחבר זו הבוננות מעם מהות החוטים וקצות פועלם מעם המבוא ומוצאם ולחברם מעם דעתו האם בשתי וערב קשרם או באם מקביליותן ובאם לגולם ועיגולם זו הדעת תטמון בתוכה סוד קיומם מעם מהות פועלם בואם וצאתם בינות ממשיות קיומו והוא בחיבור עליון ותחתון להבין הקישות הדברים.

ספירת החסד – וזו הספירה מעם מעלתה להאיר פועלו של האדם בינות נשמתו וגופו לתעל מערכת חוטי מעם חסדו ורחמיו עליהם לבל יזקו מעליונים או תחתונים ולשמר בו בינת ניתוב חוטי על פי האור המאיר בם בחיצוניותם ובפנימיותם לבל יכבם וישמר כוח הארתם ואורם מעם חסדו עליהם וזה החסד יניב בו רחמי שמים עליו.

ספירת הגבורה – וזו הספירה להאיר בו כוח קיומו מאת השם וצלמו אשר בו ליתן בו כוחות הנפש להבין כוח גבורתו מעם קבלת תובנת עליונים כי הכל לטובה הוא מאת הבורא יתברך. וזו הספירה תאיר באור יקרות זו התובנה להבין מעגליות החיים אשר שזורה בתיקונו, וזו הגבורה בעצימותה להבין זו התובנה כי הכל לטובה הוא, ובמדוייקות הדברים אשר מנביעים מאינסופיות השם במרחב הבריאה ובמרחב הנשמה אשר בפרטיותה.

ספירת התפארת – וזו הספירה אשר לנשמת האדם תאיר בו אפסיות גופו בינות כוח נשמתו להבין זו מעלת הנשמה מעם עליון ולהאיר בו אפסיותו אל מול כוח הברי, וזו הספירה תגינו מפני גנותה של הגאווה המפעמת בתוכו והיא מקור רעתו ודופי הטלתה על נשמתו לכבות בה הארת שורש נשמתה מעם מידת הגאווה אשר פוגמת בכוח יוצרה עליה. וזו מידת הגאווה תפגום במלאכת שזירת חוטי נתיבו ולא ידע אנה כוונם.

ספירת הנצח – וזו הספירה וזה אורה אשר עליה תגינו מפני נחיתו הנפש תחת כובד משקל כעסה עליה ותחרב בו עולמות ספירותיו אשר בפנימיותו יען כוח הריסתה גדול במונים מעם כעסו אשר עליו. וזה הכעס יעיד בו קשריות חוטיו בסבכם ולא תצלח התרתם וישורם יען בעט בם בכעסו וזו מלאכת ישורם תדרוש עומק המלאכה ושיקול הדעת אשר נלקח ממנו בשעת כעסו.

ספירת ההוד – וזו הספירה תאיר בו חוזק וחוסן נשמתו וכוחו באם נכבשה נפשו על ידי יצרה וכוח החלשותה נשפע בהם. וזו הספירה תעיד בו בפנימיות האדם כוח עמידתו אל מול מבקשי רעתו ומלביני פניו. וכוח הארתה עליו מעם שימור כוח הבלגתו לבל יתן לנפשו להתבוסס בארציותה וייטב לרוחו ונשמתו.

ספירת היסוד – וזו הספירה מעצימות אורה תשקף נבדלות הרוח מהחומר לדעת שימושי תובנותיו מעם הבינה החכמה והדעת אשר בו להתגבר על כוח היצרים אשר נטע בו ובנשמתו מיום היווצרה. וזה אור ספירה יעדי בו נאצלות רוחו להתבטלות גמורה אל מול יצריו וחוסן רוחו בדבקות רום נשמתו להתלות ברבדים עליונים לבל תשקף נפשו בינות יצריו אשר בו.

ספירת מלכות – וזו הספרה תחתום ספירותיו אשר נתלים בחותם נשמתו. זו הספירה אשר מכוח הארתה ואורה תאיר בו תובנות נתיב תיקונו והוא בממשיות גשמיותו להאיר נתיבי הגשמיות אל

מול נתיבי הרוח אשר בתוכו ושזירותם זה לצד זה לבל יחסום הרוח מפני הגשמיות, והגשמיות מפני הרוח חס ושלום. זו וגם זו בנצרכות נשמתו ותיקונו וטיב שזירת החוטים אלו באלו יעידו כוח התקדמותו וטיב מהות חוטיו אשר בהתעקלות ופיתולי הדרכים לבל יקרעו וישמרו על פי טיבם זוהרם וכוח משיכתם בו. וידע להובילם מעם פתח בואם לפתח מוצאם על פי כוחות הרוח והגשמיות אשר עליהם.

ומכל אלו הספירות אשר במפעלות גופו ונשמתו תדעון אלו הכוחות הפועלים עליו, לבל יזיקו בו כיבוי אורם, וזה הכיבוי וזו ההארה והאורה אשר במ ינביטו בו כוח בחירותו להלך בנתיב הראוי לנשמתו אשר תכיל בינות מרחבה אלו האורות להאיר בה.

ומרום אלו הדברים אשר בהיגדים נעלה משנת היגדנו אל בינות אלו החוטים אשר מקשרים תוואי מוליכותם בינות גופו לנשמתו, וזה נתיבם במקושרות מחלצות ספירותיו על חותם שורש נשמתו במנח פארם ובמדוייקות פועלם, ולא תצרך ספירה אחת להיחתם בחסרון אחותה עליו, וכולן חתומות ומונחות בגזירות הוויתו, תיקונו ואופן מהות מרכולתו אשר איתו ואשר נשאה מעם כור מחצבת נשמתו להוליך חוטינו, חוטי יוולדו במרושתות החוטים אשר מטביעים סדר הסדרים על תבנית בראשית וכל חוט וצבעו, כוח רפואתו וסוד היוולדו מעם סדר האותיות אשר חזקתן עליו מעם ייחודי הייחודים לתת בו כוח רפואתו וכוח פיתולו וכוח מסרקתו אשר עליו. וזוהי נשגבות בראתו עת אלו החוטים אשר מונחים על תבנית בראשית ופתח בואם ופתח צאתם הוא הנסתר שבגלוי בעיני נשמת האדם להחריד בה מעשה בראשית והיא בממשיות התחתונים. ואלו הספירות אשר חתומות במנח שורש נשמת האדם להיוולד בו צלמו במדוייקות גופו המתכלה וסודם אשר במעם נשגבות הבורא לידע העת אשר במעגלי מחוגי נשמתו בואך רוחו להימשך בחוזקתו החוט מעם פתח מבואו ובעם ברפיון החזקתו על פי טיב ספירתו בשפע צבעו וגוונו אשר עליו ומעם אופן בריאת אותיות מוצא פיו מעם לישת לשונות, והמה הם מילותיו אשר בצירוף יחודם יבנו עולמות בעליון ובאם יחריבו עולמות מעם סדר הסדרים אשר לעליון. ואלו רישומי אותיות לשונו יותירו רישומם מעם העליון בקרן אורם אל בינות ספירותיו אשר חתומות בשורש נשמתו להשחק מעם חוטי פעולותיו באם המה ברפיון או המה בחזוק מתיחתם ליתן בו בגופו תדרי שמע פועלו אשר רשומים בעליונים בואך לספירותיו אשר בחותם נשמתו. והמה אלו הספירות אשר בהשתקפות עליונים עליהם להמיר בו החסד בדין או על אשר הדין שבחסד באופן סידורם ועצימות יחודם מעם תפאורת אותיותיו, ולא תדעון אלו כוחות לישת אותיותיו אשר בלשונו להרעיד סיפי חותם נשמתו ולחבל סדר מנח הספירות עליו, וזו החבלה מעם רישומה תותיר פתח היצר להקרב לזה חותם הנשמה ובאם כוחו רב יוכל מעצימותו לכבות אורות ספיר הספירות, וזו נאצלות הרוח (מלשון צל ואצילות) תגן מעם צילה על אלו אורות הספיר לבל יכבם היצר מעצם עצימותו עליהם ותרחקו מעם צילה אשר משנה לחותם מצוי בו. וזה משנה לחותם מעם צלם אלוהים הוא ברובדיו שלוש וכל רובד יכיל קרן אור הספיר עליו במקצבי העתים וירחיק אלו קרני האור מעם הנשמה לבל יאירה מכפי יכולת הכלתה וישמרם לעת צוק עיתה עת היצר מאיימה לכבות ספירותיה מעם חותם נשמתה. וזהו צלם המשנה לחותם יפרוק אורו עליה בזעיר אנפין אורו שמא יזיקהו היצר ויטיל אופלו עליה, על הרוח אשר המשנה לחותם וטבע בה. ומזה צלם המשנה לחותם נדבקה בה אצילותה בזו רוח האדם לשמר בו צלם אלוהים לבל יכניעו היצר ויבוססו לאריות הבהמיות ויצרך ינקבו דרך נפשו. ואלו המה הכוחות היונקים בינות הנשמה לרוח לשמר בהם צלם אלוהים במלוא פארו ובמשניות צלמו. ובזאת לא תמו רזי נשמת כל חי מעם נשמתו, רוחו ונפשו אשר המה ללא ספירות חותם נשמתם משולים

למתים המהלכים על אדמתם. ואלו הספירות המה כוח חיותם ואופן הויתם בינות עליונים לתחתונים. ומעם אלו הנשמה, הרוח והנפש אשר לו לאדם במרוחקות מנחם וכיוונם ובמשורת שבתם ובנוגה זוהרם אשר על קדושתם מעם נשמת האדם מצויים בינות הנשמה לכנפי השכינה אשר עליה "יחידה" ו"חיה" אשר עליונות קדושתן ופועלן וסוד רזם בעליונים הוא. וזו "החיה" תעיד מעם חותם צלם השם עליה מקום כור מחצבתה אשר ננטע בו שורש נשמתה להיסרק ממנו חוטי התגשמותה מעם ספירותיה אשר חותם כיוונם מעם מקור כור מחצבתה וזו ה"יחידה" אשר מקור זוהרה וקדושתה נתלה על כיסא הכבוד ואופן יחידותה מעם אורה הנגלה על אחיותיה ה"חיה" "נשמה" "רוח" ו"נפש" והיא היא מקור אור ה"ספיר" אשר מאיר הספירות מעם חותם הנשמה ומשביח אורה שלה. ובזו עדנות קיומם מעם הגנוזים אשר בחלקיות גילויים מעם נסתרותם נתלים בנו בהיכלים. ומעם כל אלו בנשגבות בורא עולם אשר חתם בנשמתנו נתנו לנו את הצל, הצלם והצל להאדיר זו הנשגבות. וזה הצלם, צלם אלוהים הוא, אשר חתימתו בנו וזו חתימתו האחת בנשמת כל חי האחד ואין שניה לזו החתימה ובנשגבות קודשה וזוהרה ניתנה בו הצלם כברית חתימתנו בו והוא בנשמתנו אשר ניתנה לנו כפקדון מעם זו חתימתו. ואלו ב' הצלים נחנכו מעם נשמת האדם לשמר בהם משק כנפי השכינה הנוגים בנשמת האדם לבל יאבד זוהרם וכוח פועלם ויגיונם משני צידם להוליכם מעם קווי חוטי פריסתם להאחז בנשמת כל חי כפי יכולת מרחבי נשמתו וספירותיו אשר עליו, וכדי עומק משקם בו. ותדע נשמת כל חי אופן ניגון משק כנפי השכינה בחוזק רפואתם ובאופן היקשם יאורו בו חיותו ויפעמו בו תודעתו להיתן דעתו ובינתו ביחידת פעימות הרגע להאיר בו השכינה ולהרחיקו מעם ארציות נפשו להיגמל ממנה. וזה משק כנפי השכינה וטיב פועלו על נשמת כל חי, בח"י דרכים פעולות והגשות להאיר בו נשגבות השם מעם הגשמיות ולהוליכו לנתיב באר מים חיים ללגום מעם תורת ישראל אשר בה. וזו השכינה מעם כנפיה אשר לה תואר בו באדם מעם דרך פעולתה אשר לה ויאה לו לאדם על פי רישומי ספירותיו לעליונים. ויחש קרבתה אליו מעם התבודדותו אל מול אלוה ברחבי הבריאה, או באם קול אשר מאירו משנתו או באם צלילי השמע אשר לא נודע קולם בגשמיות ובאם מראות "ראיה – יה" אשר בחלימה או בערות לחתום בו באלו הדרכים סימנה עם להקיצו מעם הרדמותו והוא בלוע הגשמיות החונקה ומסוגרה אותו. ואלו המה כנפי השכינה במורכבות חוטי קשירתה אל ספירותיו אשר יונקות כוחן מנשגבות הבריאה לרגלי כיסא הכבוד ואור ספירם מאיר נפתולי חוטי להאירו ולהעירו מעם דתו ולפתוח בו נתיב השמע, הראיה ודיבר אשר בנפקדות הגשמיות ובנשגבות ממנה. ובאם נוגה זה המשק צלח פעולתו ויפיג בו בנשמת כל חי כאב גשמיותו אשר חונק נשמתו יצלח גם יצלח זה המשק לתברו בדרך ארץ למוצא פתחה מעם אדמתה לנשגבות הבורא אשר לתחתונים מעם הנסי אשר בגשמיות ונודע זה הנסי אשר הגשמיות בגלוי אשר הנסתר לפרטיות הנשמה באשר היא, ולא תוכל לתרגמו זה הנסי ואף לתארו מעם עניות כליה ותצרך לחבקו מעם כוח הימצאו עליה ולא תחקור במופלא ממנה. וזו נוגת כנפי השכינה לא תוכל תדפק ב' פעמים דלת נשמת האדם באופן פעולתה בהידמות נשמת כל חי מעם אחותה. ולכל נשמת כל חי ואופן נוגת כנפי השכינה עליו מעם דרגת חיות ספירותיו ואופן פריסת קווי חוטיו במרושתות "תבנית בראשית" ואין בשניות הדברים כלל וכלל. ובאלו רמות נשמת האדם להיכוון נוגת משק כנפי השכינה עליו תצרך אופן התבטלותו מעם אפסיות ה"אני" ולא בכדי ואין זו רק נפקדות האני אשר תאיר נוגת כנפי השכינה עליו, וזה רק פסע ראשון מעם פעולות גשמיותו אשר עליו, לנתב נשמתו אל מול משק כנפי השכינה. וראשונות פעולתו מעם אפסיות האני מבורכת מעם זה נתיב התחברות הנשמה למשק כנפי השכינה. ומשה"אני" פסק פעולתו על נשמת כל חי והתבטל בהתבטלות גמורה אל מול אלוה והבין כוח מיעוטו אל מול נשגבות הבריאה ימשיך צעדיו

מעם זו ההתבטלות על פי כורח נאצלות הרוח אשר בגשמיות, דהיינו לנתבו מעם כוח פעולותיו בגשמיות ליישם מעם מקור חיותם בו והמה נטועים בנאצלות הרוח, להקיש גשמיותו על פי צלם חותם נשמתו להבין כי דרכי הטבע אשר בגשמיותו מהו מקור כוחם אשר נתלים המה בנאצלות הרוח. וזהו פסע שני לו בהתבטלות ה"אני" להעמיק קרעו של האני ממנו מעם הבנת מקור הטבעיות בנאצלות הרוח אשר היא יונקת כוחה מעם קשירת ספירותיו בפרטיותם לעליונים. ומשזו התבונה והתבונה נחרטה בינות פעולות טבעיות הגשמיות אשר בנתיב ממשיותו בארציות ירחק לכדי פסע שלישי בהתבטלות ה"אני" עת ידחק זה יצרו, יצר ה"אני" מעם זולתו יען עולם קטן הוא וידע כוח קיום אלוה ממעל ונשגבות בריאתו מצויים בגבולות גופו ונשמתו אשר לזולתו וזה התבטלותו מעם זולתו ואל מול זולתו ימלא במלואו פסעו השלישי להתקין בתוכו גמר התבטלותו וכנסו לפסעו הרביעי ידע כוח מחשבתו מעם תודעתו ובינתו להרחיק ה"אני" מעם עוצם מחשבותיו להאיר ממשיותו מעם מחשבות טובות אשר לראשו ומוחותיו, והמה אלו המחשבות יעצימו נתיב פסיעותיו מעם התבטלותו המלאה להרחיק ה"אני" מעם גשמיותו מעם זולתו אל מול אלוהיו ומעם מחשבותיו וכל אלו הפסיעות יחזקו קרבת נוגת משקי השכינה אל נשמתו בכיוונון ספירותיו אשר בפרטיות נשמתו ומשמתו אלו ד' פסיעותיו לדחוק ה"אני" מעם גשמיותו ורוחו הנאצלה והתבטלותו אוחזה בחוזקה בבריחי נשמתו, ידחיקו בו ספירותיו מיני נסיונות לחזק בו תודעת התבטלותו באם באיתנות אחיזתה ובאם ברפיון חושיה היא מאיימת להישב ה"אני" אל כליו. והמה אלו נסיונות אשר לנשמת האדם עת תנוע מעם ספירותיה לחזק רום גובהה ומעמדה מעם עצמיות גופה ורוחה אשר במשיקות טבעה וגשמיותה. ולא בנקל אלו המה הנסיונות להחריד בו נשמתו להבדל בין קודש לחול וליתן בו מחשבות שוא להניאו מעם ד' פסיעותיו. וזה חוסן נשמתו ינביט כליו אל מול אלו הנסיונות באם כוח מתיחת חוטיו אשר לספירותיו בנתלות עליונים יחזקו בו נשמתו או אז יביאו אלו הצלים בליווי משני צדי כנפי השכינה בנוגה זוהרם לגעת אל תוך מרחבי נשמתו להאיר בה כוח עליון והיא תלויה אל תוך גופה המתכלה אשר מאופן טבעיותו ויצריו אשר בשרו מושכים אותה לארציותו. ואלו המה ד' פסיעותיו להובילו להתבטלות ומחיקת ה"אני" מעם כליו יצרך לפסעם בכל עת אשר יחוש חולשת כליו אשר עליו ואלו הפסיעות אינן בדרכו האחת כי אם הדרכים שונות אשר בחלקיותן מפותלות בחלקן הרריות ובחלקן במעגלות ובחלקן הדרך ישרה ולא נמצא תמיד מוצאה. ואלו המה ד' הפסיעות בשזירות הנסיונות לחזק בו מעטפת כנפי השכינה אשר עליו.

ומשחר ינוקא והוא פוסע מעם כליו וחורשת בינתו "מזימות" הכרתה מעם גבולות גשמיותה תאר בו תכל"ת ספירותיו מעם ריקנות תודעתו אשר עליו יען טרם פרס חוטיו למרחקי גילו וזו התכל"ת אשר לספירותיו תלויה מעם רום גילו בגשמיות לנתב זוהר גיל נשמתו מעם גלגוליה בצופני גילו בגשמיות הממשיות. וזה התכל"ת אשר לספירותיו יהיה בכוחו לקרב נוגה משק כנפי השכינה עליו באם תאר בו כובד משא תיקונו אשר נשתייר מעם קיפולי הגלגולים. וזו ה"הארה" אשר לתכל"ת הספירות תותר עצימות אורה מעם פסולת סרח אבותיו עליו לגבור בו כוחו מעם שימור "מסורת" אבותיו לדבוק בכלי הגשמיות וללפות אחיזת יצרם בזו הגשמיות לבל תפתח עינם בגשמיות אל מול צופן ליבם אשר מקוטב בינות ספירותיו אשר על חותם נשמתו ובינות היצר המייסר ליבו עליו ולופת זרועותיו בין חדרי ליבו. וזו היא פסולת סרח אבותיו מעם שמרי תיקונו מעם קיפולי הגלגולים משוירה בחלקיותה לאופן שיירי תיקוני אבותיו אשר חתומים בשורש נשמתו ובחלקיותה תיקונו שלו משורש נשמתו ומקושר לחוטיו שלו בנבדלות חוטי אבותיו. ואין זה בפשטות העניין כלל וכלל להבין עצימות התיקונים אשר בתוך התיקון ואשר ברות ממנו. וזאת מלאכת מחשבת פריסת החוטים מעם עצמיות הנשמה בשזירות תיקונה ותיקון אבות אבותיה אשר עליה, תצרך מהות

מיושבות דעתו ליתן בה מעטפת כנפי השכינה והנוגה אשר בה להיטיב אופן תקינות תיקונו מעם אלו חלקי נשמתו אשר צרובים בו מעם דפנותיהם אשר במיוחסות לספירותיו אשר חתומות בחותם שורש נשמתו. וכל אלו מעם תבנית בראשית ומעם סדר הסדרים ינותבו הדרכים אשר בס תיקון האדם ולא יחובלו אלו הנתיבים באם אין התפשטות היצר אל פתחי הגדרות אשר לנתיבים. וזו הארת הדברים מעם אור הספיר עליהם ועצימותו אשר על מרחב נשמתו בינות שאר חלקיה יינוק כוחו מעם כוח ההתפשטות בינות כוח הצמצום. ואלו הם הכוחות אשר סך כוחם על נשמת האדם ינותבו באם פניו אל מול צלם אלוה אשר בו ובאם בנסתרות פניו, ועורפו אל מול צלם אלוהיו אשר בו. ואלו הכוחות ועצימות פועלם כוח התפשטות וכוח הצמצום יערוב זה לזה מעם התמורות החלים בחלקיות רגעיהם בחיי מסכת האדם לאמור כוח השפעת כליו מעם הרוח ומעם הגשמיות לנתב כוח ההתפשטות וכוח הצמצום לשמר בהם סך חלקיהם ולא יעדפו ולא יחסרו מעם נשמתו מעם חוק הסדר העברי אשר לעליונים. וזהו כוח ההתפשטות וכוח הצמצום בשניים פועלם מעם האחד מצד הגלוי ומצד הנסתר אשר לכל אחד מהם. ובצד הנסתר שבם ינקו כוחם מעם רום חוטיו, חוזקם ועוביים ואורכם באחיזת צידיהם מעם הגשמיות ומעם הרוחניות. ובצד הגלוי אלו מהלכי טבעיותו בגשמיות יביעו אומר גילויים בנסתרות חוטיו להשפע מעם מהלכי גשמיותו והמה בטבע הדברים. וזהו כוח ההתפשטות וכוח הצמצום מצויין בגילויים ברום נפש האדם אשר למחצלות אדמתה. וזהו כוח ההתפשטות וכוח הצמצום מצויין בנסתרותם ברום הנשמה בואך חיה לסמן נתיב כוח ההתפשטות וכוח הצמצום על צלמו אשר נחרט מכור מחצבתו. ואלו הכוחות יעידו בו סדר התיקונים אשר נתלים על נשמתו להביאה לגמר תיקוניה והיא משויטה ומוצפנת מעם כוח ההתפשטות לכוח הצמצום בשניים כיוונו והיטל צלי הנשמה עליהם. ומאופן זה פעולת כוח ההתפשטות בינות כוח הצמצום, אעיר בכס כוח שפעת הזמן אשר לעיתים, לשמר בכס כוח ספירותיכם אשר חצובים בחותם שורש נשמתכם, מעם מקצבות הזמן אשר בינות עירותכם למשכבכם, בבהירות יום וחשכת הלילה ובינות אור החמה לאור הלבנה אשר משפיעים שפע תכלית קיומם מעם חיבור חבלי משיח, בינות תקצובי הזמן אשר לעיתים. וזהו הזמן אשר לעיתים במחוגי מעגלו מעם "תבנית בראשית", לנתב אלו הכוחות אשר לעליון על נשמת האדם בעודה בכסות גופה מהלכת על אדמתה. וזו האדמה תיסוב ציר כיוונה על פי זמן אשר לעיתים. וזהו הזמן אשר תקראוהו זמן לכוונון בו פועלי ומלאכת יומכם אינו במשיקות הזמן אשר לעיתים במלא אופן פועלו על נשמתכם ואתם ספוני גופכם עליה. זהו זמן לעיתים וכוח שפעו מעם גרמי שמים לשמר זה כוח ההתכנסות ספירותיו ומנחם בחותם שורש נשמתו, אשר יונקים זה כוח ההתכנסות על פי זמן לעיתים מעם רוח המאורות הגדול והקטן ומעם כוכבי השמים אשר במסלולי צירם. ועל פי נגזרות זמן לעיתים תנבע עצימות אור הספיר באם לשכח בו כאבי תיקונו ובאם להעירו מעם כאביו אל מול קל"ח פתחים, לקח מידותיו אשר מסייעין בו תמורות תיקונו, להעיר בו אופן הליכתו. ואלו "מחוגי" זמן לעיתים כוחם אינו מצוי בלבד בגדרות קיצובי הזמן, כי אם ביכולת אלו "מחוגי" זמן לעיתים למחוק מעם דפנות כליו הגשמיים וכליו הרוחניים ובכלל זה דפנות ספירותיו קרעי ונקבי הזמן לעיתים, אשר מחבלים בו משא תיקונו ואלו ה"מחוגים" בטיב כושר כוחם וסוד רזי פעולתם ונשגבותם מעם תפירת אלו הקרעים והנקבים לנקות בו דפנותיו לבל יישחקו בו רמיסות תיקונו אשר ליצר, הוא אותו היצר אשר נקב בו קרעיו ונקביו. וזה תיקון תפירת "מחוגי" הזמן לעיתים יאפשר פועל השגתו מעם תיקוני הזמנים במובלעת הנשמה אשר בפרטיותה ובעם מובלעת תיקוני הזמנים אשר לכלל נשמות ישראל. וזהו הזמן לעיתים אשר מניע גלגלי "תבנית בראשית" מעם נשגבותו האינסופית המשויכה להשם יתברך אשר נותן בנו סימניו בטבעיות המקום והשעה ונסתרותם גדולה מעין גילויים. ומאלו האמירים הנתלים על גב

הספירות אשר חתומים בשורש נשמת האדם להלך אל מול תיקונו ותכליתי תיקונו, החקוקה ביעודו ושליחותו אשר עליו ניתנה מאלו הרזים אשר להיכל, מבנה מירוק הנשמה אשר תם תיקונה מעם אחד קיפוליה ושבה אל כור מחצבת בית עולמה להיוולד מעם מירוקה לשמר גחלת ניצוציה אשר באו על תיקונם לאוספם ולייקרם מעם שאר הניצוצות אשר תיקונם עומד בהם. וזו הנשמה תחל מסע מירוקה מעם הנשלת גופה אשר עליה ותנסוק אל בית עולמה ומחלצותיה הרוחניים אשר עליה לסמן בה תוקף זה מסעה אשר נשלחו בו "מחוגי" זמן לעיתים ותצרך לתת חשבונה מעם קיצובי הזמנים לתיקונה אל מול בית דינה לייחל בו רחמים וחסדים על נשמתה. ולאחר מירוקה בהיכל המז"ל אשר תתיילד בה מחדש נשמתה, תשא בידיה מרכולתה אשר נחתמה בתחתונים ורישומי אותותיה מצויין בספר החיים אשר בפרטיות הנשמה. ולא יגרע מחלקיות הרגע אשר ל"מחוגי" זמן לעיתים ויובא בה חשבון נפש תיקונה במדוייקות הכוח המדמה עליה ורישומו וכוח פועלו בינות דפי ספר החיים אשר לפרטיות הנשמה. ותצרך יבארו בה עזבונה אשר לתחתונים וכל הבר-תיקון בו לסמן בה נתיבה בהתחדשות מסלולו ללקט בה פירווי תיקונה אשר נותרו לה בתחתונים. וזו משאת נפשה להתייתם מזה עזבונה, אך לא ירפו ממנה ספירותיה אשר חתומים בשורש נשמתה ואלו הספירות יחדשו כוחם וכורח תכליתם מעם היכל ההתוולדות, להאיר בהם כוח הארתם ואורם מעם עיזבון הבר-תיקון אשר לתחתונים, עד יתקנו בה כל עזבונה במדוייקות סדר הסדרים, אשר מעירים בה כוחם מעם ספירותיה וספירים עליהם ובמועד זה כושר שעת הנשמה להעיד מעם מצפונה על כוחה אשר בה מעם התוולדותה, לשמר בה כל הנדרש תיקון מעם קיפולי גלגוליה ובאם לחלקו מעם משא כבודתו עליה בנבדלות שאר התיקונים אשר עליה במותר התיקון אשר בתוך התיקון. ועל אשר תצלח בה רוחה באם לחלק תיקונה אשר נותר עזבונו בתחתונים ובאם ללכדו לכדי תיקון אחד במסעה החוזר לתחתונים. ומתוקף אלו הדברים תואר תוקף מגבלותה מעם ריחוק גדרות תיקונה ולא תוכל לרחקם ובאם קירוב גדרות תיקונה תוכל לקרבם בהיתרי ל"ז המלאכים אשר התוולדה נשמתה בהיכלם ואלו הם מזל"ה.

פרק ב' - הנשמה

וזהו מז"ל הנשמה להתוולד התחדשות נשמתה בעת נסקה לבית עולמה וגופה נושל ממנה תתכנס להיכל הנשמות להתוולד במי ימים אשר לעיתי עליונים מעם ל"ז מלאכי ההיכל וימרקוה מעם מרכולתה אשר דבקה לכותלי נשמתה ויטככוה ויטהרוה מעם מסע תיקונה בנפתולי נתיביו להיגשם בשנית בחיבורי חוטי ספירותיה אשר נתמרקו ונתחדשו בה בהיכל הנשמות לתקנם מאופן הארתם ואורם, אור ספיר, אשר להם על פי בחירת תיקונה אשר עליה. ואלו זמני העיתים אשר במרחקי מרחבי עליון לתחתון ליתן בה אותו חידושי תיקונה אשר נותר בתחתונים בנסתרות גלותו והוא בנגזרות סדר הסדרים אשר לפני כיוונו מעם מחוגי זמן לעיתים וגלוי הוא ליודעי דבר אשר במשורת העליונים. וזו מדוכת הנשמה להיתן עקבות תיקונה אשר על גב קיפוליה במרחבי זמן העיתים והמקום אשר לא נודע חשבונם מעם גדרות כיסא הכבוד להפאר בו יושבי מרום ויושבי תחתון. ומהו זה שורש הנשמה בנבדלות הנשמה ומהו זה החותם אשר נטבע בו? וזהו שורש הנשמה אשר נתקבצו בו ל"ו שורשים מעם ל"ו פתחים וזה השורש קושרים אליו מעם ל"ו הנשמות אשר נתלים עליו וקשירתם מעם שורשם בקיבוץ אלו הנשמות. וכל נשמה מעם ל"ו הנשמות הנתלים על זה השורש ביחידותו שורשה שלה מעם חלקו בעליונות השורש ותחתיתו בשותפות ל"ו הנשמות מעם קיבוץ השורש ביחידותו. וזה החותם אשר על שורש נשמת האדם הוא הוא נבדלות ל"ו השורשים אחד מעם רעהו באופן צלם אלוקים טבוע בו ואין קשירות בין השורש ביחידותו ובינות החותם הנטבע על ל"ו שורשי הנשמות אשר בקיבוץ אחד המה. ומאלו הדברים תבין מעם תודעת בינתכם ואתם בתחתונים בכסות גופכם פשר קשרי נשמות ישראל המה מעם קיבוץ שורש האחד ל"ו הנשמות הנתלים בו והמה בקיבוצי השורשים לרוב. ומהו זה שורש הקיבוץ המייחד ל"ו שורשי נשמות האדם הנתלים עליו? זהו שורש הקיבוץ מעם "תבנית בראשית" מעם ב' פעמים ח"י לחזק שורש נשמת האדם מעם ב' דפנות שורשו בפנימיות הדופן ובחיצון הדופן לחזק בו חוטו הקושרו לעליונים מעם השורש בקיבוץ השורשים לכפול בו היותו ואור שורש נשמתו אשר עליו. ואלו הם ל"ו שורשי נשמות האדם בקיבוץ השורש ביחידותו יחלוקו תיקונם בתחתונים מעם קיבוץ השורש ביחידותו ואין בהם עדות קרבת שאר בשרם בפרטיות הנשמה. ובחלקיות אלו ל"ו הנשמות יעיד בהם דמם בשותפות היוולדם ובחלקיותם אין דמם בשותפות עורקיהם מעם רחם היוולדם. ומעם אלו הדברים תבין כמיהת נשמת האדם אל שורש נשמות ל"ו הנשמות הנתלות עימדו על שורש הקיבוץ ביחידותו. אל תפריח בכס דעתכם כוח יצרכם עליכם להניאכם מעם תובנת שורשי נשמתכם אלו הם התובנות אשר יחברו חוטי קשרי ספירותיכם מעם שורש נשמתכם להובילכם לגמר תיקונכם ולכלל תיקון ישראל לקדמם אל גאולתם במהרה בימיכם. וזו מעט מהניגלות אשר לסתר שורש נשמת האדם אשר בהיתרי עליון ליתנם מזה הפתח לתחתונים.

מזו נשגבות מוצא הנשמה אשר לעליונים ליתן בכס כוח תכלית קיומכם אשר בתוקף גשמיותכם אשר עליכם להנחיל בכס גמר תיקונכם ואתם בשבי כסות גופכם. ובשבח הבריאה ובוראה אשר נתן בנו נשמות כל חי לפאר בהם קדושת בריאתו, נאיר בכס גדולת צדקת "צדק ואמת" אשר אופן פועלם בממשיות קיומכם ואופן פועלם מעם עליונים ברחוק נשגבותם מעם התחתונים. וזו האמת אשר הצדק הוא רגלה השמאלה והדין הוא רגלה הימנה, כי דין צדק הוא לעושה דברו. ומהי זו אמת המדוברת מעם קלילות לישת לשונכם מעם מהותה ואופן שורש קיומה מעם מלאכת יומכם אשר בקודש ואשר בחול? וזו האמת אשר לתחתונים במזוקקות מהותה וקיומה תיתן גילויי חתרנות היצר מעם פועלכם ולבבכם ותאמרון כי זו האמת באמתחתכם ואין שני לה. ומאלו הדברים ילכון נשמות כל חי מעם אמתחתם נתלות על כתפם ובתוכנה מיושבה אמתיתם. ורבים המה האמתחתות

ורבים המה האמיתות אשר לתחתונים. ומעם אלו הדברים תבינון זו חתרנות יצרכם להאדיר ה"אני" במסווה האמת, וחרף אלו הדברים תתלווה לאמת, מידת הצדק בנגזרות הדין להבין יש דין ויש דיין ואמת אחת היא אל מול אלוה ואל מול פני הזולת שהרי עולם קטן הוא וצלם השם טבוע בחותם שורש נשמתו. וזהו דין הצדק לתחתונים מעם חוק הסדר העברי ליישב בכס כוח דעתכם מתוקף הדין לישראל. ומהי אמת וצדק אשר לעליונים? ואלו הם בנשגבות עליונים הנתלים על אמירי פתחי ההיכלים להיתן לנשמת ישראל הורדה לתחתונים להטיב תיקונה אשר עליה בב' דפנות שורש נשמתה אמת אחת וצדק אחד. וזו האמת משורש מידת הרחמים וזה הצדק משורש מידת הדין, להשפע מעם אלו ב' השורשים להעיר בו נתיב לכתו אשר אדמתו בניצבות רגלו ואיתנותה מתירה בו נתיב לכתו. ובל יפול לצידי דרכו ותהומות אדמתו מעם צידי נתיבו ינתן בו שפע רחמיו עליו מאת בוראו ובאם לא צלחה דרכו ונפול נפל לתהומות אדני לכת נתיבו יעשה בו צדק מעם מידת הדין וזה הדין אשר לצדק יעטף מעם אמת לרחמיו אשר עליו להשיבו אל איתנות נתיבו ולא יזוק עוד. וזה הצדק וזו האמת לעליונים אחת הם מעם הבורא יתברך ומקשת יצוקם מעם דין ורחמים עליהם לשמר נשמת כל חי מעם יצרה אשר גובר עליה. ואלו המה המהמורות אשר חופן בידי תיקונכם לשימם בנתיבו להכשילכם מעימו, אלו המה המהמורות אשר יצריכו מידת הרחמים והדין עליכם להאירכם ולשומרכם מעם ערנות תיקונכם ועול מלכותו עליכם.

פרק ג' - רזי המאורות

וזו המסכת לפרקי הראשון אשר סימנו א' יאיר בכס אופן מהות נשמתכם וכל אשר כוחותיה הפועלים בפנימיותה וברות לה. ואני ממקום הימצאי אמשכה מקשתי לפרקי השני אשר סימנו ב' ליתן בכס אופן ממשותכם על פני האדמה מעם הנסי אשר בטבעיות להבין גודל הנשגבות מעם אינסופיות האל אשר ברכנו בטובו וגמלנו בחסדו, זה חסד "תבנית בראשית". ולאור אלו הדברים וההיגדים אשר מהות חפצם מעם תכלית הפתח להאיר הסודות הגנוזים אשר נתלים בפתחי ההיכל נאירם מעם גניזתם והמה סודות רזי המאורות מאור גדול ומאור קטן וכל כוכביהם הנתלים בציורי כיוונם. ובשבח הבורא ובאלו ההיתרים יתנם בנו מדרך הטבעיות ולא נדע שורש מהותם מעם שורש הגנוזים אשר לאלוה. וברישא אלו הדברים נאיר אור המאור הגדול אשר אלופו של עולם נתנו בנו להאיר יומכם, חומכם גידולכם ומזור גופכם הנתלה על נשמתכם ובאלו הפרוטות אין בהם מעם דרך "הטבעיות" בלבד להיאמר זו דרכה של ארץ אשר מרומים לה ובאלו המרומים תתלה החמה להאיר יומנו. וזו זו החמה אשר למאור הגדול שורש קיומה מעם שורשיות "הבינה" ספירת הבינה אשר נתלית מעם קודקודה בסיפני קרני אורו של המאור הגדול ותדייק בו אופן הארתו מעם "אור היום" אשר בהסוואת מהותו ולא מדרך טבעיותו, ישמר גחלת אורם של כל ספירות האדם בפרטיותו, וזה אור ספירם נתלה מעם ספירת הבינה אשר קודקודה מעם דופנה השלישה תינק אור החמה להאיר ספירי הספירות. ומדוע זו ספירת הבינה תאיר ספירי הספירות מעם אור החמה? משולה היא ספירת הבינה ליאור אשר האיר אור מימיו אל תיבת משה רבנו להאיר בו תבונתו חכמתו ודעת דרכו מעם צדיקותו להיבחר מעם השם יתברך להאיר אור נשגבותו מעם כליו של משה אשר נתברך בהם. ובזו הבינה נסתרות מעם אותיותיה י"ג מידות רחמי השם על בניו, ודבקו המה במשה רבנו מעם פנימיותו, להאיר על בני ישראל מעם אור גופו ונשמתו אלו י"ג מידות רחמי השם. ומכל אלו הדברים תבינון "תבנית בראשית" מעם טבעיות גשמיותה ומעם רוח נאצלות השם עליה להקשר מעם סובב מסובב. וזהו המאור הגדול מעם כוח שפעו וחומו אשר עליו יזין נשמות ישראל מעם ספירותיהם להאיר בהם כוחות המשחית אשר עליהם וינתבם מעם חומו להמתיק מידת הדין עליהם מעם י"ג מידות הרחמים אשר לבורא. ואין זאת במנותקות מעם זיו הבריאה להכלל בזאת הזיו מיני אורות אשר בגשמיות ואופן חיבור הרוח אשר באור אלו נשמת כל חי "בחקיקת הצורים" אשר לאורות. ואלו הצורים מקור חיותם ואופן פועלם מעם הטבעיות ומעם הנסיות. ואלו הצורים מעם מהות היוולדם יובילו אל האורות מעם הגשמיות או מעם הרוח אשר באור, מדויקות עצימות האור על פני דופני הספירות להקלט בהם האור לחיבורי מנח הספירות מבלי יחבל אור הספירות אשר בהישענות כולם בינות חותם שורש נשמת האדם. וזו מהות הצורים בהובלת האור אל מקומו במדויקות האינסופית מאת השם. ולכל זיו אור בראשית צוריו שלו. ולזה המאור הגדול צורים ב' - ד' אמות מעם ד' דופנות להאיר תבל וכל יושביו אשר בו. ואין אלו המה האמו"ת אשר בגודלם עסקינן מעם הבלי העולם. אלו המה האמו"ת מעם הנסתר אשר בגלוי. אלו המה האמו"ת בד' מקומות נסתרותם לחזק בריחי שורש קיום החמה מעם חיבורה למרומים ומקור מבואה בנסתרות אלו ד' האמו"ת. ומעם טבעיות אלו ד' האמו"ת לסמן רוחות שמים מעם תבנית בראשית ולא נודע בהם ניסם. ומעם קודקודי מהותם ונסתרותם יאורו חומו של המאור הגדול ויכבוהו מעם מבואו ומעם מוצאו ואלו ד' האמו"ת יהיו מקור חמתו ואורו.

ומאלו ד' האמו"ת מנין הימים והעתים והזמנים אשר לכם, ורוח הקודש מפעמת בהם ליתן כוח יוצרם עליהם להנהיג "תבנית בראשית" מעם "נוף בראשית" אשר לכחול השחר וחשכת הליל. ואלו המה ד' האמו"ת להעיד זמן קיומכם מעם טבעיותו ומעם ניסיו להעיד בו מימדי קיומו והמה

בנשגבות מימדי הגשמיות יען בנסתרות הזמן יוטבע קיום הרוח אשר בזמן מעם גילויה ומעם נסתרותה ותעטפן כולן בגשמיות אשר בזמן להטיל צילה מעם המועדים והעיתים כמשל למועד היוולדות האדם או בנבדלות מועד מותו מעם גופו ונשמתו בחפיצותה לנסוק לבית עולמה. או באם מועדי ישראל אשר לזמנים מעם קדושתם ותוקף זמנם אשר ביומם. ומכל אלו הדברים תבינון נשגבות הזמן מעם הגשמיות על פי מימדיו אשר בנסתרות ואין בידי כל גילויים הנתלים עליו בינות הזמן אשר לכם בגשמיות לאמוד בו מלאכת יומכם ומועדכם. ואין בינות זמן הגשמיות לזמן הרוח אשר בנסתרות בלבד אור המאור הגדול להעיד קיום הזמן בהתפשטות אורה. ומעם כיוונה וחומו של המאור הגדול תבינון כוח התפשטות "הזמן" על עורכם ליתן בכם נתיב גדילתכם מעם רכות עורכם אשר נצרב מעם אור החמה לזמן גאולת הנשמה מעם נסתרותו והוא בגילוי על פני עורכם. וזה עורכם הנצרב ומנת צריבתו עליכם תעיד בפשטות הדברים, אופן התפשטות ספירי ספירותיכם אשר בפנימיות האדם לתקן בו תיקונו והמה במנח שורש נשמת האדם וחותרה עליו. וזה העור בגשמיות וזה האור אשר בנסתרות הרוח יעיד הארת הספירות מעם הזמן הנסתר בהתפשטות אורם והמה במנח הנשמה להאיר בה גדיליה, מהותה, דפנותיה, שורשה וכל אשר לה. וכל אלו הדברים מעם נסתרות המאור הגדול להעיד בכם זמן גאולת הנשמה אשר לעיתי התורה ולעיתי החול והקודש אשר בחול נסתר זמנם ממכם. ומאור החמה נשנן משנת יומנו מעם מאור הלבנה אשר לכחל צבעה והיא בשחקי מעמדה להאמיר לילה ליום ולשמר גחלת אור הספירים עת נשמת האדם נוסקת לבית עולמה בעת משכבה אשר ללילות. וזהו אור הלבנה אשר במחוברין לרקיעים ב-ד' אמו"ת בראשית אשר לה תאיר מעם אורה בהיחלשות עצימותו אשר נראה בגשמיות אך בעצימות חוזקו אשר לרוח זמן טעינת נשמת האדם מעם ניצוציו אשר גמרו תיקונם והמה בבית עולמו, לחזק בו הניצוצות אשר בנשמתו והמה בנתיב תיקונם. וזה האור וזה זמן טעינתו מעם עליונים ונשמת אדם בהירדמותה בתחתונים, יתיר זה אור הלבנה מצידו האחד לשמר ולחזק אור ספירי הספירות ומצידו האחר להטען ניצוצות הנשמה אשר בנתיב תיקונם מעם אלו אשר נתקנו ומצויים על גב הרקיעים. ומעם אלו הדברים תבינון עצימות אור הלבנה בגודלו מעם עצימות אור החמה יען בהיחלשותו ואורו רפה יגבר על מזיקי עליון אשר יחבלו טעינת זו הנשמה מעם ניצוציה לשבר בה תיקונה. ואלו ד' האמו"ת אשר למאור הקטן בנבדלות ד' האמו"ת אשר למאור הגדול. ולא יגרע אורו של זה מזה יען במדויקות אורם ועצימותו מעם נשגבות השם יתברך. ומהמה אלו הדברים נחדד זמן העיתים מעם ב' המאורות לחדש עליכם גילויי עליון להבין עצימות דבקות האור והזמן מעם ב' צדדים. זה מקצבו של העת אשר בזמנים ייגזר מעם היטל צל אורם של המאורות, אך בנבדלות תפקידיהם אל מול "הזמנים". זה אור החמה אשר למאור הגדול יעיד שבועת זמניו מעם יום ולילה לזמנכם. וזה אור הלבנה אשר למאור הקטן יעיד "תיקון הזמנים" מעם ירח מלא אשר לחודשו ויאסוף "פקעות" האור מתוך הזמן וישלימו בירחו. וכל אשר לא יוצלח בו איסוף "הפקעות" תתקנו "קשתו" אשר בשמים. ובמרומי כל אלו הדברים תבינון קשרי הזמן בינות האור אשר שורש מהותם ותכליתם מצוי ב-ד' אמו"ת ואין אוכל הפר סודם מעם זה הגילוי. ומעם אלו המאורות אשר לשמים, המאור הגדול, המאור הקטן ובניתם צל שקיעת אורו הגדול בינות זרח אורה הקלוש והרפוי מעם המאור הקטן. ואלו המה בינות זמניהם עת יסובו ציר עולתם מעם זמן אורם לשמר בהם גדרות אור השקתם לבל יחסר או יעדף מעם ד' אמו"ת כל אחד מהם אשר במקושרות לשורש רצפו מעם "תבנית בראשית". וזהו אשר בזמן העיתים לתחתונים יקרא זמן בינות "שקיעת החמה לצאת הכוכבים" זהו זמן אבי"ב אשר לממלכת גרמי שמים בכללות כוכביה לייצב אורם מעם עצימותו או באם היחלשותו וליישב בסדר הסדרים מעם מאורות שמים ליתן בלבנה כוח קצבה וסדר אורה מעם כוחות יניקת נשמת כל חי אשר

לתחתונים מעם עליונים. ובזו העת תסדיר זו הלבנה אורה וזמנה להיתן בהם זיו אורה בעצמות נסתרו, להחבר בהם ניצוצות נשמתם אשר בעליונים לחזק כוח טעינת ניצוצותיו אשר בתחתונים בנתיב תיקונים. ובעת הזו אשר בין שקיעת החמה לצאת הכוכבים ועדי עלות השחר אשר לתחתונים, תמתיק סודה החמה בעלת המאור הגדול אל מול ד' אמ"ות אשר בשורש תכלית קיומה לשמש אורה מעם ספירות האדם והספיר מאיר בהם. וזה סודה אל מול ד' אמ"ות שורשה להיתן במדויקת אורה וחומה אל מול הספירות בפרטיות נשמת האדם, לבל תמטיר בו מטובה ותסמא בו זיו ספירותיו. ומהו זה כוח שפעו של הספיר אל ספירותיו אשר בפרטיות נשמת האדם? וזה כוחו מעם גילוי ומעם נסתרותו ואין בינותם אלוהים אחד. וזאת אשר יחוש נשמת כל חי רגע "הארה" בנתיב לכת תיקונו ויאירו בו חושי ותודעתו אשר בינות ה"אני" לספירותיו, או אז תבינון זה שפעת כוחו של הספיר על רוח האדם אשר בגשמיות ליתן בו אור "הארה" אשר באם עול מלכות שמים עליו יקרא בו חסדי שמים, מאלוה הם ובאם רחק ממנו עול מלכות שמים יוסיפנה זו "ההארה" אל כוחות ה"אני" המדומים אשר מיחסם הוא לכוחו שלו אשר מן הגשמיות יען חכמתו בראשו. וזהו שפעת כוח הספיר מעם הגשמיות אשר ברוח. וזה סוד נסתרותה מעם עליון והוא רוקח שם השם בע"ב מעמדיו וספיריו להתלכד בינות אור הספיר אשר יונקים מאור החמה והלבנה ובעת יעמודון ע"ב מעמדות מעם צירופן, הזמן וכוח האותיות אשר בינו ע"ב מעמדות ואור הספיר מלכדן במדויקות חומו, זמנו ועצימותו תאור זו ה"הארה" בל"ב הרקיעים ליתן כוח שפעה בהסתייעות הצורים להאירה בנשמת כל חי. והוא אשר יקרא "משק כנפי השכינה" במדויקות רזי ע"ב מעמדות לנגות יד השם בנשמת בראיו והמה בתחתית גשמיותם. ואלו המה ע"ב מעמדות מעם מעשה בראשית להבנות בה "תבנית בראשית" בשתי וערב מעמדות להגן בריאת עולמו מעם כוח אדירותו ונשגבותו ליתן בנו צלמו ונוגה שכיתנו מעם אלו מאורות שמים במתיקות סודם בינות אורם וזמן העיתים אשר עליהם. ולא תדעון כוח שפעתם מן ההסתר אשר בהסתר ליתן בנו סימני האדם מעם גופו בע"ב קשרי אלוה להאיר בו בגשמיות גופו אשר בחול ובסרח נפשו אור ע"ב מעמדות להעלות נפשו מעם דרגתה, להאיר צלמו בהיקף אורו בינות הנפש ליחידה לבל יתיר בהם מזיקיהם אשר לעליונים לנתקם מעם צלם השם אשר בתוכם. ואלו המה גדולי ישראל אשר לדורות לציין אלו ע"ב מעמדות מעם גוף האדם אשר לצלמו ולא צלחה בהם מלאכת מחשבת תצור"ת ע"ב מעמדות אשר לצלם האדם. ומעם אלו הדברים אשר בנשגבות הבריאה תדעון כוח דיוקה מאינסופיות אשר לעין הבורא ליתן בעין אשר בגשמיות ע"ב סימני בריאת בראשית אשר בנסתרות צלמה. ובסימן ע"ב מעמדות ליתן גבורת נשגבותו גלוי אשר בגשמיות תבינון זו הקדושה אשר בגילוייה וזה הנסתר אשר בגשמיות קדושתו הינה מעומק הרדידות אשר בגשמיות להבין עומק הנשגבות מעם הטבעיות דווקא ולא מעם הנסי אשר נשגבותו עומדת לו גם, אולם נשגבותו בקשירות לנסי. והנשגבות הינה בריחוק לטבעיות אשר בגשמיות. וזהו זהו הנסי אשר בטבעיות ליתן בו חותם טבעו והוא מרוקח ע"ב מעמדות. ומאלו הדברים תבינון ד' אמ"ות אשר למאורות, ד' אמ"ות למאור הגדול וד' אמ"ות למאור הקטן ליתן בכס טבעיות האדם ועולמו מעם רוקח הנסי אשר בנסתר. ואלו המה המאורות אשר לגדרות השמים ובעין נשמת כל חי אשר ע"ב מעמדות מעם סימני בראשית חתומים בה, והיא לכודה בינות מוחותיה אשר בגשמיות לא תדע תבין זה הנסיות אשר נשקפת מע"ב חותמי בראשית אשר בינות כתלי גשמיותה. וזהו זיו השמים מעם בריאת בראשית להתיר כחל השחק אשר לעין הבריאה מעם הגשמיות להבין תצורת מעשה "תבנית בראשית" אשר התולדותה מעם הנסיות אשר בקדושת הדר מלך. ומאלו ע"ב מעמדות אשר "לתבנית בראשית" לחותם מלך מלכי המלכים תצרך בינת האדם אשר לו תקומת תחיית הנסי וכוחו הנסי אשר טמון בו מעם ע"ב מעמדות אשר בעין הגשמיות והמה חותמם מעם

הרוחניות והנשגבות אשר לאלוה. ומבעד אלו ע"ב מעמדות אשר בעין הגשמיות לצקת בה ע"ב אשר ברוח, תדע נפש האדם אשר בגלמודותה והיא בצוק עיתה זה הכוח אשר טמון בעינה בע"ב סגולותיו והשגותיו להתיר בו מראות "ראי=יה" והוא בניצבות לשפל רוחו וקטן עליו עולמו הגשמי וצר עליו, ונשמתו לא תדע אנה כוחה, ואנה מצפוננו ואבד בו חוט נשמתו אלי אמונתו.

והמה ע"ב מעמדות מעם חותם מלך המלכים יאיר בו בהיקף מחשבותיו, ופניו נפולות אל אדמתו, זה הנסי אשר בהם. ובאלו ע"ב מעמדות הקדושה כנג ע"ב מעמדות אשר בכוח הגשמיות תאור בו נפשו להתנער מעם צרותיה. וזה הזיו, וזה האורה אשר בהם ינצחו הרוח אשר בגשמיות. ובאור אלו הע"ב מעמדות תיקוף בו מעלת רוחו מעם אורה המקיף להאיר אלו הסגולות אשר לע"ב מעמדות לשמר בו כוחם מעם צירופי ייחודי אותיותיהם וינטפו מהם סגולותיהם לרוב וזה הזיו וזה האורה אשר להם. ומזה האמיר אשר נתלה ראשו לבן כתבייך תיאור כך תבונת היום להטיב הבין אלו צירופי האותיות מעם גחלת אורם, יחזקו בריחי גופכם אשר על נשמתכם. ומשער הרחמים אשר למרומים יחטבו מאלו צירופי האותות אשר לאותיות סמי רפואתם ליתן בכס אור לנשמתכם אשר מצופפה מעם עלבונות הגשמיות אשר נתכים עליה. ומזוהר אלו הדברים תתן דעתכם אשר בשבות כתליה ומגבלות גשמיותה אשר עליה, שעת רצון לסלק אלו הגדרות ולהכניס לבינות חכמתה שערי הזוהר לאל ע"ב צירופי מעמדות כוחה אשר ברוח לרפא כחל כאבה. ואלו המה הצירופין אשר מע"ב מעמדות ליודעי הסוד אשר צדיקותם בפנימיות שפל רוחם וצניעותם רחקה מעין גשמיותכם, ליתן בהם זוהר השמים לרפאכם מעם כאבכם. ומזו הגת אשר יין סודותיה מוצפנים בתוכני עיניכם תבינון זה גודל נשגבות אלוהה ממעל המעלות אשר בגשמיות, ואלו המה הנסיות אשר בגשמיות.

פרק ד' - סוד האותיות

קיסומי שמים אשר למאור הקטן ולמאור הגדול וע"ב מעמדות כוחם אשר יפה להם מעם גשמיות העין, יבהרו טיב לכת האדם מעם אדמתו בגשמיות ומעם גרמי שמים אשר ברוח האדם לפאר בו רצון קונו עליו. ומאלו הדינים ומאלו הרחמים אשר עליו יעדפו אף יחסרו ורוח ע"ב מעמדות אשר בהם יסקולו כל נגף לאדם מעם נתיב לכתו והוא בעמל יומו יונק עול מלכות שמים מעימהם. וזו גדולתם וזה חני"ם מעם השם לבסס בנו קיום צלמו בדרכיו הנשגבות מעם עין הגשמיות ובינות קדושת היום אשר בגשמיות. מעם כוחות היניקה אשר בקודש לגשמיות ואין מן הבינה לפרשם כלל וכלל. ומזו משורת מסריי והיתריי אשר בקודש גרמי שמים, נסחופה אלו הכוחות **לפרקי השלישי ג'** סימנו בפאר יצירת אלוהינו מעם אותיות נשמת האדם לבצר בו תיקונו עלי אדמות. וזהו זיו השכינה אשר לנשמת האדם לטבול בו רישומי אותיות בראשית מעם תכלית קיומו והמה ינביטו בו תכליתו מעם אחיזתם שורשהם בשורש נשמת האדם ויאירו כוחם, זיום ועצימות רגליהם מעם חתימתם אשר צרובה בחותם נשמת האדם. והמה בתכלית קיומם כלי נשגבותו בחכמת מעשה בראשית וזהו חותם מעשה בראשית בקירבנו בינות נשמתנו צרוב בחותמה. ולעין כל אשר בגשמיות ומעם נתרקה נבואת ישראל מעם בניה ולא בנמצא זו העין אשר בגשמיות להאיר אותיות נשמות האדם מעל גשמיותו ומעם אלו יחידי סגולה אשר בקרבכם צדיקי הדור בחמש קיומם ישילו אלו אותיות הנשמה מעם נבראו להבין תכלית קיומם והמה ספונים בגשמיותם ובזו הגשמיות סימני קיומם וקיום תכליתם ושליחותם בצפונות הטבעיות עדי הנסיות. וזה האדם אשר דיוקו מעם דפנות תודעתו וספירתו כתרו מוארת לה למרחוק ואף לקרוב יצלח בחלקיות ההשגה לשער או להבין אלו הסימנים. ורק המה חמש יחידי סגולה אשר לדורכם ידעון אף ידעון מעין גשמיותם ובה ספונות ע"ב מעמדות וחבורן אל הגשמיות מעם הרוח אשר בגשמיות בינות הקודש אשר בחול להיטיב "ראי-יה" אותות נשמת האדם אשר על מצחו ואף פרצופו. ובאמירי אלו ההיכל להחל מסע אלו האותות אשר באותיות, תצרך דיוקה ודיוקנם מעם היתרי ההיכלות אשר לצפונות בראשית. ובזה באר מים חיים אשר לאלוהי השמים ואלוהי האדמה נגביר לימוד משניות האותיות אשר מחוברין לסדר הסדרים בזעיר אנפין קיומם אשר בנשמת האדם. וזה גודלה, אופן היגויה, פישוט תצורותיה ואף גון אורה מעם צפונות השם להתברך בהם אלו הכתבים. מאלו ההיתרים אשר להיכל לשבח הבורא נדמה זה כוח שכלנו מעם רישומי האותות להבין במעט רזיהם אשר נתלים על צלמם לבאר בכס מנחת הפתח בתו"ם קו יושרם מעם פיתולי קיבולם ואופן מכסמי בריאתם בינות תכליתם. ולא תוכל זו האורה אשר מקיפה שכינת זוהרם להינתן במקשתה על אלו הכתבים פן תשרף שכלכם אשר על דעתכם ולא תדעון בינות מזרח ומערב אשר בגשמיות. ואלו הביאורים בקמץ הדברים אשר בינות ההיתרים וכוח עיכולכם אשר עליכם. ואף כי אפרנס משנתי עדי יסוד השורשים ואצרך לברור שפתי מהמוץ על מנת ליתן בכס רזיהם והמה מונחים בישירות שכלכם מנח על מנח ולבל חס ושלוש אחטא מעם מילותיי ויצא שכרי בהפסדי. וזו המנחה וזו שעת רצון מאלוה יתברך על אשר נתן בנו דיברת אמת לייחד זה הפתח בשנות אורו להאיר מחשכי נשמות ישראל באשר המה. ואלו התובנות לקדם רוח נבואת ישראל אשר ברוח הגשמיות להעלות מ"ן ישראל מעם כלי אמונתם ולמלא בועות החסר אשר לתחתית נפש האדם וירחיקהו מעם אלוהיו. ואם כי זו שליחותי מעם שליחותכם בקושי עניינה ותצריך פעמים במבוטלות התכלית מעם "בעלי השכל" אל תרפינה ידכם, ואין ייאוש כלל בישראל. ומעם אלו הדברים אשר שייח אלו אותות האותיות להעמיק בוננותם מעם רזיהם הנגלים בכס. וזו תבואתי מעם יבולי. ובאור בהירותה ובצלם אלוהים אשר בתבנית קיומה מעם גשמיותה, ומעם רוח השם אשר בע"ב מראות בראשית אשר בה, תלין נפשה מעם אלו המראות לבכה כושר הליכתה

בנתיב התיקון אשר אלו הם מראותיו. ומזה כוח תלונתה יפריע ממנה כוח "ראי-יה" אשר בתכלית רוח ע"ב מעמדות אשר בה. ומכל אלו הדברים תבינון זה אופן הראיה אשר בגשמיות בתוקף זה הגוף אשר עליכם ובו מוטבעות בעין עיניכם ע"ב מעמדות להשקיף במימדי ראייתכם מעברי המימדים אשר בגשמיות. וזו הראיה אינה בקו קרן ראייתכם לספק מבוקשכם מעם חושיכם. וזו ה"ראי-יה" אשר מנגזרות ע"ב מעמדות תשקף בכם כלי נשמתכם אשרי ראי פנימיותכם מוטבע מעם אלה ע"ב מעמדות. ולא בכדי אלו הדברים, תשקף בכם אופן תצורת רוחכם אשר במשנה החותם אשר בה יוטלו צלי ע"ב מעמדות אשר ברוח הגשמיות ליתן בכם כוח ראי-יה אשר בכם לבונן נפש נשמת זולתכם מעם מצוקות תיקונה והיא ביגונה וע"ב מעמדות מחוסמים בה. וזה זה הוא ע"ב מעמדות לשקף בכם כוח רפואתכם ומזור זולתכם אשר בו, ליתנו מעם צלם השם אשר נתן בכם כפי כוח רפואתו בזעיר אנפין, ולא תדעון סגולתו וכוחו יען מלינים אתם אל מול מראותיכם להחריד בהם כלי נשמתכם וכלי גופכם וזו ההלנה תרחיק מכם "כוח ריפוי עיניכם" מעם ע"ב מעמדות אשר הטביע בכם השם מעם צלמו, צלם קודשו. וזו העין מעם הלנתה וצרותה בה תטביע רוח חולי פנימיותכם עליכם ובאם עין טובה היא לבורא ולזולתכם יאירו בה כוחות ריפוייה מעם הסתכלות בוננותה היונק עצימותו מעם ע"ב מעמדות להאיר נשגבות השם אשר נתלית עלי הגשמיות. ומדוע זה יטביע השם חותם ע"ב מעמדות בזו העין הגשמית ולא מעם איבר אחר אשר מבשר גופכם? וזו תובנת השם יתברך מעם נשגבות כליו להבין אופן שפעתו מעם קוי רוחק עינו בינות ליבו ובינות עין זולתו מעם עצימות שפעתם מאם כוח הריפוי ומאם כוח הקלקול. ובאם כוח הריפוי עסקינן, תדעון קשרי עבות הנתלים בינות המוחות לעין הבישא או העין הטובה, אשר תובנות מחשבות המוחות ומחשבת הלב תאיר אלו כוחות הריפוי אשר בע"ב מעמדות. ובאם כוח הקלקול אשר בכוח מחשבת המוחות והלב בכיבוי אלו מעמדות אשר בחותם גשמיות עין זולתו. ואלו המה ע"ב מעמדות מעם כוח ריפויים ומעם כוח הקלקול אשר בכיבויים, יונקים עצימות כוחם מעם ע"ב שמות אשר צלמם מוטבע ומוחתם בהם. וזהו פשר עלומי כוחות האדם אשר בו להבין כוח עצימות צלם השם אשר בו להאיר נשמות ישראל ולחזק בהם כוח השבות לאלוהיהם מעם הנסיות אשר בגשמיות. ולא תטיב זו הדרך באם תארובנה אלו המחשבות להטיל ספק בזולתנו עדי יהפוך זה כוח הריפוי לכוח הקלקול. ומזה מטר גילוי השם מעם זה הפתח להשביח ולהאיר כוחו אשר מוטבע בנו נבין מעם אלו הדברים סגולת הדיבר מעם המחשבה ומעם העין אשר לטובה היא ותאיר כוח ריפוי האדם בינות חברו ובאם הדיבר המחשבה והעין בצרותה תאיר כוח הקלקול לחבל בו מעשה בראשית וכוח הארתם בהשתקפות עליונים בתחתונים. וזהו כוח הקלקול הינו בכוח עצימותו ועונשו ככוח כפירת האדם באלוהיו יען יצר מעם עיניו כוח שוא אשר יסטה ממנו תיקונו ותיקון זולתו. וזה הוא כוח הדיבר מעם לישת הלשון אותיותיה ומילותיה ולא תדעון מה כוחותיהם אשר עליהם מעם צירופיהם. והמה אלו אותיות כ"ב מעם בריאת בראשית להאיר צלם השם בהם מעם סגולותיהם וינתנו באדם ובכם מעם אותיות נשמותיכם. להתיר אלו הסודות ורזי האותיות אשר נתלים בהם מעם כוחם ועצימותם אשר ממעשה בראשית ובזעיר אנפין מעשה בראשית אשר לו לאדם בפרטיות נשמתו, ואלו המה אותיות נשמת האדם. ובאור אלו הדברים, ישתבח שמו לעד על אשר התירנו מעמדו ליתן בכם סימניהם ואופן פועלם בכם. ובזה אורם ובזה פועלם מעם מעשה בראשית בתחילת שערם לפתח הבריאה.

א. בנשגבות אלופו של עולם מעם הצנע לכת עם אלוהיך ועם האדם פתח לשער הבריאה ולשער הנברא, לשמר בו "תבנית בראשית" מעם רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו. בשועל סימנה מעם עורמתו והיא בסיפא המילה, ובאם שער לריפוי שער להגנה ושער לסגולות מעם רישא פתחתה. ותוסיף מעם

רוחה בתיכונות המילה ובאמצע תשבר שיויון הדין מעם החסד. כוח נבואתה בנפרדות עליונים מתחתונים. זמורות אשכולי צופניה מעם עליון אשר לקרבת כיסא הכבוד. אופן היגויה מעם ספק פעימת הלב. ולא תינתן באורה מעם עומק תהומות סגולתה יען לא בהיתר זה פתחנו אשר פתח לנו השם יתברך. נוחה בשם בריות האדם ליתן בו אופי ספקנותו אשר באמונתו מעם נחת הדברים ולא תשעה ליצרה עדי יטיל בה חיתתו בתשע קבין מעם כוחו, שניות במחלוקת השעה ותרחק מהם וביצור כוחה מעם פנימיות מעמדה אשר עליה. ולא תיאות לקבל הדין בלא רחמים תתיר סימאת האדם מעם יצרו. כוחה מעם כוח תחיליותה ואופן אצילותה אשר נאורה בה במעשה בראשית.

ב. שמחת בית השואבה בקצוות ב' מקומה ניצבת אל שורשיה מעם ב' קצוות רגליה תמתח רעבונה וצמאונה אשר נתלים על הרוח, לא תשקר עדי עד. פחדי יוצרה עליה, ותחפון אמונתה בתוכה לבל תחבל בה מעם כוחה או מעם כוחות חיצון עליה. ברישא מילתה תגן מעם רוחות המזיקים אשר מארבע רוחות שמים. בסיפא מילתה תותיר שובל השתנותה ופתח לסקרנותה ובאמצעותה תשמר הכוחות הפועלים מעם צידה לבל ימוטו מעם עצמיות כוחם עליה.

ג. ספח עלבון אדם הראשון מעם חטאו נחתם בגו צלמה שבויה מעם תדהמת גלגוליה אינה בספירת חותמי השעה אשר לע"ב מעמדות. שמירת אלוה ממעל עליה. ברישא מעמדה תדבק לשורשיה ולא יוצלח זה הדבר בסיפא מקומה תסגור שער שמים עליה ובאמצע תיכונה תדעך אל מול כוחותיה אשר לה. ולא תדע יגון וצער לבל ישבר גבה והיא בעליונות רישא מיקומה.

ד. בסגידת עליונים יתברך. אמונה גדולה מעם סימאת העין. קדושת הלבנה חובקת קצותיה, מוארת מעם נתלותה על כיסא הכבוד אשר לדופנו השמאלה. גדלות נפשה מעם מעמד נפשה אשר באביונים הארציות לשמרו מעם תהומות הארציות. ברישא מקומה תדלק אור רקיעים עליה לשמרה מכל פגע, בתיכון מקומה תמעד לשונה בקלילות הענין. בסיפא מקומה תצרך סעד יריביה ומוקירה אשר עליה לבל תמעד שוב בלשונה ובנתיב לכתה.

ה. סהר וחמה נחבאים בה. כוח הארתה מעם רקיע שביעי אשר לעליונים וקצה יודה מעם נתלות גב כיסא הכבוד לשמר כוח גדולתו ונשגבותו בחותם נשמת האדם. ברישא מקומו – יחבר עולמות, כוחות ויסודות אשר בעליונים ואשר בתחתונים. בסיפא מקומו יחתום מילתו ולא תותר מיקשתה לעד. באמצע תיכון מקומו ישבר כלי השגתו מעם אביונות שכלו עליו.

ו. רום השמים ותהומות הארץ נחבאים בה. צניעותה בהרחקת לכת דקיקותה. פיה ולשונה וליבה בשיויון תצורות מעמדה, כוחה מעם מותנה לשמר בה ניצבות רגלה האחת לבל תיפול. ברישא מקומה תצרך לחבר מין שאינו במינו בנבדלות השעה והמקום בסיפא מקומה תחתום בו דינו או חסדיו. ואמצע תיכון מקומה יש פעמים תשבור שיויונה ויש פעמים תשמרו מעם כוח מיקומו.

ז. זיו אורה נתלה משבעת הרקיעים כוח גלמודותה אינו עימה. תצרך השענות צידה מעם זולותיה אין בה כוח תבונת החלטותיה אשר לה הם, אין בה מהרמיזות כלל ובה כוח שפעת שובע כליה מעם ישירות תוקפה ותוקפנות כוחה. ברישא מקומה תצרך לסגור פערי מעמדה ואין בה סגולות כלל.

מסיפא מקומה תאיר כוחות היצר עליה ומאם אמצע מקומה אשר בתיכונה תפעיל כוח שיפוטה ויצר שתלטנות לשונה אשר עליה.

ח. עזבון "זכרון הימים" אשר בנשמת האדם חרוט על גגה. אופן פועלה מעם חטוטרת אשר בגבה. תצרך לעזבה לנפשה ולא תביט ימין או שמאל מעם שאר כוחה אשר עליה והוא יונק כוחו מעם שולי הרקיעים. ברישא מקומה תיתן באורי נשמתה אשר בנסתרות הלב בסיפא מקומה תיקוד נפשה אל הארציות, ובאמצע תיכון מקומה תרוקן כוחותיה אשר עליה.

ט. לא תדע פשר פועלה ואין בה דבקות להשם ורצונה להיות ביציאת דופן מעם אחיותיה. אין בה כוח מרצה כלל וכל עוינות היצר מרוכזה בה. בין הזמנים תיאות לשפר מעמדה ובינותם תדחק לפינת קרן מצפונה ולא תעש מאום מעם כליותיה המייסרות אותה. ברישא מקומה תפתח עליה אשר מסתירים כאבה. בסיפא מקומה תאיר בה אמונתה בחלקיות עצימותה ובאמצע תיכון מקומה תלקט כוחה מעם אחיותיה אשר בקרבתה.

י. וזה כוחה מעם קוצו של י' להבין כוח דייקנות אלוה מעם אינסופיות פועלו להאיר עולמו וצלמו בצלם האדם אשר נתן בו. כוחה ועצימותה מעם גודל קטנותה לדייק בנו מעשה. בראשית ברישא מקומה תגדיל ישועות, בסיפא מקומה תתיר עגונות מעם הספקות ובאמצע תיכון מקומה תאיר כוח הארתו מעם עליון.

כ. כוח תבונתה מעם "הארת" הנשמות אשר התירו ניצוציהם המתוקנות עליה. מפשרת דרכה ודרך זולותיה, כוחה בישרות הלב והדרך. פיה סתום מעם סודותיה אשר בה ולא תחליקם עם זולתה. פתח אמונתה מעם מבואו וצאתו אחד הם. ברישא מקומה תצרך ללכד השורות, בסיפא מקומה תמשוך הצדק מעם הדין, באמצע תיכון מקומה תביע התלכדות אמת והצדק אשר על משמרתם.

ל. כוח שיבורה מעם עדינותה. מרככת אבני סלעים ועוטפתם בנוגת כנפי השכינה צרה לעצמה רחבה לאחיותיה. מסבירה פנים למבקשי עזרתה תרחיק עצמה מהלבנת הפנים. ברישא מקומה תאיר כוח עדינותה, בסיפא מקומה תשבר גלי הדין אשר עליה, באמצע תיכון מקומה תלכד שורות הניצים והיריבים.

מ. קדושתה מעם מקומה ועצימותו נתלה עליו. כוחה מעם ברכתה ושפע יוצרה אשר עליה מרחיקה לכת מעם מיקומה ומצפונה ליישר אופק אדמתה לבל תרעיד הסיפין על היושבים עליה. מחזקת השורות וכוח התולדותיה מעם עליונים ותחתונים. ברישא מקומה אהבת הבריות לנגד עינה, בסיפא מקומה חותמת כחותם סופ"ר ואין מערערין על כך עוד, באמצע תיכון מקומה מפרידה ומשברת ניצי צרות העין והפה.

נ. הבינה ויישוב הדעת מושרשים בה מביטה למרחוק. תשקיט סערות מתקרבות. כוח נגינתה מרפא אחיותיה ואחיה. טוב ליבה נודע למרחוק אך לבל יפגעו בה. ברישא מקומה תמשוך חוטי השמחה מעם חוטי הצער, בסיפא מקומה תותיר מקום לתקוה, באמצע תיכון מקומה תנביט עלי פריחתה מעם מנותקות שורשיה עליה, יען כוח אמונתה גדול בה.

ס. כוחה מעם הנפקד מהעין מקושרה למכמני עליון. כוחה מעם סגירותה ואף החלשותה ולא תסמך על אחיה ואחיותיה. כוחה מעם אמונתה באלוהיה ורגשותיה אל אהבת הזולת. תחבר עינה אל הנסתר מהעין. תתיר ההיקשים וחבלי לידת הרזים. ברישא מילתה תחתום הילתה ודברתה בחותם השם, בסיפא מקומה תמשוך החסדים אלי אחיה, ובאמצע תיכון מקומה תקטום פיאות הניצים.

ע. רהב היצר גדול ממנה, תצרך לשמור אופן פעולתה הליכתה וראיתה. רגישות מדויקותה מעם עליון וכוח שפעה חזק במונים מעם אחיותיה מצד כוח הריפוי ומצד כוח הקלקול. ברישא מקומה תסגור שעריה על בריחיה לבל יכנס איש, בסיפא מקומה תבליעה מצוקותיה לבל ידעון איש, באמצע תיכון מקומה תצעק חמס על יגונה ועל כל אשר בה לה או אז תרים עיניה לחסדי משים להסיר ממנה יגונה.

פ. פתח לבריאה לנשימה ולנשמה מגלגלת מצופי הצלתה לכל הדורש ממנה סעד כוחה, מצקצקת לשונה למען יאהבוה. תום הלב וחסרון כיס רוחניותה ניכר בה. ברישא תיאות לצרף צילה לכל דורש, בסיפא מקומה תאיר מזוקה עליה, באמצע תיכון מקומה תשבר כל אשר האסיפה בכלי רוחה ואמונתה.

צ. צוהר להשם מעם הגשמיות להאיר שמי תבל מעם גרמי שמים. כוחה מעם יושר מצפונה. נהדרת לבריות ואין בה אויבים וצרים כלל. מפתח יצירתה ניתנה בה אות השם לאוהבה. שומרת צינעתה מעם כוחה ורוחה אורה צפונות השם איתה. ברישא מקומה תקבל עול מלכות שמים עליה ללא עוררין כלל, תלקט כוחה מעם הנסיות אשר בגשמיות, בסיפא מקומה תפחד לפתוח שורות התלכדות כוחותיה שמא ישבר בה אמונה וכוח אמונה בהשם, באמצע תיכון מקומה תצהל למצהלות אחיותיה אך תשמר סודותיה אל בינות פנימיותה.

ק. כוחה מעם עקשנותה וזה אשר יעזרנה וזה אשר יכשילה. אין בה מן הוותרנות. משקפת כוחותיה מעם עקשות ליבה בכל עת ולכל דורש. כוח יניקתה מעם הרוח אשר בגשמיות. ברישא מקומה תצרך לשמר מקומה לבל ילקח ממנה, בסיפא מקומה תזקק לרחמי שמים לבל תשבר בה כוח רוח קיומה מעם עקשנותה, בתיכון אמצע מקומה תרעד בה רוח מעם חוסר איתנות כוחה עליה יען כוח אחיה עליה גדול במונים מכוחה.

ר. ניחוח ונוחות נשמתה וכוח יניקתה מעם רעננות רחמה. כוחה יונק מעם המרחב הפתוח לנשמתה. תפחד להסגר מעם מרחבה. פחדיה בחלקיותם ניכרים בה. אמונתה חזקה אך לא ביתרת כוחה. ברישא מילתה תצרך חסדים גדולים לשמר כוחה, בסיפא מקומה תתגלה רגישות בטנה וכוח הכלתה ועיכולה, באמצע תיכון מקומה ירעדו עלי דפנותיה מעם כוח השיברון אשר נשען עליה.

ש. מעלת כוח הגנת שמים עליה שדי מעם דפנות כליה. כוח השמירה הינו בחוזק שלישו מעם אחיותיה. משמרת כוחות לשעת צוק עיתיה עליה. משלחת כוח עיבורה מעם ד' רוחות השמים. ברישא מילתה מסוככת על כל אשר נשען על סככתה, בסיפא מקומה מותירה חששותיה מעם יצרה במקומם, באמצע תיכון מקומה משבחת כליה וכלי אחיותיה.

ת. תם שלמות הרקיעים בצל חיותה, משמרת כוח תומתה מעם סופיות הדברים. כוחה בגיחון כליה. טובה לבריות. ברישא מיקומה תתן פתח לכל דורש, בסיפא מקומה תצרך לכופף רצונה אל מול קונה ואל זולותיה, באמצע תיכון מקומה תצרך לתת מענה קושיות מעם שעת רצון לייחל בה מעמדה ויציבותה.

ועל כל אלה הדברים אשר נגלים בכס ועליכם תדעון כוח מילתכם וצפונותיה אשר בה לשמרה ולשמר זולתכם מכל משמר ומכל עין. מבורכים אתם.

מזה טוהר תכלת אותו אשר על האותיות נרנן באלו הישועות אשר עושה עמנו השם יתברך ונאיר תוכנם מעם צבעם על גווניהם ומעם שילוח כוח הגייתם עליהם והמה בינות לישת הלשוניות עורמים כוחם מעם חיבורם ואופן מוצאם מפי הדיבר. וזו נגינת צלילים תעדף הגייתם וטיב מוצא הצליל יקשור כוח עליון מעם כוח תחתון להיעשות החיבורין אשר בשלי"ח העמדות בו ינפצו כוחם מעם צירופי האותיות על צליליהם לרשום אותות מבואם ואותות צאתם להנחיל משקע צירופי כוחם עלי הנתיבים אשר מהלכים בס כוחות עליון בינות כוחות תחתון. ואין במרעו"ם הסכתי הרקיעים לבטל כוח שפעם או באם כוח קלקולם כלל. ובאשר יגועון בפי חלל הרקיעים להשעין בו מרעו"ד האומר או אז יפעל כוח הביטול מעם סרגי החלל לבל יחדרון לעליונות הרקיעים. וזו במלאכת שליחות מלאכי עליון לשמר כוח עמידת צירופי האותיות לבל יזיקון בנסיקתם לרקיעי עליון והמה בעיבורי הייחודים להשמיד סרק בתולי הדיבר אשר נוקה מעם מזיקיו ויפן כיוונו מעליון לתחתון. וזו אשר תבערת מולך האותיות בפי חלל הרקיעים תצרך תבנית מלאכי עליון במשמרת הרקיעים לבל יעלו כוח שמד זה הצירופים לחבל בנוף מבנה הבריאה אשר לעליונים. ואין במצויינות העניין זה הכלל היוצאים מן הכלל אשר סרח הדיבר אשר לתחתונים כוחו במונים מכוח משמרת עליון ויחדור סרעפי משמרתם ויזק בכלי הקדושה אשר למילה בצירוף אותיותיה. ומעם אלו הדברים אשר בזעיר אנפין גילוי מופתם מעם העליונים תבינון כוח מילותיכם אשר יונק זרע צמיחתו מעם מוצא פיכם ומשלת כוחו בעת נסיקתו לעליונים ויפר שלוות הרקיעים ולא נודע אלו הדברים בכס אשר בתחתונים. וזוהי מידת לשון הרע להחריד עליונים משער פי חלל הרקיעים כוח שפעה ואין בין הצורים כוח לכידתה יען אלו צירופי האותיות בעיבוריהם יגבר כוחה לאלפים ואין יכול להם. ומזו הדעת הנסית אשר מחוסמה בבינתכם ואין מבואה ואין יציאתה ניכרה בדעתכם ומשכך יצרך זה הכתוב מול עיניכם להביט נוכחה אל מול יתמות מילותיכם אשר על לשונכם ודבר מלחמתם בעליונים. ועל אלו הדברים יזמנון מלאכי עליון שקידת לימוד התורה אשר בתחתונים אשר בנשגבות פועלה ובינות מצוות לימודה תצח זו לשונכם מעם הגיית מילותיה אשר מדוייקותם תשמר זו צחות הלשון ומעם כוחן ינקו בכס דוק לשונכם להפריד הסיגים מעם צירופי האותיות לבל תידבק בכס מידת לשון הרע לחלל בה פי חלל רקיעי עליון. וזו הנשגבות אשר בינות הנשגבות השאולה מעם העליונים לשמר כוח כינונה ופועלה בקרבת רקיעכם אשר לתחתונים לנתב בינות לשונכם כוח עצימות שפת קודשה של תורתנו הקדושה על כלל ספרי הקודש הנתלים בה למרק לשונכם מעם הסיגים ולצפותה בדבש מלכות אותיות תורתנו הקדושה ועל זאת מצוות קיום תפילות היום ותפילות המועדים וכל אשר בקדושה לשמר כוח נוכחה שפת הקודש בין שפתותיכם לבל יכנס בה היצר מעם לשונו הרעה. וזאת תבינון כי שפת האדם אינה נשמרת בגדרות תיקונה ככלי המקשר דיבר אל דיבר כי אם להבדיל שפת הקודש מעם שפת החול להגינה בכס מידות לשונכם אשר בגשמיותה זו הלשון מנשלת מילותיה מבלי הכר כוחם ואופן פועלם. ומעם אלו האמירים אשר לעליון לשבח זכות הבורא נקדם משנת יומנו מעם ח"ן אשר לעליונים בדבר שבח המילה אשר ימול

אדם את בנו. וזהו לייחדו מעם מילת האדם אשר מייחד ישראל מעם אומות העולם וסגולתו מעם עורלתו. וזו המצווה מעם כינונה בנבכי הנסתרים אשר לעליונים מעם כוח השמד אשר לזרע האדם הטמון במעי חלציו לשמד בו זרע פועלו מעם סדר הסדרים אשר לעליונים. וזה כוח השמד אשר ניתלה בינות זרעו לעטרתו נחקק מעם סדר הסדרים אשר לתבנית בראשית להאיר בו כוח משיח בן יוסף מעם הזרע לישראל בהמשכיות הדורות לחסד פועלו לבל ינתב זה כוח שימור זרעו להשמידו מעם אלוהיו והוא בנקרעות חוטו אשר מחברו לעליונים מעם כוח שימור הדורות לישראל. בעויות כוח השמד להפסיק רצף הדורות ומאמירי עליון לשבח מצוות הבורא היא מצוות ברית הוולד ידעון בני ישראל כוח המצווה מעם שימור יצר היצרים אשר עליו והוא כוח השמד אשר יחפוץ ראשו מעם זרע לבטלה ויבטל רצף הדורות בישראל מעם סדר הסדרים אשר לעליונים. ואין בנבראות זה הענין אשר לכוח השמד זרע הפורענות בלבד, ובמוצא כיסיו כוחו במונים הרבה לשמד דורות רבים מעם מוצא זרע לבטלה מעם היחיד אשר מפר סדר הסדרים מעם מוצא זרעו לבטלה ומבקע כוח סידורם של ישראל מעם הימים הדורות והתיקונים. וזה השיבר אשר בבקיעת כוח סידורם יחרט עונו בשילש או באם בריבע או יקדימו או יאחרו ולא נודעו עקבותיו מעם מוצא חטא אבותיו עליו לעוורו מעם כוח השמד עליו ויזקק נקיון צחות חטא עוון אבותיו עליו מעם נתיב תיקונו והוא בבר מזה החטא. ולא תם זה עונו מעם זרעו לבטלה והפר בו סדר הסדרים. כי אם זה עונו בגלגולי רוחבו וגלגולי אורכו נשתטח מעם רצף העוונות אשר עליו בעל החטא ומעם רצף הדורות אשר על בניו. וזה אשר ירצע זרעו לבטלה וייפול בשבי יצרו יפר טהרת המקום מעם עוונותיו וסרח עונו יפקוד שאר בשרו להחרידם מעם אופן פרי חלצם ולא ידעון זה דופי מעשיהם בניכרות בניהם. וזהו כוח השמד החתום בעטרת עורלתו מנגזרת "מעשה בראשית" להאיר באדם חותם חטא אדם הראשון אשר לו עמד לו כוחו מעם יצר נחש עליו וטמנו לו פח להפילו מעם קדושת המקום. ומזה תבינון גודל עונשו המוציא זרע לבטלה מעם קדושת המקום אשר לחטא אדם הראשון להבין זה אשר לא עמד לו כוחו מעם יצר הנחש עליו נחתם בניצוצי נשמת האדם הראשון הלא המה ברואי בני ישראל, לשמר באדם יגון המקום וטומאת קדושת המקום. ומה בין זאת למצוות "המילה" אשר בשמיני קהלתה ותקנתה? וזו המילה אשר בנפקעות עורלתה מעליה תשמר גדרות טהרתה עת כוח עצמותו אשר לשמד היצר מצוי בה ומעם חשיפת עטרתו מעורלתו ימעט זה כוח השמד אשר עליו. וזהו היום השמיני למילת הנוולד תאיר אורה מעם התלכדות ועצמות כוח השמד אשר יתלכד בשמונה כוחותיו עליו לבערו מעם עצמותו ולא יותר על עטרתו ויתמו על ערלתו בשמונה מינם ועצמותם. ובזו מצוות המילה בנבדלות ישראל מעם העמים להאיר סגולת קיומנו מעם רצף הדורות לישראל אשר מהות קיומנו מעם נדרי אדם הראשון לשמר בנו דופי יצרו וחטאו בנו, להזהירנו מעם יצרנו ולתקן חטאו בנו מעם ניצוצות נשמתו אשר חתומים בניצוצות נשמתנו ואין בתובנות נגזרות הענין זה בזה קלה כלל. וזו ספירת הגבורה אשר לו לאדם לשמר בו כוח מילוי צרכי גופו אשר בדמו וצרכי נשמתו במעגלי החיים תגינו מעם ספיר כוחה אשר חתום בה לשמר בו מידת הרחמים עלי נשמתו לבל תתור למרחבים לא לה מעם נקשרות נפשו לארציות בהמיותה. וזאת על אשר יוכל לו האדם לגבור על יצרו בריבונות ממשיות גשמיותו, ישמרו בו כוחות ספירותיו לבל יפגם בסדר הסדרים מעם זרעו לבטלה. והשענות אלו הדברים במיסוך ההיגדים אשר לכתביכם ולא נצרך בשניות משנתם. ומה בינות מילת לשונכם למילת עטרתכם? וזו המילה וזו המילה במוצא גדרותיה ואופן פעולתה והעוון אשר נשרך ממנה יחריבון עולמות במירעוד הרקיעים אשר לסדר הסדרים. וזו הלשון ואלו אברי רבייתכם ביסוד ספירתם ובשימור היכל טהרתם יגנו עליכם ועל בינתכם מעם סדר הסדרים לבל הפכם זה הסדר עלי בני בניכם לשמרם במ דופי לשונכם וזרעכם אשר לכם המה. ואני ברצון קוני

אברכם לבל תשמטו אלו גדרות לשונכם ומילתכם מעם המותר והמצווה בכם למען דורותיכם לקדם גאולתכם ובוא משיח בן יוסף במהרה בימיכם. לאור אלו הדברים אשר למילה מעם גשמיותכם אשר לגופכם לפענח זה סדר הסדרים אשר יצוק בכם רוח האדם בינות רוח אלוהי להבין מעשה אדם ופ"רחת קלקולו בעליונים, וזאת הו"יה אשר לשמו להגינכם מעם יצרכם והוא בינות תיקונכם ותיקון אדם הראשון אשר תלוי על כלי נשמתכם. ומאומר אלו הדברים אשר לישורון יצרך יזקק אלו הדברים מעם סיגי הגשמיות אשר מטביעה בהם חותמה ותערם מוצאם מעם הטבעיות אשר לו לאדם. ובאין עין-י"ה אשר ע"ב מעמדות חתומים בה ולרובה ולזמנה קבועים בה יקל דעתו ופועלו של האדם בעניינם אשר בטבעיות ולא יהיה נודע בו תחבולותיו של היצר לשכח בו נשגבות הדברים. וזאת על כן יחקק לו האדם בחוקיות יומו ומלאכות היום אשר עליו עת נעמסת בו בינותו ומחשבות יומו נצרכות חשבון הנפש להגן בה גדרות מידותיו לבל יפשוטו מעם זליגתם ועינו התלויה בו סומא זו זליגתם. וזו צחות מחשבתו ונקיון עורפה ושורשיה תגינו מעם מילת לשונו ומילת עטרתו. ומעם אלו הדברים אשר בגשמיות נגלה אור אלו הדברים אשר ברוח הרקיעים ליתן בכם עצימותם ומעם זו עצימותם יחזק בכם כוח פועלכם להרחיק היצר ממכם.

פרק ה' - תכלית הקיום אשר בינות הקיום עליון-תחתון

מזה הפתח לישראל נאיר אור מקשתנו להיתן בה תוקף תכליתה מעם דברי רבנו הקדוש האר"י זצ"ל. ומזה משנה התוקף אשר לדברים נאיר משניות השער אשר לעמקים ליתן תצורה הדברים אשר מעין התחתיות אשר לשערי העמקים והוא בעליון וכל סודותיו גלומים בו להחריד מהם פתח אביונות נשמת האדם אשר לו. וזו התכלית וזה הקיום מעם שער לתורה וכל מצוותיה תרי"ג תלויות בה להשעין עליה מסד יומנו ואף תכלית חיינו ואנו בתחתונים. וזאת ברשות מורי ורבותי אשר למשכן היכלי אתן בכס "סער לבנים" אשר להיכלות להבין אופן דיוק מצוותיכם מעם זמנם ומועדם אשר לתחתונים בתכלית יישומם המה יספחו אבני יסוד תיקונכם וכל אשר לכם בתחתונים. ואין בגלמודות הדבר מעם עליונים ואף ברישומם בכל אות אשר מעבר לגשמיותכם ובינות גשמיותכם יירשם לעד בספר החיים אשר לכם בפרטיות נשמת האדם. ומעבר לז"ן אלו הדברים תדעון תכלית קיום ספר החיים בנבדלות רישומי תיקונכם אשר עליכם ואתם בתחתונים יתן אופן תוקף רישומי כ"קידוד" לנשמתכם אשר בעליונים. ואברות ונדבכי הקיום אשר לתחתונים מעם שובם כליכם עליכם הלא המה נשמתכם, רוחכם, נפשכם וכוח יצרכם וכוח יוצרכם עליכם, וזה כל מצב הכוח אשר בגשמיות והקודש אשר בחול מעם תכלית קיומכם הוא. ואין בנמצא לשער בכס זה אופן הקידוד לתכליתו בעליונים ומעם אלו היגדיי ואחפון בכס שאר נפשכם להבין זה תכלית הקידוד. ולא הותר בי שח"ם עליונים לפותחו מעם עוצם עזבוני כסותו עליו יען לא ייטיב זה גילויו מעם כל כסותו עלי נפשכם ואצרך להשיבו בכס באופן הניכר בכס מטוב נפשכם ולא מעם הזקתה עליכם. ואתנה זו משנתי מתוקף היתרי הרקיעים ב ד' פרקי להיקרא **תכלית הקיום אשר בינות הקיום עליון-תחתון**. והמה אלו רזי הרזים לעליונים לשפר בכס טיב תיקונכם אשר הינו השתקפות עליונים בתחתונים, ואתנה אותן בפרטיות הנשמה להבין יסודי תוכנו ומהותו עליכם. וזו בפרטיות הנשמה אשר עליכם, נשמת כלי חי, אשר נתנה בכס ביום היוולדכם הינה בגדרות הנשמה אשר בגשמיות, ולצד אחיותה הרוח והנפש בכלל מקשתם תקרא נשמה, אולם במראית עין עליון לעין תחתון תקרא היא בכלל חלקיה נפש כל חי יען מיוצגה היא הנפש בכללותה אשר בארציות הגשמיות לטבעיות האדמה, וזו הנפש על כלל חלקיה וכל כוחותיה אשר פועלים בינותיה ועליה תהיה נפש אשר לנשמה בעליונים, להבין מעם השתקפותה לתחתונים כל אשר תיצרך לתקן והיא בעליונים. וזה מסלולו ונתיבו אשר לנפש האדם בתחתונים וכל רישומו וכל עתיו וכל זמניו אשר לקודש ולחול מקודד מעם נשמת האדם לעליונים. ועל פי רמזי וסימני ואותות קידודיו אשר ירחקו לעליונים ורישומם מעם ספר החיים תדע גם תדע הנשמה על פי השתקפות נפשה אשר לתחתונים חתירת תיקונה והיא בעליונים. ומאלו הדברים תבינון זו ממלכת תחתון להיקרא עולם העשייה אשר אין באמיתותו דבר ולא חצי דבר יען השתקפות עולם הנשמות אשר לעליון הינו. ומזה תוקף הדברים תעלה קושייתכם להיאמר ומה זה תכלית קיומנו אשר על האדמה להיטיב עם בוראנו? והלא זו היא התכלית אשר חתומה על חותם נשמת כל חי והוא בנחלת ישראל להתפאר מעם קונו והוא עלי אדמות. ולא נסתר זה הדבר מעם אמיתות עליונים כלל וכלל. וזו התוספתא אשר להיגדי בחיזוק הדברים ובהוספת הקודש אשר לעליון להבין אופן הדברים מעם תכליתם וזו התכלית להטיב עם הבורא ונשמת (נפש) האדם בתחתונים. וזו הינה תכלית הנשמה אשר לעליון להטיב עם בוראה והיא בלא כסות גופה ערומה ועריה וטיב תיקונה אשר לעליון בנגזרות "קידוד" הנפש אשר לתחתונים להיטיב בוראה מזה ה"קידוד" ולבל תרחק מעם יוצרה וטיב תיקונה בידי נפשה אשר לתחתונים. ובאם זו הקושיה ומה פשר זה ה"קידוד" אשר לתחתונים? ומזה פשר הדבר להינתן מעם היתרי היכלי ואני קטון מעם גודל כיסומו ואף מכמונו אשר לעליון. ואף על פי אתנו מעם גדרות סימוכי ולא אחטא מעם לשון נשמת

אשר לעליונים. וזו תכלית ה"קידוד" אשר לתחתונים להבין אופי בריאת השם "תבנית בראשית" מעם סימני התחלקותה והיא בעליונים והשתקפות בריאתה בתחתונים וזהו קרי הדברים להבין תכלית קיום הנשמה אשר לעליונים מעם שליחותה, יעודה ותפקידה והיא בעליונים יטען ואף יחזק מעם נפשה אשר לתחתונים. ואין בידכם ובדעתכם להתבלבל מעם זה הדבר יען במשורת הדין והחסד נתנו לי בהיתרו ופשרו עמוק עדי עד ליתן לדעתכם אשר שבויה בכתליה להבין עומק זה הסוד אשר לעליונים. ומעם כל אלה הדברים אפתור זו תעלומת ה"קידוד" מעם דעתכם ליתן בכס סימנה להבין פשר תכליתה ותפרחת קיומה. וכל אשר ליבכם הגשמי מעם נפשכם בגשמיות ונפשכם אשר ברוח מורים בכס אופן פועלכם מעם מערכת לבושכם: מחשבה, דיבר ומעשה. והמה המה מעם פועלכם בנקשות המדויקה לעת ולזמן פועלם ינתנו זה טיב ה"קידוד" באותות רישומו בעליונים ובכל אות הקידוד ינתן במדויקות מפעלו מעם פועלו וזמנו להאיר בנשמת האדם אשר לעליונים פועלה בעליונים ויהדהד מעם כוח רצונה וכוח תיקונה להיטיב מסלולה וקו יושרתה מעם אלו ה"קידודים". ואין בנסכלות העניין להרפות ידכם מעם מוצא מעשיכם ותיקונכם כלל. וזה בהיפוך הדבר לחזק בכס אופן תיקונכם להבין עולם העשייה בהשתקפות עליון זהו עולם המדמה אשר אמיתתו ואחיות שורשו הינה בעליון וזו האחיזה בנגזרות עולם המדמה לשפר גורל נשמת האדם אשר לעליונים ואין זה בכדי. וזה ה"קידוד" וזה פועלו בנגזרות יצירת העולמות להבין כוח עולם העשייה ומפעלו מעם כוח עולמות עליונים ממנו. וזו הבדות וזה הדמיון אשר בוחרת תודעת האדם ליחסם לעליונים המה הבדות והדמיון באמיתות עליון. ואין זה הדמיון אשר בפשרו בעולמכם ליתן בו תרגומו ורק זה הבדות והדמיון מעם תרגומם לעליונים. וזה הדמיון מעם חיותכם עלי אדמות אשר דם זורם בעורקיכם וזה היון מחייכם ואתם בעולם העשייה אשר לדמיון העליונים. וזו תודעת עליון תינק כוחה מעם עולם תחתון להבין תכלית קיומה לעליונים. ומכל אלו הדברים אשר על מדויקות פשרם וקצרה נפשי והיתרי ליתנו בכס מעם עומק דיוקו והבנתו, תבינון גודל שפעת מעשיכם מעם נשמת עליון אשר לכם. וזה ה"קידוד" הינו במפורשות סודות עליון ואני מעם קוצר ידי אשר בנשמתי אבי"ע אמרתי לפרשו בכס לבל יצור זה היגדי בכס שאט נפשכם להבין סודו ופשרו אשר עליון וזו אמרתי: אלו המה ה"קידודים" בנגזרות המעשה והזמנים במשל מועדי ישראל ובאם יום הדין (יום הכיפורים) עסקינן, זהו יום הדין לישראל בעולם העשייה על כל תקנותיו הילכותיו מצוותיו ודיניו. אולם הינו בחזקת "קידוד" אשר לנשמת עליון, להתיר מעם נשמת האדם והיא בעליונים נוסח תוספת תיקונה מעם קידודו והוא בתחתונים בנשקפות יום הדין בעליונים. וזה ה"קידוד" אשר בתחתונים בעניין יום הדין בתוספת יום הדין אשר לעליונים, מזה ומזה יושפע מהלך תיקון הנשמה והיא בעליונים. וכמשל יום הדין ליתן חג החירות וכל חג אשר לישראל מעם זמנו ומחותו. ולהבדיל מעם מועדי ישראל ויקודד כל יום מיום חיות הנפש על אדמתה והיא בתחתונים "קידודיה" מעם זמנה ופועלה. ומשכך הדברים ולא תנו נצרכות "קידודי" הזמנים והפעולות, יצר האדם להיטיב מעם נשמתו בעליונים ומעם נשמתו בתחתונים וזו תכלית אשר להיטיב עם בוראו והוא בתחתונים תתוסף לזו תכלית הנשמה אשר לעליונים להיטיב מסלול פועלה מעם בוראה וזה באפשרות יוצרה ליתן בה נפשה והיא בתחתונים להשקף בה קרעיה, נקביה, או באם עורמת היצר עליה ולא תטיב לחושם או לרעותם וזו הנפש אשר לתחתונים תשקפם בה ותוסיף בה פועלה בעליונים לבל תשחק בה נשמתה מעם רום כוחה ופועלה ויצריה אשר עליה המה לוחצים בה מעם התחתונים. ומזה תבינון השתקפות נשמת חי אשר לתחתונים בהמצאות אמיתותה והיא בעליונים לשבח בורא "תבנית בראשית". ומזו הסתרת כסות הכיסומים אשר לעולם העשייה הלא המה התחתונים ובכלל זה היתרי אשר נתנו בי שומרי ההיכלות להבין זה מעשה ה"קידוד" אשר בינות

תחתונים לעליונים. וברום אלו הדברים אשר בהישענות סעד מרומים נתנו בנו להתירם בכס וגלמודות פשרם אינם דבקים בכס אעשירה זה עולמכם מעם עולמי להיתן בכס אור ה"קידוד" אשר לספסלי ההיכל לבל ידבק בכס יצרכם להניאכם מעם אלו הדברים. וזה ה"קידוד" ישן מעשיכם ופועלכם על פי תפריט יומכם אשר בנגזרות עליון ורגישות "קידודו" ישפר פועל נשמתכם להכשיר בכס נפשכם אשר לתחתונים להשגות ה"קידוד" אשר לרוח יען כל מעשה פועלכם מעם "קידודו" בתחתונים בנבראות פשר רוחו על פי גוון פועלו, מהותו, זמנו, עיתו בנגזרות מערכת לבושכם וכל אשר עליכם במפורשות הרוח אשר לעליונים. במשל הדברים והתצור"ות אשר לעליונים אתן בכס אופן "קידוד" תפילתכם אשר לשחרית היום. וזו התפילה מעם תקנת חכמנו להיטיב הודייתכם מעם קומכם לפתח שחר יומכם וזה "קידודה" מעם רוח עליונים לפרום קליפות הנשמה אשר לעליונים מעם חוזק אחיזתכם מאור נשמת חטאי אבותיה אשר עליה. ואלו התפילות בכללותם מעם יומכם ומועדכם ישפרו מעמדה מעם נשירת קליפותיה אשר עליה. ובמשל נטילת ידכם מעם מצוות אכילת לחמכם תשיב בה ניצוצות אשר נלקחו ממנה טרם תיקונם ונדחקו מעם גלגוליה אשר עליה. ולמשל ולעידון הדברים אשר לפשר "קידוד" הרוח לעליונים מעם מצוות פרו ורבו לגמול בה מעשה אביונותה וטהרת אביונה מעם גלגוליה. ולכל משל מעם מצוותכם להשקף מעם נשמת עליון לקדד בה תיקונה והיא בעליונים. ומאלו כל הדברים יסמך בכס דעתכם ובינת חכמתכם להבין אופן "התיקון" אשר לתחתונים בשזורות התיקון אשר לעליון להדבק אלו התיקונים מעם "קידוד" פועלכם ומעשיכם בזה עולם העשייה המשול לבדיה בעיני עליון ולא בכדי. וזו העשייה וזה פשרה אשר בעליונים יחדד בכס מעשיכם להבין צפונות "עולם הרוח" אשר לעליונים לשכר בכס אופן תיקונכם, ליתן בכס כיסומי עליון ולבל תשתבש בכס דעתכם מעם אביונות כליה. זה ה"קידוד" מעם "תבנית בראשית" להשיב כוחות נשמת עליון מעם סך חלקיה ומשנה תוקף פועלם והמה בתחתונים וזו שפעת פועלם וזו "השבת נפש" לשמה ולתועלתה. ומעם אלו הדברים נצרך בכס שיווין נפשכם להתיר פרצי זה הפתח להבין תוקף פועלו עליכם ולנסוך בכס שלוות עליון מעם זיכוי דורכם להתברך בו, מזה הפתח להשם. מבורכים תהיו.

מרום אלו הדברים אשר לשבח הבורא ומעם היריעה הקצרה ליתן בכל אלו המכסמים אשר לדורות ישראל נשמרו בגנזי מרומים אשר בכס עמדות נשמת האדם ליתן בכס פועל קדומים אשר לדורות ישראל ונשרו בכס בדור הזה לשבח הדור ופועלו. וזו בינת האדם הישמר בה כוח יצרה עליה תצרך דין השעה ודין המעשה כנזכרת אשר על מצחה לבל ישכח בה פועלו ולא תיתן ידה במעל. וזו לעניות דעתו צו השעה אשר לדורכם ליתן בכס מלאכת מחשבת עליונים לשרפ מעמדכם אשר לעליונים ולדעת הבורא עליכם על אשר זימן בנו פתח יותר האדם לאדם לשבח מעלות מכמניו עליכם ועל יושבי ההיכל וזו על אשר תשורתי לכם היום ליתן בכס פועל נשמת האדם מעם חופן דברי הימים אשר לישראל להדיר בכס יצרכם מעם הבנת הח"ן אשר לדברי הימים. והמה במשעולי כתיבתך יצריכון דעת יוצרם עליהם להבין גודל השעה אשר לישראל ליתן בהם "זבח עולתם" להשם אשר סימן בהם אותו חירותם והמה על אדמתם. וכל על אשר אל ידי ואני בנשמתני ספו בהיכלי אשמר זיו המקום להאירו בכס ואתם בקשב זמורות. אלו הרזים תדעון משעולי טיב לכתכם מעם אלו מעברי עליון-תחתון אשר נגלים בכס. וזו התשורה לעין הגשמית מעם אלו קידודי הנפש אשר לתחתונים חזקה עליכם להבינה אף כי דעתכם שבורה מבין כתלי גשמיותה. וזו ההבנה בכפילות משמעותה מהותה ואופן הכלתה בכס להבין נשגבות השם אשר חצה עולם עליון מעם עולם תחתון לשמר גאון יצירת עולם מעם נפרדותם ליתן כיסומיו וגשמיותם בתחתונים וחדות תצורת קיומם מעם הרוח בעליונים. וזו הבדיה וזו האמת ישקו מהותיהם מעם מעשה בראשית להבין תכלית קיומכם מעם

תכנית הרקיעים ובנגזרות לה לשבח בורא עולם וזה אשר נתן תחתונים לעליונים מעם מידת הרחמים והחסד הוא על אשר שיקף בנשמות ישראל אופן קידוד פועלם ליתן בהם מהות קיומם ואופן שיפעו לעליונים ומלאכת מחשבת קיומם בנגזרת "מעשה בראשית". וזו הנגזרת אשר תעד מהות קיום הנשמה מנצרכות הדין ומנצרכות הרחמים להיטיב בכם בשניים קיומם ולבל יחס אחד מהם, ובאם יחסר אין במהות קיומו של השני ותחסר בו המהות. וזו נעלות הדבר מעם נשגבות בראשית להבין צמיחת הרחמים מעם הדין והדין מעם הרחמים כמשל לרע וטוב אשר בשפתכם ואין בנחסרות האחת תקיים השני והמה אלו נגזרות סדר הסדרים למעשה עליון חקוקים במעשה "תבנית בראשית" לאשר ייצב האדם תיקונו בין הרחמים לדין ומשאת נפשו היגמל בטוב אל מול בוראו לתקן את הנדרש תיקון מעם הרחמים והחסד ומעם הדין אשר עליו. וזה הגמול וזה השכר יאמד מעם קידודי תיקונו והוא בתחתונים ומעם מהות רוח קידודיו והוא בעליונים. ולא יחסר ולא יעצר ממנו מאום וזוהי מלאכת מחשבת "תבנית בראשית" מעם מדויקותה לשייך בו כל הנשכח והנזכר מעם מעשיו ולנקותו מעם דינו ולשבחו מעם חסדו ורחמיו. ואין בנבדלות הדברים מעם נשמת האדם באשר הוא ותוקף מצוותיה על אדמות מעם תיקונם מהותם ותקנתם החלים עליו ובאם נשמתו בעליונים ותוקף חזקתם עליה מעם "רוח הקידוד" זה גם זה משולים ליצירת נבראו מעם השלמות אשר פגמיה לצידה. ואלו הפגמים יעשו תיקונם בדרך הגשמיות ובדרך הרוח לתחתונים ולעליונים בהתאמתם מזו תכלית הקידוד ותכלית התיקונים נקדם מקשת משנתו אלי כיסומנו אשר עוד בהיכל לשבח בוראנו ונאיר מסכת תיקון אדם בראשון אשר נבלע בסמיכות תיקון האדם בפרטיות נשמתו ולא תוכל זו מסכת ההיגדים לשרש זה אופי התיקון מעם היכל השימועים אשר לעליונים יען סוד תיקונו שמור בגנזי מרומים ואף כי בהיתרי שומרי ההיכל יתנו בו במקצתו יאיר בכם אופן מהותו. והוא בנחלת קליפתו אשר על נשמכם ודופי תיקונו מעם יוצרו אשר נתן בו בגירושו מעם גן עדן וזו תכלית תיקונו לחבר אלו הניצוצות אשר התנפצה בו נשמתו לרביבי נשמות ישראל וזו הישועה מעם תיקונם ואוסף ניצוצותיו לזכרון עולם בריאתו מעם ראשוניות מעשה בראשית וזהו תוקף תיקונו אשר בכם יצריך שימור יפתח לאורו מעם נשמתכם על אשר תתקן בה ניצוצו וזה הניצו יאיר אורו לעליונים לחברם מעם ניפוצם. ואין בכללות הענין אלו נשמות ישראל אשר יתולדו מעם נס מדינתם להברא בה אלו הם נשמות ישראל אשר תיקון אדם הראשון בר מעם תיקונם לעד. ומעם רצף הדורות תדעון "קדמת עדן" אשר לאדם עת נאספות אלו הניצוצות להפריח במ עדין-ראשית ליתן בנו בזמן הגאולה את אשר נצרכה נשמת אדם הראשון לקבלו מעם בוראו. ואין בהיתרי להוסיף מעם או הדברים אשר תיקון אדם הראשון מעם נשמתכם. ומעם אלו הדברים נבהר זכויות האדם אשר לו מעם תיקון ניצוץ אדם הראשון אשר נכלל בינות נשמתו, לזקף אותם לעליונים. וזהו הניצוץ מעם שמירת הלשון שמירת הראיה ושמירת השמיעה המה בהתלכדותם יתקנו בנשמתכם תיקונו ונתווספה בכם זכותו ומאמירי אלו היכל אשר נתנו בנו נשמר זכויותכם ליתן בכם שפע תפארתו ושפע רחמיו וברכותיו עליכם.

שבח והודיה להשם על אשר הבאנו לזו האורה מעם פתח לדברים ובה נאיר מקשתנו מעם פלחי נשמת האדם אשר בעומק כינונם ומהות היווסדם ותוקף שליחותם מעם עניות דעת המקום אשר עליי ומעם היתרי שילוחי שומרי ההיכלות. ומעם היווסדות זו נשמת האדם לפרוע תיקונה מעליה ודביר קודשו לנגד עינה, ניתן בכם זה תוקף מהותה והיא בתחתונים. וזו הנשמה ביחודי חלקיה נסתמנה בנו להפיח בנו אורה ופועלה. וברישא שפתיי אשר למעלה נשמתי בהיכל נתנה היגדי לזו **נשמת** כל חי מאופן מהותה אשר נשתמרה מעם יוצרה ולא נטלה דופי יצרה עליה. וזו הנשמה בהשתמרות אופן התקנתה תרשם ניסוכי שמע ישראל עליה להעיד בה דברי אמ"ת אשר לעליונים

ולא נסכ"ה ביאתה בה ארס יצרה. ומעם מהות שליחותה בינות נפש ורוח האדם תצרך שמע ישראל בקרני ביאתה לגשמיות יען תחלוק סודות עליון מעם זה הקרן לבל תנטשה רוחה במעלה הלבונ"ה להסמיכה מעם תיקונה ותיקון הרוח ניבט ממנה ועוונות נפשה חלים עליה. וזו עליונותה, עליונות הנשמה מעם תכלית יסודה לשמר בה אצבע אלוהים אשר יסדה ובזו האצבע מעוז קיומה וכל סודותיו משתמרים בינות קרנה. ולא תדע נפש בהמתה אשר מתחתיה יען סיכוכה ואופן תצורת"ה מעליונים והיא מזוקקה מעין בדולח הרקיעים, וכל כיסומיה אשר בה משומרים מעם בריחי פתחם לבל יכנס בה דבר להבליעה מעם קומה ואורה אשר עליה. ולא ניתנו בה הבלי העולם מעם קיפולי בטנה יען כוח שיבורה קטון ממנה, ומהות קיומה גדול במונים מעם כוח שיבורה. ותצרך לשמר צלם אלוהים החתום בשורשה ולייחסו ליוצרה ולבל יכנס בו כוח השמד לשורשה ויחבל בצלם השם אשר בה. והיא מנוכרה מעם אחיותיה יען שבחה ומצוינותה אצל הבורא מעם כיסא הכבוד ללא עוררין כלל וכלל. וזו סיבת המסובב חתומה בצל חותם נשמתה ולא תפנה ימין ושמאל ממנו. וזו תכליתה ומהות קיומה נשמרה מעם אחיותיה לבל יחבלו בה ויטילו בה קרעיהם ועזבו מחטיהם. וזה אור יקרות אשר עוטפה מעם כינון מקום שילוחה יאר בה עדי יומה האחרון וכוח סינורו מעם המשלחים בה כוח יצרם והריסתם. ובעוד לא יאונה בה ובאורה רע ונשתמרה מעם גבולותיה ולא תזיק מאום כלל וכלל, ואף תשמש אורה לאחרים ותדבק מעם מוצא כליה והיא מחוזקה מעם רוחות כיסא הכבוד אשר נושבות בה. ובל יטעכם שכלכם להבין משא כובדה מעם משא כבודה אשר עליכם היא תגינכם מעין בישא עליכם ותתיר הרצועות והכבלים אשר חונקים בכס רוחכם ותעמוד איתנה אל רוחות אשר נושבות בה למוטטה. ולא תלין ולא תשכח מהות יוצרה בדבקה בה ותכלית קיומה אשר עליה. ומעם זה האור אשר מאיר אותה ומגינה מעם רוחות סרק, רוחות שוא ורוחות חבלה הוא מקור כוחה אשר מגינה מעם כל הבאים להניע ממקומה ומעם שורשיה אשר נתלים בחוזקה אלי דפנות כיסא הכבוד. וזה זוהר קיומה וצפונותיה אשר מותלים בדפנותיה לשבח הבורא ושבח הקיום, תצרך שבעתיים מונים לשמר מעם מזיקיה וכוח עצימותה קטון מהם אך זה אורה ירחיקם ממנה וזה שבות פועלה והיא בתחתונים משמרת אחיותיה לבל תפולנה לאדמת נכר המזיקים אשר בארציות, תצרך אופי פועלה ברצף הזמן והעתים לבל תניח משמרתה מעליה, ואין מנוחה בה עדי תובלם לדרך גמר תיקונם ומשאם עלי קטיפת דפנותיה, ובלאי קטיפתה מעם משא אחיותה עליה להכתימה ותבליג עלבונה מעם מלוכתה עליהם. ובתיכונות בינות הנשמה לנפש, תצרך לאחז מקומה רוח האדם אשר לנשמת כל חי לשרש מקומה בחוזקה לבל תישבר מעם הרוחות הנושבות בה בחוזקה לבל תישבר מעם הרוחות הנושבות בה בחוזקה ותעדף למטרת מזיקיה יען רוח נחושה בה לבל לשבר בה רוחה אף בצוקי העתים אשר לה, ובאם אלו צוקי העתים תדע לנגף מעליה מזיקיה מעם אצילותה הנשפכה מעם ארבע כיוונה לשמר מקומה ואיתנותה בה. וזה אורה אשר מאיר בה אינו ברצף משמרותו עליה יען כוחו קטון מעם אצילותה ועמידתה ותזקק לאור יקרות אחותה, מלכתה הנשמה, אשר מאירה בה בכל עת הזקקותה לה. ולא תשכח ח"ן אחותה ואורה אשר עליה ותחבוק בה אחיותה, ואף כי מטר רביבי חול אשר עליה תשקף עליה אחותה נשמתה מעם קדושתה ותסלק ממנה החול מעם הקודש אשר בחול. וכל מעיינה וכל מאודה וכל תכליתה מעם קשירת רוחה ורקמתה אל רקמת אחותה מלכתה נשמתה אשר בסמוכין לה. ולא תדע שמחה לאיד מעם נפשה אחותה אשר בסמיכותה לצידה האחר, אף בנפילתה אל בהמיות ארציותה, תנשב בה מרוחה האיתנה להשיבה אל מקומה בהסמך עליה ותשען בה עד אשר תשיב נפשה למקומה ובא גואל. וזו הרוח באיתנות קיומה ואצילותה תשאב כוחה מעם אצילותה אשר מצילים בה כנפי השכינה לחזק חוסנה אשר בה לבל תשמט עלי אחותה הנפש והיא מתבוססת בארציותה. וזו מחוותה תגדל ותעשה

מעם עזרת נשמתה אחותה מלכתה לחזק כוחן בשניים ולהעלות נפש אחותן הקטנה מעם נפילתה בארציות ויהדקו בה אחזיתן עדי תאמר להן אמן. ובסיפא תכלית קיום הנפש אשר במעשה שובבותה ודופי כליה אשר חיבל בהם היצר תשקק להיצא מעם מקומה לשוטט במחוזות לא לה ותאבד דרכה ותטעה בה חזרתה אל מוצאה ולא תדע נפשה זו הבהלה מעם אובדן הדרך ואפלה נפלה עליה ובה. ותצרח לאחיותיה להצילה מעם זו מהמורת דרכה, ובעת ישמעון קולה יושיטו בה חבלי הצלתם למושכה מעם דרכה התועה ומצד הארציות ימשכה מטה יצרה ותבעט בו ברגלה ולא יכלה עלי כוחו אשר חוסם בה רגלה לבל תשוב לדרכה. וזה עוצם אצילות אחותה הרוח ואור יקרות אחותה נשמתה המלכה בשזירות האצילות והאור תפן מבטה אל חבלי הצלתם ותדבק במ נפשה להשמר מעם בהמיות היצר עליה אשר הכתים מחלצותיה והותירה בקרעיה עליה ונוקבה בה קדושתה וחלל נפער בה. ומעם השפלתה ועלבונה וכבודה צנח ממנה יחבקוה אחיותיה ליתן בה כוחה וצחות קיומה וינקו ממנה כל רבב וישפיעו בה מאור שפעם ואצילות דרכן ויחתמו בה חותמן לבל תפול שוב ותאבד דרכה לעד. ומזו הערבות ומזו האחדות אשר בהשקות סמיכותם, יאור בהם אורם וזוהר פועלם ויוקל במ תיקונם והמה סימן לאחדות ישראל מעם נשמותיהם וכל אחיותיהן אשר בתוכם לסמן במ טוב לכתם מעם ערבות ישראל אשר בחותמם.

לאור אלו הדברים אשר משתבחים בהן אנו בהיכלנו אשר לעליון ניתן פסיקת מקשתנו מעם כחל השחק העולה במניין הימים אשר למועדי ישראל בבנין תקומת האומה לשבח נאצלות רוח האדם אשר בשורת ישוב האדם מעם תיקון חלציו והוא בנידונות הגלות אשר לגדרותיו. וזו הגאולה תאיר בו משכנו והוא רחוק מעם מולדת אבותיו וזיו בריאתה אשר עליה. ולא ידונו בו תיקונו והוא במעלה נשמת גמר תיקונו עלי אדמות, אלא ברישא פסיקת בית דין של מעלה מדוע נשתכחה ממנו כור מחצבת אדמתו להשיב עליה צאנו, נכסיו ונדריו אשר עליו? וזאת נעדרות חפץ ליבו להתיר משכנו מעם הגלות ומולדתו קורצה לנגד עיניו ולא נתן בה מבטו, זו חטאתו מעם גמול עונשו כראשון עוונותיו ליתן בו הדין. ולא בכדי ממשיות העניין, יען בסערת רוח העמים ורוח עליונים ניתן אות ישוב האדמה והוא מצד החסד אשר לאלוהי ישראל אשר נתנו בהם והמה בביזוי החסד על אשר נותרו במשכן גלותם ולא חפץ ליבם בזה החסד אשר לדורם. ולא במניין השנים ולא במניין העתים אשר לזמנים. ולא מעם עזבון כוח האומה נשתרשה בו גלותו כי אם מכוח ארציות נפשו להשמד מעם היצר ומעם החומר אשר בנסמכות לגלות ולא שעה לנבכי נשמתו להשמר רצף השורות אשר בדור להרשית שתי וערב אדמת הנסי אשר ריחף על חסדי השם. וזו בחטאת עוונותיו בראשוניות כובד משקלו עלי נשמתו והיא נסקה אל בית עולמה. ולא תותר תטיב מחלצותיה אשר עליה באם בינות חטאיו נשמר בו חטא הגלות. וזאת על אשר פסקו חכמינו והמה בגלותם: "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני" וזהו על אשר סובב מסובב להשביח אדמת ישראל על נשמות ישראל לבל יגבירו אחיזתם לאילי הגלות ו"עגל הזהב" אשר להם וימכרו נשמתם לעגל ולא ל"מכורתם" אשר נתייצבה מעם הנסי וחסדי השם ורחמיו חתומים על כינונה. וזו חבלתו מעם נטישת עזבון אדמתו אשר לישראל משולה כנאוף איש באישתו ושיבר סדר הסדרים מעם מעשה בראשית ולא בכדי. ובזה לא תמה מסכת חטאיו יען הפנה עורף להשם משל הפנה עורף למשה רבנו עת הוציא ישראל מעם עבדות מצרים. וזו תולדת הענין מעם פרעון היצר להגזל נשמתם מעם חירותה והיא בארצה ארץ אבותיה. וזו עבודתם לעגל הזהב אשר לנכר חתומה מעם שורש נשמתם ואין במוצא פיהם וכיסם להיגמל מעם זה עונש גלותם עליהם, יען כיסופי נשמתם לאדמתה גדולה מאין שיעור כספי כיסם להשתיק מצפון כליותיהם אשר עליהם. וזו עבדות המולך אשר בחרו בה מעם חירות נפשם תשעבד

נשמתם בבית עולמה וחטאם כי רב. וזו סיבה מסובב לקנטר עצימות היצר על האדם להרחיקו מעם פתח גאולתו ולא צלחה נשמתו להעתיק מושב נפשו מעם החומר והמולך לאדמת הקודש אשר לישראל. ומזה ההיכל אשר לעליונים ומזה מקום קודשו וקדושת נשמות חכמי ישראל אשר בו מאחדים כל קריאתם ותפילתם לכלל ישראל אשר בגלות לעלות על אדמת ארצם הקדושה ולחלוק משבחה ופרי יבולה מעם אחדות אחיהם וערבות ישראל אשר חרוטה בנשמות ישראל. וזה שחק בני העוולה אשר לבני ניכר לשחוק בכס פיהם לבל תדעון עורמת יצרם להשמידכם מעם כליהם לנצח יהדותכם, ואתם באכילתכם מסיר בשרם נשכחה ממכם הגנתכם וזוהר נשמתכם כבה בכס מלהגינכם. ונותרתם ערומים לגופכם וכוחכם לא יעמוד בכס מצל השמדתכם ואדמת ניכר בוערת ברגליכם. שובו בנים אל אדמת מושבכם וארצכם להתברך מעם יבולה ופירותיה לשבח הבורא ונס חסדיו אשר עשה בכס ובאחיכם. תבורכו מפי עליון.

באומר ובח"ן הדברים אשר נתלים מעם אמירי ההיכל נמשיכה מקשתנו מעם הנסתרים אשר הזיכוי הדור והפתח נגלים בכס. וזו אמרתי לשבח הבורא ליתן בכס נגלות הספרות להבין מהות קניינם מהות מילתם ומהות נגזרת ספירתם ובכל אשר אלך ואתן, המה בהיתרי שומרי ההיכלות. ולמען נמרק שפתי בני עמי להחשב באלו הדברים כמתן צדקה לעבודת המידות בפרטיות הנשמה, יען זו הצדקה אשר בעמדי תאר בכס מידותיכם מעם אמירת הצדק אשר ללשונכם. ובספרת המאות ישתבח שמו יתן סימנו מעם צדק לאמת אשר יאר הדין אשר בחסד. ובספרת העשרות ישתבח שמו יתן סימנו מעם רוח החסד הנוספה לדין. ובספרת האחדות ישתבח שמו יתן סימנו מעם כוח ההתפשטות לכוח הצמצום. ובכל נחרטות הספרות באשר הם בתורתנו הקדושה יאר סימנם מעם אופי קיבולם.

בספרת האחד (1) יתן כוחה ועצימותה ואין שובל הליכתה מעיד בה אופי קנינה יען בבטחת גלמודתה תמצא בטחונה בהשם וכוחו יאר בה באבכה אחת יען מקושרה היא מעם צלמה בו להשפר מעמד קנינה ולא תיאות לערערו כלל ולא תדבק באחר ולא תצרף האחר בה. כוח מעמדה מעם תבנית בראשית ושימור כוחה מעם שיוויון החסד והדין אשר בה.

בספרת השתיים (2) שבח צלמה מעם פריחת כינונה להיתן בה עוצם השם מעם רחמיו ואף חסדיו. תצרף תגדיל חוסן איתנותה. מכניסת אורחים, ובהירות פועלה מעם שני קצותיה לחצות המרחב או באם לגדרו על פי צו שעתה אשר עליה.

בספרת השלוש (3) כוח מתניו מעם שילושו. מרבה מחלוקות מעם החוד, מרבה אחדותו מעם פנימיותו. כוחו תקף מעם רחמים עליו. כוחו מתבטל מעם הדין עליו, שילושו בקודש יצרף סבלנות כליו עליו למען קצרות רוחו אשר נאצלותה נשתפכה ממנו.

בספרת הארבע (4) מורמת מעם כוח סודה מעם צירופה. אויבים לה רבים (ארב) ועין השם עליה להגינה מעם פריצות גדרותיה. יפה לשעתה עת אליה וקוץ בה נפרד ממנה. חוזקה מעם דפנותיה לבצר אחיזתה באדמתה.

בספרת החמש (5) שיכולה מעם קודקודיה מרבה בעלבונותה מעם שימור כבודה אשר לא נותן לה. דברי תוכחה מעם פנימיותה לחיצוניותה הינה בנפרדות קהלה. כוחה יפה לשעת רצון לאחד השורות מעם עצימות כבודה ובחוסר כוחה.

בספרה השש (6) שבירותה מעם חצייתה במדויקות השבר. נוטה להתחבר אל מחציתה. אין בה מאצילות השלמות. ממאנת לשתף ומקח וממכר רחוק ממנה. עלבונה בתמידות העתים. נוכחה פעמי שימור קולה וחוזקה בנעדרות הקודש ממנה.

בספרת השבע (7) כוחה יפה לה מעם קדושתה אשר בחול ובקודש. מרככת הדינים, משבחת הבורא. ממתנת תחילתה עדי סופר. ממרקת כליה מעם חשיבות קדושתה אשר בה.

בספרת השמונה (8) מייחלת תחילתה לאינסופיות הבורא. כוח פעימותיה מעם הגבורה השרויה בכליה. ממאנת לקצור פעמיה בשל סגולותיה. ברה מעם היצר נוחה לתת אותותיה מעם הנדרש בה. שיוויון נפש פועלה מעם רצון הידמותה לבורא.

בספרת התשע (9) משבחת תפארת קיומה מעם עצימות חוסנה אשר יונקת מאחותה (8) להתעטף מעם אינסופיות הבורא אך לא יטב לה הדבר. כוחותיה מעם עצמיות מקומה ולא תשעה לכוחה מעם שילושו אשר בה ולא תיתן יד"ה לו.

בספרת האפס (0) מרובה מעלות מעם אפסיותו. דלות עיניו מהגינותו, התבטלותו ואין בו מידת הגאווה, יתאסף לכל הדורש ממנו יען כוח תמימותו ניכר בכליו, ולא יתהדר באשר לא לו. ואלו הם סוד ביאתם "מתבנית בראשית" אשר נתן בהם השם סימנים וערבותו לדורות ישראל. והמה אלו בקצרות גילוייהם וסודותיהם מעם "תבנית בראשית".

בזאת האמונה אשר לתכלית הפתח נתיר סגולות הכיסומים אשר בהיתרי שומרי ההיכלות וליתן בכס שבח פריים מעם עוקץ צמיחתם ברות מהם. והמה בגדרות הספונים להיכלים ולא יתירו בנו סוד "שכיב מרע" עד נפתח גבולות כסותם עליהם ונתיר פתח לדבר להבין זו שעת יציאת הנשמה בינות גופה לכיסופי פנימיותה לנסוך אלי בית עולמה. וזו "שבירת הכלים" בפנימיות האדם על אשר תם בו היכלו, היכל נשמתו בפנימיות גופו ויצרך לפרקו מעם יסודו ולהתיר גגו אשר עליו ולסלק ממנו קירותיו, ליתן לזו נשמתו מרחב מחייתה הנקצר אשר בגשמיות לפרוק בו עמל נתיבה מאז התולדותה בינות גשמיות גופו עד תצרך לנסוק לבית עולמה, בית יילודה ברוחניות. ומעם אלו שני בתי לידתה יוכרע שכיב מרע מעם מעשה בראשית לאשר יוכרע בה חוט קשרה של זו נשמתו אלי מרומים והיא בינות כסותה להפרד ממנו. וזה הזמן להפרע מעם זו הגשמיות ולהיטיב בה מחלצות גופה על אופן דופני ישורם עליה לבל תיחסם דרכה מעם דפנותי=789 להרע בה נסיקתה. ובעת אשר תהא ב"שכיב מרע" בכסות גופה יפרם צלמה מעם פנימיות נשמתה ובכל תפר אשר יפרם ממנו תגביה הנשמה מדרגת מעלתה אל פי מרומי בית עולמה. ובזו העת אשר ל"שכיב מרע" יפגשו בה עולמות עליון ועולמות תחתון לחתור בה ביאתה אל בית עולמה וכסותה לא נושלה עדיין ממנה. ובזאת העת אשר ל"שכיב מרע" תצרך הנשמה להתרגלותה מעם מראות עליון לכבד בה דרכה לבית עולמה מעם ליוויים ויתנו בה אותיותיהם במדרגות כלי הכלתה ולא תפרץ מעם גופה בהינף יד יען תוכל להקרע מעם אחיותיה ותפגם בס חיבורם ותוצרך לנצח לתחתונים עד יתלווה בה אחיותיה הרוח והנפש. ומעם פרימת צלמה ממנה ותוקדם מלאכתו יורגלו עיני נשמתה ותורגל בה מנוחתה מעם מראות עליון ויורגע בה כאבה אשר בגשמיות ואף יפחת בעת יתגלו בה מראות עליון. ולא בכדי זה הדבר אשרי רחמי וחסדי שמים קשורים בו ליתן בה כלי מעלתה לעליונים מעם רום הנשמה לבל יחבלו בה מזיקים ותובא כבת מלך פנימה כיאה לבת מלך. וזו תשורת השם לה למען תאיר בה דרכה והיא בנסיקת עליון. ובעת יאורו בה מראות עליון ותופרד בשלבי מדרגותיה מעם גשמיותה ילווה במראות נשמתם שארי בשרה לבל תתירא ולבל תפחד מעם הפרדות כליה מעם הגשמיות. וזה אבלה על פרידתה יצריך בה מאבק כוחה לבל תותיר בתחתונים צער לכתה והא אשר יוסיף בה כוחה להשאר מהם דחיקת זמנה לתחתונים, וזה הצער ירפה כוחה באמות נסיקתה ותבער רוחה עליה ומעם צליה אשר מתייתמים המה מתוכני מרכולתם ואלו המה כנפי השכינה אשר לדפנותיהם יפנו אורם מעם שכיב מרע לבל יטמאו כליהם ויותירו בה מחשכת הליל מעם מראות עליון עליה. ובזאת לא תמו תלאותיה יען בכוח שבותה אל בית עולמה תסרג בינות כליה מרכולת תיקונה וכל החסרים

שבו והעודפים יכבידו בה נסיקתה ותצרך לחלוקם מעם אחיותיה אשר מלוותיה בנסיקתה. וכוח הבלבול מעם שינוי צורו של כוח ההתפשטות מעם כוח הצמצום יטרידו מנוחתה עדי תיפן משלישו אשר למרומי התחתונים בואך רקיע ראשונים להיתן בה כוח טעינתה לנסוק מעלה מהם. ולא יתנו בה כוחות הנפש אשר לארציות כוח ריחוקה מהם ותצרך לשוב לאספה מעם תחתונים ותואר בה דרכה בשיבתה עדי תנסק בלא חזור לתחתונים מנושלה גופה וכל אשר בינות גשמיותה להכנס לפתח מרומים. ומעם הפרדות כסותה אשר עליה ירבו בה כיסופי הלב מעם פנימיות הנשמה להשיב פקדונה אלי כור מחצבתה וכל אשר נושל ממנה מעם כוחות הנפש בואך גופה אשר בגשמיות מעם מקום טומאתם אשר עליהם. וזו למה טומאתם? יען כבה במ אורה אור הנשמה וכל חיותם נגזלה מהם מעם נסיקתה, וזו הטומאה תפשט באושה כאור השמש המבאיש פירות האילן ויצמק נפחם ויפח ריח באושם וזו למשל היא מעם בשר גופה להרקב בו עדי יובא לקבורתו ומצומק מעם כוח הצמצום לתחתונים וכוח ההתפשטות הנשמה מעם נסיקתה לעליונים. ומכל אלו הדברים תבינון זה פרי הביאושים הלא הוא גוף האדם אשר כאין וכאפס ערכו אל מול נצחיות הנשמה הטמונה בו. וזאת תדע נפש כל חי אשר בפעילות ליבה ונשמתה מקורבה לה זה עוצם הנשמה מעם כוחות עליונים אשר שזורים בה וכל אשר גובל גדרותיה באפסיות אדמתו ערכו ואף כוח חיותו. וזו טהרת המת עד יפן מקום קבורתו לענין טהרת נשמתו אשר לעליונים לנקות בה כוח הספק מעם התחתונים אשר נשתייר בה מעם גופה ויותר בה מפתח כניסתה לבית עולמה. ובעת "שכיב מרע" מעת נפרם בה תפרה הראשון מעם צלמה עדי יפרם בה תפרה האחרון יחל יפעל בה כוח צמצום גופה הגשמי מעם מקור חיותו וזה כוח הצמצום יתן אותותיו בגשמיות מעם קור איברי גופו אשר לקצוותיו ובעת יקדמו פרמי תפריו יפשט קור גופו מעם קצוותיו לתיכונות גופו ויעידו בו רוח הצמצום ובהיטל השתקפותו יחל בה הנשמה כוח ההתפשטות עת תפרק ממנה גופה ומרחב תקומתה מעם ניתוקו ילך ויגדל בה מעם כוח ההתפשטות עדי ניתוק תפרה האחרון מעם פירמו עלי צלמה ותחל מסע נסיקתה מעם כוח ההתפשטות אשר גבר בה. וזה כוח ההתפשטות יעיד בו בגשמיות עיניה בפקחונם ונשמתה בתחילת מסע נסיקתה. וזה כוח הצמצום וזה כוח ההתפשטות במימדי כיוונו יגדירו זמן "שכיב מרע" לשמר אותות הימצאותו בחותם הגוף והנשמה.

גוון אורה בעת נסיקתה יחליף עצימותו מעם פרימת צלמה ממנה ותותר באור דפנותיה אשר ילך ויחליש עצימותו עדי יכבה בה צלמה אשר נשר ממנה וחבקה מעם אורו. ובעת מילוי נכחה אשר ברקיעים תצרך ללבן דרכה מעם כיבויה וכוח צלמה רחק ממנה. וזה שובלה אשר נותר בינות תחתונים לעליונים יאיר אור בנשמות כל שאר בשרה אשר נותרו המה בתחתונים ויתן אותות נשמתה להבין בו צערה מעם לכתה בהם. ויותר זה השובל מעם "שנה" בזמן התחתונים לשכח מהם כאב לכתה ולאסוף זה שהובל בו מוטמן קנינה הרוחני אשר בסיפא נוכחה בתחתונים ויצרף אליה מתום זו השנה לזמנכם. ובאם התולדה בה תשוקתה והיא בעליונים אלי שאר בשרה תיתן בהם סימנה מעם חלימתם או בדרך שאינה מעם טבעיות התחתונים, יען אין בה צלמה ונותרה עריה וערומה אל מול קונה והיא בעליונים. ומזה שבח לבורא אשר נתן בכס דעיכת "נשמת האדם" אשר נפח בקרבכם והיא בעליונים לסגל כוח מחשבתכם וכוח בינתכם לבל ינתקה ממכם באיבחה אחת ולא תוכל נפשכם להגמל ממנה ומכאוב וצער יגבר בכס. וזו השתקפותה ו"טבעות" חותמה בתחתונים תעדף בה עת טרם נתנה דינה בעליונים וישמר בה כוח שיבתה אליהם מעם כוח ליבת הנשמה לשמר בה "כוחות תחתונים" עדי ינדפו ממנה לעד. ומכורח שיבתה ומעם כוח רצונה לשוב לכור מחצבתה תצרך ליתן דינה עד אשר ינוקו ממנה כל רבבי כתימתה בתחתונים ותאמר אמן. ובאם נשכחו ממנה סילופי תיקונה ועל אשר יגור לה בא לה "ירעננו" בה זכרונה מעם אותות רישומי

ספר הספרים ליישר בה מחלצות נשמתה ומעם "עונשה" ינוקו מהם כתמי רבבה. ואין בכדי זה הדבר, עדי תשלם בה מעגלי כניעתה ותנוקה מעם קנינה אשר נצרף בה מתום שנת התנתקותה מתחתונים ועדי תצרף "היוולדות" נשמתה בהיכל המז"ל לצחצח ולסכך בה רבדיה עדי שליחותה בשנית לתחתונים. ואין מעם אלו מהלכיה בעליונים בעתי הזמנים אשר לכם וכל נשמה וטיב וזמני מהלכיה עד תסיים לעד תיקונה ותשכון אל מול כיסא הכבוד בכותלי כור מחצבתה לשבח הבורא והבריאה, ומשכך ולא תמו בה תיקונה ותצרף שיבתה לתחתונים ותמה היוולדותה מעם היכל המז"ל למרקה מעם רביבי עוונותיה וכל קנינה הרוחני אשר לה, יתפר בה בשנית צלמה להכין שיבתה, ובזה הצלם יוטבע חותמה אל שורש נשמתה ויוטבע בה טיב ומהות תיקונה לבהר בה עצימות התיקון וליתן בה כליה לחצוב בהם נתיב תיקונה ולא ישמרו בה מחצלות נשמתה מעם קיפולי גלגוליה יען נוקו ממנה בהיכל ההיוולדות ונשמרים המה בעליונים לצד ניצוציה אשר תמו בהם תיקונם ולמשמרת הימים יטעינו בה כוחה מעם שיבתה לתחתונים. ובעת תתגשם ברחם אמה וצלמה תפור ואחיותיה בחיק דפנותיה וירקם בה גופה לכסותה אשר ילווה מעם תיקונה בגשמיות ומעם מ' ימים להיווצרה ברחם אמה ישכח מעם לבה, לב נשמתה כל אשר נצטיידה בו טרם לכתה, וזהו חסד השם מעם נשמות האדם לשכח בהם תיקונם לבל יחרדו בצאתם לאויר התחתונים ולא יעמוד בהם כוחם להישמר מעם הקורות אותם והמה בשנות גילם בתחתונים. וזה התיקון ואלה הכלים אשר נצטיידה בהם והיא בעליונים שמורים עמה בינות דפנות חותם נשמתה ועילתם אחת לשמר מעם כוחם קליטת אותות תיקונה ולשלחם לעליונים והמה המה "קידודי" התיקון אשר מעם תחתונים לעליונים. ומעם כלי גשמיותה ומוגבלות בינתה אשר עליה לא תבחן בהם עדי תפרוס בה מעם עוצם נשמתה "עבודת המידות" הנצרכת מעם תיקונם בה, ובאם נשמתה נצרבה מעם רקיעים עליונים יאירו בה תיקונה יעודה ואף טיב הליכתה, ובאם נשמתה בבחירת סימאת עיניה ולא יותר בפניה זה תיקונה ואף שליחות אשר חתומה בתוכה. וכל אימת תצרף עזרת אלוה ממעל יפתחו בה כתלי חותמה להבין גודל נצרכותה מעם ניצוצותיה אשר עומדים על תילם בעליונים ותם תיקונם ומהם ישאב כוחה להמשיך להלך בנתיב תיקונה. באור אלו הדברים אשר לישראל תבינון מעגלות התיקונים מעם אשר תקראהו בשפתכם "מעגל החיים". ואל תטעה בכם בינתכם המקולקלה מעם גשמיותה זהו "מעגל החיים" בשלמות החיים ואין בנצרכות המיתה להשלימו יען זו המיתה לחיי עולמות עליונים נועדה להבין פתח ומוצא העולמות אשר בנשגבות בריאת העולם. וזהו השחר ליומכם ולילו אשר בסמיכות אליו יביעו אומר מעגל החיים בזעיר אנפין יען תנדוד נשמתכם בשוכבכם לישון בינות העולמות להטען כוחותיה ותשוב בכם באשמורת שלישית להצעידכם מכוח נתיב תיקונכם. וזהו כוח החיים אשר בינות החיים מתחתונים לעליונים.

גוון אורה בעת נסיקתה יחליף עצימותו מעם פרימת צלמה ממנה ותותר באור דפנותיה אשר ילך ויחליש עצימותו עדי יכבה בה צלמה אשר נשר ממנה וחבקה מעם אורו. ובעת מילוי נוכחה אשר ברקיעים תצרף ללבן דרכה מעם כיבויה וכוח צלמה רחק ממנה. וזה שובלה אשר נותר בינות תחתונים לעליונים יאיר אור בנשמות כל שאר בשרה אשר נותרו המה בתחתונים ויתן אותות נשמתה להבין בו צערה מעם לכתה בהם. ויותר זה השובל מעם "שנה" בזמן התחתונים לשכח מהם כאבה לכתה ולאסף זה שהובל בו מוטמן קנינה הרוחני אשר בסיפא נוכחה בתחתונים ויצרף אליה מתום זו השנה לזמנכם. ובאם התוולדה בה תשוקתה והיא בעליונים אליי שאר בשרה תיתן בהם סימנה מעם חלימתם או בדרך שאינה מעם טבעיות התחתונים, יען אין בה צלמה ונותרה עריה וערומה אל מול וקנה והיא בעליונים. ומזה שבח לבורא אשר נתן בכם דעיכת "נשמת האדם" אשר נפח בקרבכם והיא בעליונים לסגל כוח מחשבתכם וכוח בינתכם לבל ינתקה ממכם באיבחה אחת

ולא תוכל נפשכם להגמל ממנה ומכאוב וצער יגבר בכם. וזו השתקפותה ו"טביעות" חותמה בתחתונים תעדיף בה עת טרם נתנה דינה בעליונים וישמר בה כוח שיבתה אליהם מעם כוח ליבת הנשמה לשמר בה "כוחות תחתונים" עדי ינדפו ממנה לעד. ומכורח שיבתה ומעם כוח רצונה לשוב לכור מחצבתה תצרך ליתן דינה עד אשר ינוקו ממנה כל רבבי כתימתה בתחתונים ותאמר אמן. ובאם נשכחו ממנה סילופי תיקונה ועל אשר יגור לה בא לה "ירעננו" בה זכרונה מעם אותות רישומי ספר הספרים ליישר בה מחלצות נשמתה ומעם "עונשה" ינוקו מהם כתמי רבבה. ואין בכדי זה הדבר עדי תשלם בה מעגלי כניעתה ותנוקה מעם קנינה אשר נצרף בה מתום שנת התנתקותה מתחתונים ועדי תצרך "היוולדות" נשמתה בהיכל המז"ל לצחצח ולסכך בה רבדיה עדי שליחותה בשנית לתחתונים. ואין מעם אלו מהלכיה בעליונים בעתי הזמנים אשר לכם וכל נשמה וטוב וזמני מהלכיה עד תסיים לעד תיקונה ותשכון אל מול כיסא הכבוד בכותלי כור מחצבתה לשבח הבורא והבריאה. ומשכך ולא תמו בה תיקונה ותצרך שיבתה לתחתונים ותמה היוולדותה מעם היכל המז"ל למרקה מעם רביבי עוונותיה וכל קנינה הרוחני אשר לה, יתפר בה בשנית צלמה להכין שיבתה, ובזה הצלם יוטבע חותמה אל שורש נשמתה ויוטבע בה טיב ומהות תיקונה לבהר בה עצימות התיקון ולא ישמרו בה מחצלות נשמתה מעם קיפולי גלגוליה, יען נוקו ממנה בהיכל ההיוולדות ונשמרים המה בעליונים לצד ניצוצה אשר תמו בהם תיקונם ולמשמרת הימים יטעינו בה רוחה מעם שיבתה לתחתונים. וכעת תתגשם ברחם אמה וצלמה תפור ואחיותיה בחיק דפנותיה וירקם בה גופה לכסותה אשר ילווה מעם תיקונה בגשמיות מעם מ' ימים להיווצרה ברחם אמה ישכח מעם לבה, לב נשמתה כל אשר נצטיידה בו טרם לכתה, וזהו חסד השם מעם נשמות האדם לשכח בהם תיקונם לבל יחרידו בצאתם לאויר העולם התחתונים ולא יעמוד בהם כוחם להישמר מעם הקורות אותם והמה בשנות גילם בתחתונים. וזה התיקון ואלו הכלים אשר נצטיידה בהם והיא בעליונים שמורים עמה בינות דפנות חותם נשמתה ועולתם אחת לשמר מעם כוחם קליטת אותות תיקונה ולשלחם לעליונים והמה המה "קידודי" התיקון אשר מעם תחתונים לעליונים. ומעם כלי גשמיותה ומוגבלות בינתה אשר עליה לא תבחן בהם עדי תפרוס בה מעם עוצם נשמתה "עבודת המידות" הנצרכת מעם תיקונם בה, ובאם נשמתה נצרבה מעם רקיעים עליונים יאירו בה תיקונה, יעודה ואף טיב הליכתה, ובאם נשמתה בבחירת סימאת עיניה ולא יותר בפניה זה תיקונה ואף שליחות אשר חתומה בתוכה. וכל אימת תצרך עזרת אלוה ממעל יפתחו בה כתלי חותמה להבין גודל נצרכותה מעם ניצוצותיה אשר עומדים על תילם בעליונים ותם תיקונם ומהם ישאב כוחה להמשיך להלך בנתיב תיקונה. באור אלו הדברים אשר לישראל תבינון מעגלות התיקונים מעם אשר תקראהו בשפתכם "מעגל החיים". ואל תטעה בכם בינתכם המקולקלה מעם גשמיותה זהו "מעגל החיים" בשלמות החיים ואין בנצרכות המיתה להשלימו יען זו המיתה לחיי עולמות עליונים נועדה להבין פתח ומוצא העולמות אשר בנשגבות בריאת העולם. וזהו השחר ליומכם ולילו אשר בסמיכות אליו יביעו אומר מעגל החיים בזעיר אנפין יען תנדוד נשמתכם בשוכבכם לישון בינות העולמות להטען כוחותיה ותשוב בכם באשמורת שלישית להצעידכם מכוח נתיב תיקונכם. וזהו כוח החיים אשר בינות החיים מתחתונים לעליונים.

פרק ו' - כוחות הרגש אשר פועלים על הנשמה

וזו באר מים חיים אשר תנביט טוהר מימיה והמה בחסדי שמים המכמנים אשר על טיפות טיפותיה ואלו הטיפות בנגלות הסודות אשר לשחקים ופרצם מעם גדרות הבאר, לפאר השם יחשב. וזו נפרדותם מעם אור החמה אשר עליהם ישאו פרי גאונם וגאונות הבורא בהם טמונה בשזירות דיוקן וטיב פועלו בתחתונים ובעליונים. ומזה גזע העץ אשר משקה הבאר עליו ושורשיו ומשיב בו חיים ינשורו פירות סודותיו ויבאו למרחקי העולמות כדרך דין אשר לתורה וכדרך חסד אשר לאדם. ואלו המה סגולות פירות בראשית להקטף מעם הפתח אשר מוצאו בכס וטיב עיכולם יתן פריחתו ואף שבח פריו וגלעינו בינות סודו. וזאת על כן סהדי במרומים לשמר מעם כוחי ורוח גבי הניתנת בי מעם יושבי היכלי לבל ימוט זה הפתח והותיר כלימתי בידי נשמתי ואיך אשיבה עיני נשמתי לבוראי ולא מילאתי במאום רצונו מעם תיקוני ומעם חסד הפתח אשר נתנו לי. ועל אלו החסדים ועל אלו הפלאים נתנה דברת היגדו האר"י הקדוש זצ"ל לשמר זה הפתח מעם קדושת דבריו אשר מאירים שמי היכלנו ופתחנו. ומזה כוחנו ומזה כוח אמונת נשמתנו. ובגדרות המותר ובגדרות האסור וכל אשר בינותם, זהו המקום במדייקותו להחטיא נפש האדם מעם כלי ארציותה. ובמה הדבר דומה? ליתן מכשול בפני עיוור ולא ידעו כי סומא הוא בעיניו ולא יחשיבנו כמכשול. ומאם זה הדבר תצרך נפש האדם אופי כסותה מעם אומר מדייקות הדיבר לבל יפגע בה כוח יצרה להבין שפעת משמעויות הדיבר ולחבל בה מהלכה. וזה הוא אשר לפרקי בה' סימנו ליתן כוחות הרגש הפועלים בינות הנפש ואחיותיה. ובה הכוח אשר בראשונות דברתו הוא כוח הספק אשר לנפש האדם. וזה הספק משול לנחש מעם פתינו בו לפתות אדם הראשון. סכנתו מעם הטלתו ואין בו גדרות וכוח התפשטותו מעם הטלתו ומשמעותו ניתנה לכוח ההחלטה אשר בנפש האדם. וזה הספק אשר סכנתו מעצימות פועלו ניתן בנו כנסיון מידי אלוה להזהיר (זוהר) בנו אורנו האם מעם הטוב או באם מעם הרע אשר פועלים וכוח שפעם על נפש האדם אינו בשוויונות הכוחות. יען כוח הרע (היצר) מטיל פיתוליו תעלולין וכוח חבלתו מעם עיגולו והתפתלותו ואין בו מן "הישר" כלל וכלל. וזו הסכנה מעם פיתולו בשבעתיים מונים מעם עצימות היצר אשר בפועלו ביחידותו. וזה הטוב מעם תום פועלו וישירות דרכו יסכן נתיבו אל הנפש יען יצרך יעבור מהמורות היצר ויבקעם לחציים למען לא יחבלו מישירות דרכו אל הנפש. וזו הספקנות מהבורא היא ולא בכדי נאמר "אין שמחה כהתרת הספק" ואין בקלילות מילתו ותוכנו קלות הדעת כלל וכלל וכאשר יוטל במלוא הדרו עלי רצפת בינתכם, תרחק ממנו השמחה ותפנה מקומה לעצבות אשר בתורה תביא מעם שובלה חרדת נפשו ולא יושב בו דעתו ויתערבלו בו רגשותיו להחרידו מעם מיושבות דעתו. וזה הספק נמחק מעם כוח הגבורה אשר לספירת האדם מעם מוצא שורש נשמתו יען ספקנותו אשר בו מאפשרה כיבוי אותות אורו מעם הנפש וישחק בה מעם מעלליו ולא יונח במקומו וינתר מעם כותליה להתישה ולהותירה כחלל האפסיות ואין בה כוחה כלל. וזה "הספק" יפסק תקנותיו מעם תחומי גדרותיו ועל פי דעתו ירחיבם ככל אשר ניתן בידי ליתן בו כלי משחקו להמטירם מעם גובהם ומעם מרחקם ולא יותר בזה המרחב הדין והדיין וזה הספק יפסק התקנות מעם עצמיותו וישכח מעם הנפש מקור הטלתו עליה ומעם פסיקתו ינתק בה מקור חיותה וקשרה אל רוחה ונשמתה ויטיל בה מומים לרוב ולא תדע הנפש זה מגרש מרחבה יען הספק מטיל בה חיתתו. וזו הספקנות מעם נפש האדם מקור תחלואיו אשר ברגש לשער השערותיו מעם מידת הרחמים עליו בלא מידת הדין. ואין זאת מעם מעשה בראשית דין וחסד בנפרדותם כליל. ובאם החסד בהשענות הספק, תצרך זו הנפש להאיר אורה מעם הספקנות להבין כי אין זו שעת כושרה ודעתה משובשה בה. וזו הספקנות תיירא הלב ותטיל צילו עלי עבודת המידות וזה הצל יכבם או ידליקם על פי רצונו אשר שולט עלי הנפש. וזה הספק יתן חיתתו עלי גדרות מצוותיו, עלי מעשיו,

על פרשנות דעתו מעם מעשיו ומעשה זולתו עליו, ואף ירחק מעם ספקנות האמונה אשר בלב ובאם קיום הבריאה והבורא ועול מלכות שמים מוטל בסכנת ספיקותו עליו. וזה הספק ילווהו מעם פועלו מעשיו איתנות נשמתו וגופו וכל אשר לו. ומעם אלו הדברים יצרך ישמר האדם טיב פועלו ומעשיו ויפעל במלוא מרצו וכוחו ועול מלכות שמים עליו להתיר בינות גדרות נשמתו בדגש נפשו "התרת הספק" לבל יחבל בו עבודת השם. ובאם ספק בליבו מעם תקנת המצווה וגדרותיה יצרך יצמצם הגדרות ויטיל הספק ברות להם. ובאם ספק בליבו מעם כוח עמידת אמונתו יצרך יספון מלאכת יומו בלימוד התורה אשר תגיניו מעם ספקנותו. ובאם ספק בליבו אל מול זולתו וערכיות זולתו מוטלה בספק ילמד זכות עלי זולתו להרחיק ממנו הספק ולא יטיל בו מום ומאום. ובאם הספק מעם רגשות הלב יצרך יתייחד עם בוראו ויבונן עיני נשמתו לצמצם בו הספק מעם שמחת הלב ושהכל לטובה הוא מעת השם יתברך. וזה הספק יסמן בכס עבודת המידות הגזורה מעם תורת ישראל ועול מלכות שמים ומעם ואהבת לרעך כמוך ויהיה בכס כ"עמוד האש" להעיד בכס התרתו מעם כלי אמונתכם לבל יערערכם ולבל יטיל ספקנותו ועצימותו בכס. ואין במלאכת זו משמרת הנפש מעם הספק בקלות עשייתה למעשה, אך בכס בית ישראל שמורה בינות נשמתכם וצלם אלוהים בכס חותמו יתברך להגינכם מפני כלי ספקנותכם וממנו מזה חותם שורש נשמתכם תינקו כוח פועלכם לגבור עליו לבל יחבל בכס ובמלאכת יומכם.

ואלו המה רישא הדברים מעם הטלת הספק בנפש האדם מצד התחתונים וחומרת השפעתו עליו. ומאם נגלה עינינו מעם ח"ן הדברים אשר לספק מאת מרומים יתברך, ידעך בנו הספק לאשר יצמח בנו ואנו בנתיב דרך התיקון וזאת אשר לח"ן הספק הנגלה מעם מעשה בראשית ישעבד הרוח לנרגנות הנפש, וזו הרוח תצרך מעם אצילותה לגבור כוחה אשר לנפש לבל תקומם עליה יצרה. וזו זו אצילות הנפש מקורה בספירת הבינה אשר תחזק אצילותה ולא יטיל היצר תחבולו עליה. ובאם תחזק הרוח כושר עמידותה לא יצלח בידי היצר להנשיב רוחות סערתו עליה ולא יצלח להשמישה בהעמקת הספק אשר על הנפש. וזו איתנות הרוח וכושר עמידתה יינק כוחה מספירת הבינה אשר בחותם הנשמה ובמשנה לחותם אשר טמון ברוח. ובינות הרוח והנפש יפתח קורת גג הרוח על הנפש ויעטפה מעם ציליו, לבל יערערה הספק אשר מכוח היצר. וזו הספירה ספירת הבינה אשר יונקת כוחה מעליונים תהדהד בינות כותלי הספק מעם כוח התפשטותה עליו ותצמצם בו עדי דלות השפעתו ותצמקו לארציות הנפש עד יקמול מאליו. וזה כוח הארת ספירת הבינה יאיר בנפש האדם בדלנות הספק אשר ליצר מעם ספק נסיונותיו אשר לו לאדם מעם השם יתברך. ובעת אביונות הנפש מכוח יצרה עליה לא יעור בה כוח בדלנותם, תצרך הרוח בצמידות לספירת הבינה להאיר בה זו הבדלנות. וזו משמעות הבדלנות להבין כי זה הספק אשר ניתן בו מאלוה בתכלית כיפוף נפש האדם לחזק בו בריחי אמונתו והתכנסותו לצל הרוח אשר מחזקת בו עצימות אמונתו וכוח ריפוייה בו ומקרבת הנפש להכנס תחת כנפי השכינה ולנתקה מעם הארציות. ומנגד זה כוח היצר אשר בספק אכן מלביש כוחותיו עלי ספק הניתן לנפש מאת השם ובינות מלבושיו כוח עורמת יצרו לנתק הנפש מהרוח ולהניאו מעם מלאכת עבודת עול מלוכת שמים עליו. ומכל אלו הדברים תבינון כוח שפעת הרוח עלי הנפש וכוח הספק מעם יצרה ומעם יוצרה. ומעל אלו הדברים נוכחה תובנת השניים מעם מהלכי הנפש וכל מסורת אופני רגשותיו עליו בהימתחות שני צידי הדרכים וזאת להאיר האדם מעם מחשכי נפשו לנתקה מעם ארציותה לבל תסחף רוחה אשר איתה לנתקה מעם אצילותה ולשבר בה כלי אמונתה. ועל כן נתקבעו כנפי השכינה ברוח להגינה ולחזקה מפני אחותה הנפש לבל תמשכה איתה בחוזקת היצר והארציות.

ומעם זה כוח הספקנות אשר ניתלה לו על נפש האדם, נאיר כוחותיו מעם כוח הרצון אשר טמון בו. ותדע נשמת כל חי בדלנות כוח הספק מעם כוח הרצון. זה כוח הספק מעם עליון בנתיבי הזמן והלכת, אולם זה כוח הרצון מעם התולדותו במשיקות התולדות הנשמה. וזה הכוח טמון בו מעם כוח היווצרות הנשמה ומקום הימצאו בשמאלה לחותם צלם אלוה בו עלי שורש נשמתו. ונצרך זה כוחו במשיקות לתיקונו. וזה הכוח במשכנות החותם יאיר באור חלשותו עדי יצרך יקיצתו מעם נצרכות כוחות הנפש והיא במהמורות נתיבה. ואין בו סגולות עליון ולא ניתלה הוא ממרומים כי אם מנבכי נשמתו, ניתן בו למשמרת הימים עת יצרנו יעמוד לצידו. וזהו כוח הרצון מעם טבעיות התחתונים יעיד אופי האדם אשר בו מעם כוחו להלך באור נתיבו ובאם חשכת נתיבו. וזה כוח רצונו מהלך במשיקות נתיבו עת יאירו ממקום רבצו אשר בחותם הנשמה לשמשו אל מול יעודו, שליחותו וכל אשר לו. ובאם אין בו כוח הרצון, לא תיצלח בו דרכו יען לא האירו מעם חלישות אורו. וזה הרצון יעיד בו בשבעתיים מונים דבקות נשמתו אל מול תיקונה אשר בחרה להירד בו לתחתונים, ובאם נתחרטה מזה תיקונה לא ישמש בה כוח הרצון שפעתו יען בטלה תיקונה מעליה ואין בה כוח קיימותו ויוותר כוח הרצון בגלמודות, בחותמה ובצלמה. וזה חסרון הנשמה ברצונה וכוח רצונה ישבר בינותיה, כליה, כלי אמונתה וכל מרכיבי נדבכיה יען בחרה בה יאוושה והוא מצד יצרה. וזה כוח היאוש הינו מכוחות חוזקת עומק היצר אשר לדרגתו, יען כוחו רב עלי הנשמה ואין בו צורך הדללות הנפש יען קריצת ידו הקטנה ימעך הנפש על כל כליה, וכוחו ורוב אוננו מעם צמצום כוחות הנשמה. ומעם אלו הדברים תבינון שפעת נעדרות רוח הרצון לזמן כוח היאוש ולהשבית בו שמחת הלב ויטביע בו עצבונו יוגונו וידרדר מעלות הנשמה וכל כוחותיה, עדי יגבר עליה יצרה לשנות גוון אורה וימצא המולך עליה אשר יזמן בה מידת הדין. וכל אשר אלו המהלכים ינתנו מעם ה"ארציות" וה"טבעיות" אשר בהעדר כוח הרצון. ומעם עליונים וח"ן הדברים יוטבע בכס זה הח"ן אשר בכוח הרצון להבין טיב בריאתו בחותם שורש הנשמה עלי צלמה לברוא בה "צנור" (רצון) אל חיבור מבואו אשר בניצוצות הנשמה המתוקנים בעליון ומוצאו מעם חותם הנשמה. וזה הצנור ישמישו לחזק בו רצון נשמת האדם להתייחד מעם עבודת הבורא. ובאם חלל פנימיות זה הצנור מאיר אורו תדבק נשמת האדם אלי עבודת השם ואל תיקונה אשר בחרה בעליונים ובאם יהיה פנימיות הצנור במחשכים וסתום הוא בתחבולת היצר להיישב בו, תרחק הנשמה מעם עבודת בורא ולא יהיה בה כוחה אל מול תיקונה ונתיבו אשר בחרה. וכיצד ידחק היצר עורמתו ותחבולתה בפנימיות צנור הרצון? וזו תצור"ת הדברים תעיד על רצון השם בשזירות נשמת האדם לעלותה מעם מדרגותיה ויסתם בה צנורה, להאבק מעם פנימיותה ולנקות זה החלל מעם מרכולת היצר אשר בו, להועידה אל מול מעלות מדרגותיה, או אז יאור בה התנקות זה הצנור מעם ניעור היאוש ממנה להאמר "אין יאוש כלל". וזו תבנית נשמת האדם מעם דרגות מעלותיה לחזק בה נדבכיה לבל תימוט מעם זה התיקון אשר בחרה לדוחקו בצנור רצונה ולהבריאו מעם הרחקת היאוש להגביר בה רצונה להתהלך כבת מלך מעם נתיב המלוכה. וזה ניקוי צנורה מעם עורמת היצר הישוב בה תינק אלו הכוחות מעם ספירת המלכות אשר בחותם שורש נשמתה. זו הספירה תאיר באור יקרות הפתח למבוא עליון ופתח המוצא לחותם הנשמה, וזה האור אשר ב"האררת" נשמת האדם יסמא כוחות היצר להרחיקם מעם צנורה, ותתעלה מעם מעלותיה, מעלות נשמתה.

באלו האורות הנתלים על חלקי הנשמה מצויים סודותיה ורזיה מעם הכוחות אשר פועלים עליה. ואלו המה הכוחות מאת עליון הרנפים מעם עצמותם עת יתכנסו בה והיא בתחתונים. אלו כוחות היצר הטמונים בקפלי גופה הגשמי וזו כסותה אשר עליה תכפם ותפצל כוחותיהם עליה. ומזה כוח הספק עדי כוח הרצון בנסתרות כוחות עליון ינתנו בה שאר הכוחות אשר לו לאדם בנוכחה בינות

חלקיה ובתוכה מעם החותם אשר על שורשה. ואלו הכוחות אשר בנשגבות אלוה בראם בלכידות אדם הראשון, אך לא הדליקם בו עדי נכח חטאו מעם הנחש, או אז נדלקו המה בעצימות אורם בינות ניצוצות נשמת האדם אשר נתנפצו בו לתקנם בינות נשמות ישראל. וזה כוח הארתם ישמר צלם האדם אשר בו יען מעליון המה להגינו מפני כסות גופו אשר היצר מפעם בינות קפליו. וזו האורה ועצימותה וגוונה מעם חלקי נשמת האדם וסתר הכוחות אשר טמונים בה מאת סדר הסדרים אשר לתבנית בראשית. ואל יתמה בכם שכלכם לאמור: מנין אלו הכוחות אשר בשאיבתם תעמוד לה הנשמה מנגד יצרה? הלא משמים המה ולא נודעו בקרבה ואין הארתם נוגה בכסות האדם ולמה יתיירא מהם? אלו המה כוחות עליון אשר נצרבו בניצוץ נשמת אדם ראשון ונשתמרו בו לתינם לבני ישראל אשר ניצוצו טמון בנשמתם והמה הכוחות יגינהו מפני כוח היצר אשר שיבר רוח האדם הראשון בגן עדן. והוא הוא היצר אשר טמון בכם, בנשמת כל חי ובינות הספק כוח הספק לרצון כוח הרצון, יפעלו המה לשמרכם מפני יצרכם, אשר פנים לו רבות ויפעל בכם ה"אני" במלוא כוחותיו לשבר בכם אלו כוחות הסתר הטמונים בכם.

	יחידה	חיה	נשמה	רוח	נפש	צל	צל	צלם
אור	לבן	לבן	לבן	תכלת	משתנה	לבן	לבן	זהב
	מסנוור	חלבי	תכלת	סגול		זהוב	זהוב	מסנוור
הסתר	ירב"ה	אלי"ה	ארי"ז	תלת"ן	תדה"ר	גומ"א	גומ"א	שקמ"ה

כוח הירב"ה אשר טמון ביחידה ישמר החוט המקשר עליונים לתחתון ויחזק ברית השם עם בראויו. כוח האלי"ה אשר טמון בחיה ישקף אותות רישומיו מתחתון לעליון ויחזק בו כל הנחלש באותותיו. כוח הארי"ז אשר טמון בנשמה יחבר "צוק עתי" הרוח והנפש אלי ה"חיה" וה"יחידה". כוח התלתן אשר טמון ברוח יחזק אחיזת אצילותה (צל) של הרוח בינותה לנפש, כוח התדה"ר הטמון בנפש יסמא בה כוח יצרה לבל יפגע מעם ארציותה ובהמיותה. כוח הגומ"א אשר לצלים ישמר אחיזת כנפי השכינה נתלים עליהם. כוח השקמ"ה אשר לצלם ישקף ויחזק באדם "עולם קטן" מעם עומק הכוחות והגוונים הטמונים בו. ואין ברשות היתרי שומרי ההיכלות לפרטם מעם עומק הויתם יען מגנזי מרום מקומם ולא בשלה שעת חשיפתם.

וזו העין אשר בוננה מעשה בראשית אשר בטבעיות הארציות ומונחת אל מול מפלי עיניך להתברך מעם יסודו ורינונו מעשה בראשית. וזו העין תביט נוכחה פתח הבריאה מעם התפשטותה להיתן תצו"רת הנשמה מעם נתיבי הארץ להבין אלו הכוחות אשר פועלים בה ובינותיה. וזה הנתיב אשר אל מול עיניך בניגודיות נתיבו ישמר כוחות הדין מעם החסד, כוח הריפוי מעם כוח הקלקול, כוח הטהרה מעם כוח הטומאה ובאין נתיבים נוספים יצרכו צופפות הליכתם מעם כוח ומקום המרחב הניתן להם. ואין זה בכדי עלי כוח הטבע אשר יונק מעם כוחות הנס אשר לעליון. וזה בהשתקפות תחתונים וזה בנוכחה עליון לבל יתיר נתיב הליכת הבודד בלא משיקות אחיו אשר ניגודו והיפוך תנועתו יצור השלם מעם תום בראשית. וזאת כפי ראות עיניך, אין בנחסר תנועתו של זה מזה מסך התנועות ותנודות אשר בטבעיות הארץ אשר על פני האדמה, וזה כוח התנועה וכוח התנודה הוא אשר בארציות והוא אשר ברוח, והוא אשר בינותם, עת נתלית הנשמה בין השלת כסותה עליה לבינות בית עולמה. וזו התנועה בין שמאל לימין בין מטה למעלה ובין הרבדים אשר בארציות בעליון ובנשמה. ומכל אלו הדברים תבינון זה עולם קטן (אדם) מעם השם אינו בגדרות צלמו אשר נתן בנו בלבד כי אם בראשית, מעשה בראשית, אשר טמן בתוכנו ומעם זה מעשה בראשית לתבנית בראשית יצק תוכנו בנו ובארציות נפשנו ובנשמות עליון זה כוח התנועה והניגודיות אשר בה. ומזה כוח

התנועה והניגודיות אשר התוולד "בתבנית בראשית" תיוולד החמלה, האשמה הסליחה וכל אשר בינותם מעם כוח ההתפשטות וכוח הצמצום אשר נתלים על התנועה והניגודיות. וזהו כוח התנועה ממקום מוצאו עד מבואו וחוזר חלילה ישקף בכך כוח השימור, שימור הבריאה אשר בטבעיות ואשר ברוח, יען דבר לא אבד, דבר לא נעלם מעיני השם. וזו התנועה וזו הניגודיות אשר בתנועה תשקף בכך תמונת בראשית בכללותה בארציות ובנפש האדם לנתבו מעם זה כוח התנועה אשר ישפר בו תנועתו מעם "הכל לטובה" מאלוהיו כי מי אם לא אלוהנו אשר בשמים יודע נתיבות מעם מבואם ומעם מוצאם ויסמנם על צלם חותם האדם ברוחו וגשמיותו לנתבו בהם וייטב לו. וזה כוח התנועה אשר לאדם שמור בהיכל קודשו וכל נשמת כל חי ונתיבה אשר שמור לה. ובסך הנתיבים יסמנו נתיבי עולם מעם תבנית בראשית, ואין בנחסר ואין בנעדף כלל והכל מעם מדויקותו יתברך. ובכל נתיב אשר לנשמת האדם מונחים לצידו כלי עבודתו אשר לעמל יומו וכל הנצרך בו להטיב בלכת תיקונו, ואף אלו הכלים במדויקותו יתברך ולא נעדף או נחסר מהם כלל. ואלו הכלים אשר ברוח והכלים אשר בגשמיות יתאספו לסך כלי האדם אשר בנצרכות קיומו ויותר בו להמירם בינות הרוח והגשמיות אך בשמירת גדרות נתיבו, לבל ינחם אלי נתיב זולתו. וזו מעם השם יתברך נצרכות גדלות נפש האדם לידע כורח כליו ושימושם ותפוקתם ובלאי שימושם עלי מרחבו, ולא יותר בו להשמישם מעם האחר. ואלו הכלים הנבחרים לו והראויים לו מעם תבניתו אשר נגזרה מעם "תבנית בראשית" ואין בנמצא מעם תבנית אחת לנשמת כל חי אחת. ומזה כוח התנועה והנגדיות שברוח התנועה תיצרך (לשפות) בו כליו לבל יזוקו מעם עצמיותו או מעם זולתו. ונצרכותם והיזקקותם לו עדי יומו האחרון עלי אדמות. ועל כן יצרך ינהג בהם מעם קדושת זמנם וכוח התנועה אשר מנוטר בהם מעם עליון. ובאם מכוח גילוי דעתו ותבונתו אשר עליו ינכח כלי חברו בדימות לכליו אל יתן לזו דעתו ותבונתו לשבשו מעם שכלו. בנראותו מעם חיצוניותו יתכן ויש מן הזהות אשר בנראות אבל אין בזהות אשר בפנימיות הכלי, יען אין בכלי בודד אחד אשר לבראשית מן הזהות אשר בפנימיות באם זה מעם קוטרו חספוסו, דפנותיו ואף נפחו. ומאלו הדברים יצרך האדם מעם תבונתו אשר נתלית על שכלו לבל ירטון לאלוהיו עלי זה כליו בהזנחתם מעם כלי חברו. ואף זו הרטינה והתלונה הינה מעם פנימיות כליו מעם אחד מכליו וזה כלי ראייתו אשר משבשה בו דימות ממשיכות. זו בחירת עליונים ליתן כלי האדם מעם ממשיות צרכיו ואופן תיקונו ורישומי חותמו אשר עליו, אדרת כליו וזוהרם מעם אדרת כלי חברו וזוהר עליהם ייטיבו לשקף טיב נפש האדם אשר ישמש כליו לזוהר בהם ועולמו ועלם זולתו אשר לו ובאם נפשו כבויה, זה הכיבו מעם דלות כליו ויכבה אורם מעם שימושם וירחק הכיבו עדי מרחבי מי אשר לו. ומאלו הדברים למדים אנו כוח כליו אשר נתנם בנו השם מעם הרוח והגשמיות והמה המה קנייננו וכל אשר לנו. ומחשבת האדם מעם יצרה לחבל כליו וכלי זולתו, וזו הנשמה אשר תדע לכבות כוח היצר אשר עליה, תאיר באור יקרות זוהר כליה להאיר בו עמה וזה הזוהר יאיר אור יקרות אור ישראל בקרב אומות עולם. ומזה כוח התנועה וכוח הניגודיות תדעון מדויקות הכלים ושימושם, אין בהם איבוד כלל הן מצד הדין והן מצד החסד יען זה הכוח המשמר קיומו מאת השם יתברך לשמר כוח התנועה מסך התנועה ולא יאבד דבר מעם כליו חס ושלום. ובכלל הכלים אשר התברך בהם האדם ניתנו בו רגשותיו אשר נתלים בינות חלקי נשמתו, ואלו הם כליו מעם חוזק עצמיות נשמתו ייצרך ישפרם וישמרם מעם כוח התנועה והניגודיות אשר בהם וזה כוח התנועה ישמר בהם כוחם סך כוחם מעם היחלשותם ומעם חוזקם. ועל מנת ישמר בו כוח התנועה יצרך להלך בתכונות הנתיבים לבל יפלוש לגדרות הנתיבים ואף ברוח מהם לתהומות הדרך. וזו מלאכת שמירת התכונות אשר לנתיבו תיצרך שימוש כליו מעם דיוקם לשמר בו רגשותיו לבל יצפינו או ידרימו מעם מרחבו. ובאם יקרב לגדרותיו יפעל בו במלא חוזקו

כוח הניגודיות אשר בינות כוח התנועה ויחלף בו אופן רגשותיו במשל הדבר הוא לתת בו ייאוש בהמרת השמחה או באם ראיית הרע מעם המרת ראיית הטוב. וזה כוח התנועה מאת אלוה אשר דבקות ציר תנועתו מעם התיכונות ילמד בו בנשמת האדם לבל ירחק לקצוותיו ולא יפגעו בו כליו ולא יותר בו באדם ליתן כליו אלי זולתו, אבל יותר בו להאיר מעם אורם אשר לכליו, כלי חברו ואף נשמת חברו. וזו תובנת נשמת האדם לידע להשפיע מעם שפע כליו בדרך התיכון אשר לו יאירו עדי גדרות מרחבו ומרחבי חברו. ובעזרת השם יתברך אשר יתירו בנו שומרי ההיכלות נאירה בעיני רוחכם אלו הכוחות ונתיב תנועתם עלי נשמתם וארציותכם.

בקצוב הדרכים והנתיבות אשר מעליו, ונתן בהם כלי כיוונם וכוח תנועתם ומכסמי עליון עליהם לשמר באדם הכוחות אשר בנצרכות כוח תנועתו והוא בנתיבו אשר לו. וזה הכוח מעם עליון המשמר חזקתו בנתיבו וישמר בו כוח תנועתו הינו כוח האמונה אשר בזכותה תמריץ בו כוחותיו ואשר בעכירותה תחלשו מעם נשמתו ומעם גופו לעייפה. וזה כוח האמונה מעם אלוה יתברך יתן בו בדל גגילו ויצרך האדם אשר נשמת כל חי בו להאיר זה גדיל אמונתו ולהגדילו מעם נפחו עדי יהפך הגדיל לטלית להעטף בה נשמתו ולשמרו מכל מזיקיו. וזה "כוח האמונה" יתוולד מעם כליו אשר במרכולת נשמתו והוא בנתיב רדתו לתחתונים. ואין בזה כוח האמונה במנין כוחות הנפש כלל, אלא במצוינות מרחב הנשמה בלבד. יען כוח האמונה בבסיס איתנותו ויציבותו, ידע רעועו ועל כן התייצב מעם עליון בנשמת האדם להרחיקו מעם הנפש והארציות אשר בה. וזו האמונה כלי מחזק אך יצרך יחזקו האדם להשמישו בו מעם בריחי יסודותיו לבל יפוג ויעלם ממנו בעיתות צוקיו ויותרו ערום ועריה ואין טלית אמונתו עליו. ועל כן יצרך האדם בטוב ימיו עליו לחזק בו שורשי נשמתו מעם הנקודה האמונית אשר נטעה בו השם יתברך ויגדיל בה נפחה ומעמדה והיא אשר תגיני מעם רוחות רעות הנושבות עליו, יען התייצבה מעם בריחיה עליה ולא תושכן בכפיפה אחת מעם שאר כליו יען טוהר עליון אשר נטוע בה נשמר מעם זוהרה בנשמת האדם ולא תוכל להחריגו מעם מקומה. וזה הזוהר יגינה מפני שאר כוחותיו אשר בדלילותם או בחוזקתם עלולים המה לערערה ועל כן נתנה כמשמרת בלב נשמת האדם ובמרחבה בו הזוהר בה. וזו מלאכת חיזוק כלי האמונה אשר בנשמה בנצרכות כוחות עליון לשמרה בו, יען אין בה מעם אחיזת העין ושכלו אשר לו מעם מגבלותו לא יבין נחיצותה ואף כוחה עליו. ובאם יחשוף נשמתו ואין בה כוח האמונה יצרך למגינת ליבו לשעבד כוח שכלו להבין תלאות נתיבו אשר אין בהם כוח הדבקות לאלוה, וימצא מעם גלמודות גופו ונשמתו ואין בו נצרכות כוח עמידתם, יען אין בו האמונה אשר תכריעו בינות תלאותיו לאלוהיו. ובאין בנמצא זו האמונה ימצא בו זילות עצמיותו מעם כוחותיו ויתן מבטחו ביצר להחרידו מעם גופו ונשמתו ולא ידע מאין יבוא ישעו ומזורו. ואשר יגיע לתחתית עומק נתיב תיקונו ולא יוכל לרדת מזו התחתית, או אז יאיר בו אור חלשות נשמתו להדבק מעם אור האמונה הכבוי בו בשל כוח שכלו וה"אני" מעם היצר. ומזה המצוק יאיר בו זה אור נחלשות הנשמה וינצוץ בהבהובי אור האמונה לשמר בה חסד אלוה אשר נתן בה מכוחה לעת צוק עיתיו. וזו האמונה תהא אמנה (הסכס) בינות נשמת האדם לאלוהיו לחזקו וליתן בו שמירת עליון והוא בארציות. וזו האמונה תסמן בו אותות עליון לנתבו מעם עליון והוא בתחתונים.

א מ נ והמה יסמנו בו נתיב הנשמה
ארץ מים נשמה
(אדמה) (תורה)

מעם נתיב תיקונה על אדמתה וזו תורת ישראל מקווה מים טהורים מלווים לכתה מעם נתיב תיקונה. אמונה – אמון בהשם יתברך. וזו האמונה תחזק בו אמונו אל השם יתברך להובילו בנתיב

הנכון לנשמתו ופועלה. וזו האמונה תתן בו ברכת השם וידע כי ביד אומן מנותבת עבודת תיקון נשמתו. וזהו כוח האמונה להפרישו מעם שאר כוחותיו יען יצפין בו סודותיו בינות נשמתו לאלוה ואין בנדעות זולתו על אלו צפונות אשר לליבו. וזו כוח האמונה תהא מקדש נשמת האדם מקדשו בפרטיות נשמתו לקדש בו שם השם מעם תלאותיו או מעם שמחת הלב עליו. ועל כן אלו הדברים תהא האמונה בנפרדות שאר כוחותיו יען בה טבוע סוד חסדו מעם השם אלוהיו ולא יחלקו מעם זולת ואף לא מעם שאר הכוחות אשר פועלים עלי נשמתו. ובאין האמונה מצווה בכלי נשמת האדם יהא משול הוא לעלה הנדף ברוח הנושבה בו ולא ימצא בו כוחו לדבוק אלי ענפו וירחף ברוח ואין בו משורשיו ולא ימצא בו מקומו. ותהא נשמתו משולה לנשמה תועה אשר אין בה דבקות לשורשיה ונעה ונדה במרחב עולמה. ובאין האמונה בנמצאות כליו, תדע נשמת האדם צער גודל תיקונה עליה, יען בנעדרות האמונה אין בה מן הכוחות לנתב תיקונה אשר עליה כי זה כוח האמונה מניעה ורוח לגבה לחזקה מעם נתיבה ותיקונה. ועל כן מזו הנעדרות תדע נשמת האדם כי זו נפקדות האמונה הינה חלק מכלל תיקונו, ותיקונו רב עליו. ומברככם מעם עליון על אשר יחזק בכס השם כוח אמונתכם לשמרו מכל משמר ולא יערערו בו זולתכם ולא יפקד מקומו מעם כליכם אשר נטועים בנשמתכם.

ברום הדברים אשר נתלים מזה הפתח להאיר בהם נשמות כל חי אשר דבר פסילתם את אלוהיהם יגיר "דבשו" מעם היצר. ולא תדע נפש האדם גלמודות תצורת"ה מזה אשר יונקת היא "דבשו" ניגר מפי היצר להורידה שאולה. ואף כי נטועה בה האמונה בלב הנשמה, רחקה היא הנפש, אשר הרוח בינותם, ויחמדה היצר לבל תקרב לאמונה אשר בלב הנשמה. וזו מוגנת לב שולחיה שמא חס ושלוש לא תוכל להרים ראשה ואף גבה מעם ארציות היצר ויזוק בה תכלית על אשר באה לתחתונים. ומזאת התובנה תדבק לחיקה מעם "תבנית בראשית" "כוס פלאות" בינות רבדיה להושיב בו תקוות הנפש מחוברת לכוחות הנפש אשר נסתרותם ממנה ובינות רבדיה ישמשוה עת ינטשה כוחה ולא תוכל עוד לרביצתה על פני תהומות הבהמיות אשר בארציות. וזו התקווה אשר נעטפת בכוחות הנפש יאירו בה אורם עת תחפון בינות רבדיה צערה ותזעק לעזרת אחיותיה. ואין בכוח האמונה ל"דלג" מעם הנשמה בתיבה הישיר אלי הנפש יען בריחיה מסוגרים בינות כתף הנשמה ורק זה אורה יאיר למרחוק את כוחות הנפש להעירם משנתם ולשמר מעם כוחם, כוח הערת התקווה אשר נעטפת בהם. וזו התקווה מעם כוח התעוררותה תשפר בנפש מקום רבצה ותיתן בה אותות האמונה אשר מאירים בה בקבצים קבצים לבל תסוג ליצר ותאבד לעד. ואלו קבצי האמונה אשר משתזרים בינות התקווה יסובו כוחות הנפש במעגלה וקבצי האמונה יומטרו בה מעם מעלת התקווה וישטפוה ברביבי אמונה לנתקה מעם אדמת ארציותה עדי יחלחלו בתוכה כוחות הנפש ויתלכדון לכדי אחד, או אז תבונן אלי האמונה הנטועה בנשמתה ואצילות הרוח מחזקתה בינותם. וזהו "התרוממות הנפש" הלכה למעשה מעם ארציותה וכוח התקווה וכוחות הנפש אשר טמונים בה יאורו בה לחיים טובים ולשלום. וזו התקווה אף כי טמונה היא ב"כיס פלאות" הנפש תצרך כוחות הנפש לצידה, יען כוחה לבדו לא יעמוד בה אל מול היצר אשר שולח רשפיו אליה ותצרך עטיפת כוחות הנפש להגינה ממנו. וזו תקוות האדם, אף על פי כי מצויה היא בנפשו, כוחה ותום שלמות כוחה יתן אותותיו בנפש האדם בדבקותה לאמונה, יען כוח הסתגלותה בנפש "קטן" מעם כוחה היחיד ולא תוכל לעמוד ברשות עצמה אלא בסמיכות לכוחות הנפש אשר המה יעורו בתורם מעם אור האמונה אשר בנשמה מאיר בהם אורו, אשר ילך ויגבר מעם כוח עמידת התקווה. ואלו המה בשלישות הכוחות: אמונה, כוחות נפש ותקווה, על פי סדרם באם במעגל ובאם בישר יצילו נפש אחת לישראל מעם היצר המושכה לארציות אדמתו. ובאין סובב בהם מאום, ורוח האדם תשאב איתנותה מעם אצילותה אשר יונקת כוחה מעם משק

כנפי השכינה אשר עליה, תצרך זו הרוח כוח עמידתה לגשר בינות האמונה לכוחות הנפש והתקווה אשר מצויין בנפש. וזו רוח האדם וכל כוחותיה אשר טמונים בה ובמשך כנפי השכינה אשר נאצלים עליה תחזק בנפש ובנשמה כוח עמידותם עליהם ותקרבים מעם גישרה לדבוק כמקשה אחת לבל יחדור בהם היצר להפריד ולמשול בהם. ואין מכל הכתוב מאלה הכוחות, תובנות קלילות מלאכתם כלל וכלל. וזו המלאכה תצרך כוח ההתפשטות וכח ההתכנסות מעם דיוקם על פי אופן כוחם ותזמונו עלי הנפש והנשמה ולא יוקדם ולא יאוחר כוח פועלם יען עלול לפגום הוא מעם פועלו להרע במ דיוקם ואופן פועלם. וזהו כוח ההתפשטות מעם פישוט האור בינות האמונה לתקווה ולכוחות הנפש יצרך יאיר אורו במתינות לבל ישק בנפש מעם תאר בו האמונה אור קירות להבהילו ולהשיבו אלי היצר החומד אותו. וזה כוח ההתכנסות יאר כוחו מעם התכנסות הנפש אלי הרוח והנשמה באופן היאה להם מעם נגזרות תיקונם ואופן פעמי רגישותם לבל ינתק הנפש באיבחה אחת מעם אדמתה וארציותה ותצמק כוחה ונסתה מעם בהלתה. וכל זאת הענין יעשה מעם המדויקות אשר בצלם האדם, להאיר בו מדויקות אלוה ממעל אשר נתנה בנו בצלמו.

גודל חלקי התפוי"ח שבוי מסך כל חלקיו ולפאר המורמים ולגדולת השמים ינתנו מעניו. ואין בנמצא זכר לישועת המקום על פי הסימנים ועל פי האותות. ועל כן יקח האדם חופן סך כליו עליו לפאר בהם שמי אלוהיו, ובל יתן ליבו אלי שכניו. ודין הראיה כדין השמיעה כדין לשון הרע. וזו מעם נבואת הנצרכים ליתן דין ארץ ודין שמים. ואף על פי גודל חלקי התפוי"ח, לא יעידו טיב בעליו ואף לא על רום נשמתו. וזה התפוי"ח יכיל בתוכו פעמי יובל בפרטיות נשמת האדם ופעמי יובל בכלל ישראל. ואין בנצרכות הישועות לעטוף אלו חלקי התפוי"ח מאת השם ניתנו על פי תורת קיום האדם מעם פנימיותו וצלו אשר עליו. ואין בנצרכות חסדי זולתו עליו יען נבדלות התפוחים כנבדלות הנשמות. ועל כן מעם אלו הדברים תצרך נפש כל חי להבין גדלות נפשה מעם תפוח"ה שלה ומעם כליה הטמונים בו. ואל לו לאדם להיכנס ליאוש כלל וכלל, באם ירחויק תובנות ליבו ותובנות דעתו מעם הגשמיות אל בינות חלקי נשמתו להבין החסרים והעודפים מעם גנזי מרומים אשר בתלות קיפולי גלגוליו, נתנו בו אלו חלקי התפוי"ח. ובל יסיח דעתו אל דברי להג חבריו וישמר גדרות אישיותו וכל אשר לו, לבל יבזם בעיני נשמתו ובעיני קונו. וזו "תרבות" זמנכם גוזלת ממכם נפחי תפוחכם ומעיינות האור והטוהר הנחפנים בו. יצדק האיש אשר עיניו לראשו להפנים מצוקותיו ואף שמחותיו אלי פנימיותו, להבין פגמיו ואף מומיו הנתלים על שורש התפוי"ח ואף על קליפתו או פנימיותו ולא יצרך יטיל אשמתו על איש. וזו נבדקות התפוח על כל תצורותיו, פנימיותו ואף ברות לו, תתן בו, בנשמת האדם מעניו ולא תמיד יהא זה כך. ובאם מעניו למצוקותיו או פגמיו ברות לרוחו ידע כי מאת השם הוא ויתיר ספקותיו אשר עליו עת יפנים לבינות ליבו ונשמתו כי לטובה היא מאת השם יתברך. ומכל אלו הדברים אין פטור האדם ליישב בינתו ואף שכלו להחליקו בינות נשמתו להמצא שם המותר מהאדם, ולהבין אופן מגבלותיו וזו זו האמונה לשמה ובד בבד יסייר אל תוכו וימצאו בו כוחות הנפש הנוודים בחגות אליה ילכדם וישמשוהו במצוקותיו. ואין בנצרכות הנפש להתעמר בהם, אלא להשמישם בו ולהבין כי זה חסדו וזבח ישועתו של אלוה ליתן בו, בחגות הנפש. ואלו המה כוחות הנפש בפנימיות האדם אשר בראם בו השם ליתן בהם כוח תכלית האדם בשורש כוחות הנפש עת ילכדם בתוכו תבהר בו עת ילכדם בתוכו, תבהר בו תמונת חייו להבין אופן הובלת הנפש מעם כוחותיה, לחזקה ולבהר בו תכליתו ואף יעודו. ואלו כוחות הנפש הטמונים בו בפנימיות האדם: כוח הזכות, כוח התפילה, כוח הענווה, כוח השמיטה, כוח העיבור, כוח ההעפלה, כוח המנוחה, כוח ההבדלה, כוח הטהרה. וכוחות עליון יאגדם בו לחזקו מעם בריחי שמים.

- כוח הזכות – ללמד זכות על כל אדם, ובזאת יתנקה מעם המזיקים המלעזים בו זולתו ומטמאים בן עבודת מידותיו.
- כוח התפילה – לקדש שם שמיים מעם כוח הדיבור וכוח המחשבה להצמידם, וזו התפילה תגינו כענן מפני כל רע.
- כוח הענווה – מעם שפלות הרוח, תתולד בו רוח הקודש להבין סיבת המסובב מעם הקורות אותו.
- כוח השמיטה – לשמוט מתוכו, מעם בינתו הגשמית כל אשר ידע בחומר ובחול אשר בחול וכברור המוץ מהתבן יוותר בו הקודש אשר בחול והקודש אשר בקודש.
- כוח העיבור – לעבר בו כוחות הנפש מעם עיבורי המחשבה הנקיה ולהגדיל בו חוסן וחוזק כוחותיו.
- כוח ההעפלה – לעלות מעם מדרגות הנפש לנתקה מעם ארציותה לבל ידבקו בה מזיקים.
- כוח המנוחה – באם אין מנוחה בנפש האדם ידע סכנת חסרונה עדי לקיחת נפש בישראל חס ושלום ולכן נצרכת בו האדם המנוחה והתנומה למען זיכוד וטיהור הנפש מעם האורב לה והיא ברציפות ערותה עדי לא תרצח.
- כוח ההבדלה – ליתן בו נבדלות האור מהחושך להאיר בו עצימות קיומו, וזהו האור והחושך אשר בגשמיות וברוחניות.
- באם ידבק בחושך ואין אור יום אל מול עיניו ידבקו בו כוחות שעולה להורידו מעם משכן נשמתו לתהומות נשיה. וברוחניות ידע לספוק מעם הקורה אותו לטובה, להודיה ולאהבת השם והאדם.
- כוח הטהרה – להדבק אל טהרת גופו, פיו, לשונו וכל אשר לו להעשות מעם הטהרה לבל יפול בו מום ודפק מעם מצוותיו, מעשיו וביתרת הדבר, מעם יסוד מילתו.
- ועל כל אלו הכוחות אשר יתלכדון בו באדם לשמרו מעם עצמיות ה"אני" אשר בו ומעם שאר מזיקים, ידבק אל אלוהיו ולאפן תכלית נשמתו אשר בו. ומעם אלו הדברים תבינון זה התפוח וחלקיו אשר לו לאדם. אלו הם השתקפות כוחות הנפש אשר בחגות לנפש בתחתונים ויונקים כוחם מעם שורש הכוחות המצויים בעליונים והמה התפוח. ולכל נפש ונשמת כל חי בתחתונים תפוח בעליונים. ואין בדעת המקום ובהיתר שומרי ההיכלות ליתן סוד גילויים. ובאלו הדברים נחתום פרק ה' למקשת רבנו הקדוש האר"י ז"ל.

פרק ז' - ההוד לרקיע השביעי

ובמרעו"ם ההיכלות אשר לקודשי, בזה היום הגדול, אתן דברתי מעם רוח הקודש אשר נתלית עלי היכלי ליתן בכם דבר משיח בן יוסף ואין בנראות אותו, אלא בשמיעתו. "יחון השם נבראיו מעם כיסא הכבוד אשר לו. ויתן בכם רוח קודשו להבין מעשי הבריאה מעם טיב היוצר למוטביו. וזו נשקפות מעשי הבריאה ליתן בכם אהלה של תורה להגינכם מעם מעשי סדום ועמורה. ואין בנבדלות השעה ואין מעם נצרכות העיתים להבין חומת הגאולה אשר נפרצת מעם גדרות עליון לתחתון. וזו שעת הגאולה וזו שעת הנחמה. ונתלים בכם סימנים ונתלים בכם ישועות ואין בעין הגשמית להבחין כי מאת השם נעשו המה לקדמכם לשעת הגאולה. וזו זו פתיחת הפתח לישועות ישראל תצרך להכפיף תובנתכם ושכלכם, להשמיט מידכם כל דבר חיל ולקדם הגאולה מעם הפתח לישראל. ואין בנבדלות איש ואישה מעם כוח הפתיה אשר לו לאדם. וזה הכוח יצרך להתבטל אל מול כח הנבואה הנגלה אליכם. וזו תשורתית לכם בני ישראל, להבין גודל השעה מעם גודל אמונתכם אשר בליבכם." וזו לך בתי תשורתית מעם מקום הימצאי בחסרון הימים אשר לפתח, עת נסקה נשמתית לרוח עליון השביעי להביא זו הבשורה לפתח ישראל אשר ניתן לי. מבורכים אתם בני נושאי השליחות.

מזה מרעו"ם ההיכלות להשמיע דבר הבשורה מעם זה הפתח, ואין דבר ואף לא חצי דבר אשר נשמט מעם עליונים והמה בגלוי לפניכם. ועל כן נצטרך זה הפתח לשמרו מכל משמר, על זו המטלה המוטלת על כתפיי לשמר גאון ישראל. ואין בידי נשמתית לכוננה זו המטלה מעם עליון ומעם תחתון. תצרך בטלת יומכם וחלקיות מלאכתכם לעוזרה לנשמתית לשמרה זה הפתח. ובאין נפרעות ופרעות על זה הפתח, אוביל אלו הבשורות ואלו הדברים אשר בהיגדים בעצימות אורם לבל ירע בהם מעם עליונים או מעם תחתונים. ואין בנקלות הענין כלל וכלל יען לא תדעון כוחות התצורו"ת אשר בעינות הפתח. וזו המשמרת לפתח בעניות נשמתית ואופן קבלת "שבח הלאומים" אשר במשכנות ישראל עליונים תצרך כוחות עליון לשמר בי ובכם זה הפתח. וזה הפתח לתפארת ישראל הוא, וכוח השימור הוא מכוח העשיה אשר לעליון ואשר לתחתונים. וב"עיבורי האותות" אשר לשביעי ורום ממנו ינתנו בנו בסירוגין יען נפתח הפתח לרום השביעי ובשורותיו עמו ויותנאו מעם עשיית התחתונים. באור אלו הדברים נצרך שינוס מתני תחתונים לשמר קל"ח הפתחים אשר לפתח. ובהשקיפי בכם אתן דעת נשמתית כי אין הפנמת הדברים ועומקם ואופן תכליתם דבקה בכם לעומק קודשם והווייתם. וזו התכלית ואלו התיקונים אשר בכם נושאי השליחות ובנו יושבי ההיכל, תצרך פינוי תודעתכם להבין גודל השעה וגודל הבשורה לעומק הדברים ולהווייתם בעליונים ובתחתונים. כמשל לאדם המוצא דבר אבדה כאבן יקרה ואינו מבחין באור היקרות הנוצץ בה. זו בקשתי וזו תחינתי מעמכם בניי מחמדיי האירו זה אור עליון בינות בית ישראל ככל העולה על ידכם מען אמונתכם ותובנת שכלכם אשר נטועה בנסיות ובישועות להשם יתברך. מבורכים אתם.

ברום ההוד אשר לעליון הרקיע השביעי, בנצרכות השעה והמקום ותובנות אל אשר על ידי, אתנה באחיי יושבי התחתונים מזה הפתח הנפער מעם עליון. ואל ימצא בי דבר מום מעם הדברים ולא יסולפו ולא ישוקצו מעם דברת אמת אשר בהם. ואלו המה שומרי ההיכלות אשר נסקוני למרומים אשר בהוד לשביעי ליתן בי התמורות והחלפות אשר אצבע בהם גווני האותות והאותיות לבל ישתמעו לשני פנים מעם מקבליהם. ואין זה בנקלות הענין יען דברים ברומו של עולם המה ואין בנמצא ובנמנע לשמרם מעם עטיפתם וזו המעטפת המתכלה מאליה תחשוף סודות בראשית מעם הוד הרקיע. וזו תשורתית ונתנו בי שומרי ההיכלות לזמן בה פעמי גאולת ישראל למרעים ולבני חכמים אשר לישראל, ללכוד בה שורות עמנו ולאחדם מעם אלו הדברים. ותצרך זו האוון השומעת

היא אשר בגשמיות ליתן בה שמיעת הרוח להבין אלו הדברים אשר בנשגבות עטיפתם ולק וחומר בפנימיותם אשר הנסתר בהם מעם הוד הרקיע. וזו התשורה תנתן בהיתן אותות מעם כיסא הכבוד לזמני ולזמן היושבים בהיכלי לנסוק נשמתנו להביט ביופי הבריאה הנגלה מעם הוד הרקיע אשר לשביעי ואיתי ולצידי יתנו קולם וערבות נשמתם לאלו הדברים: רבנו הקדוש אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל אשר ליוונו בשירה וברון הלב ובזו המשמרת יתן קדושתו אשר מעם אמירי לבנו רבנו הקדוש האר"י זצ"ל אשר חפן בידיו מלוא חופן אבני הח"ן אשר נתנו לרשותו. ובזה הקהל, קהל הנשמות אשר נסק לזה הוד הרקיע ילוונו רבי נתמן מאומן זצ"ל אשר בקדושתו נעטפו נשמותינו. ואלו המה צדיקי וחכמי הדורות לזמנם אשר התברכו במראות בראשית ודיברתם מלוא חופן האותות אשר נגלו בנו. ובעת ילוונו שומרי ההיכלות להשיב נשמותינו להיכלנו ונותרנו בהיתרנו היגדנו וכל סודות אשר נגלו בנו ליתנה בכס על פי משורת הזמן והמקום. וזה קולו אשר ליוו משיח בן יוסף והוא בהוד הרקיע ליתן אותו לגאולה מעם הוד הרקיע לשער פתח עליונים-תחתונים אשר למרגלות היכלנו ואנו בינות הרקיע השישי לשביעי. ויתן וקולו ומראהו אין, ונטמע זה קולו בינות נשמותינו, בטביעת חני"ו בנו וחותמו על שפתות נשמתנו. וכל אשר יוגד וכל אשר יאמר מזה הפתח לשבח שומרי ההיכלות אשר היתירו בנו. ובזאת אשירה ואטביע בטחוני בהשם יתברך על אשר שמר לי זה הפתח ליתנו כאות לפתח שער הגאולה. מה רבה שמחתי ושמחתי יושבי היכלי על אלו הזכויות אשר בעליונים ונזדכנו בהם. ואלו הבארות, בארות מים חיים אשר נגלו אל מול עיני נשמתנו ואנו בהוד הרקיע השביעי ומראם מראה מימיהם כגוני התכל"ת אשר עין לא ראתה ותנועתם כתנועת הילוד ברחם אמו. וזיו מרקם כזיו התמזגות אור החמה בינות אור הלבנה לאור השחר העולה. וכל באר בנבדלות גוניה ברקה וזיו מימיה אשר עליה ובינות הבארות שבע במספר גווי טורקי"ז בסגלגלות מאירה עיניים ועומקם כעומק המצולות ודפנותיהם בהשתקפות הירחים אשר להוד השביעי. ועין בוחנה מעם באר האחד להישקף במימי שאר הבארות. ולא תבינון זה המראה מעם העין אשר בגשמיות ואף לא העין אשר ברוח. ואין בנציבות מעמד הבארות ואף לא בהפיכתם כי עם בשזירות באר בעם אחיו כקונכיות השחק אשר לרגלי בארות וצליליהם אינם במימדי שמיעת התחתונים ואין בכוח האותות לתארם כלל. ובכל באר בשבע אמו"ת רוחבה ועומקה כמצולות היס ספונים סודות הבריאה ואופן הגיית האותיות ביום היוולדם הוא יום בריאתם. ומעם כל באר נתנו בנו במשורת חופנם סודות המכמנים בעטיפות צרורם. ולא נדע נפשנו אשר בינות נשמתנו על זה האור הנגלה בנו לפצח אלו העטיפות ואלו הסודות אשר ניתנו לרשותנו. ועל כל אלו המראות יתן קולו בנו משיח בן יוסף להאיר נשמותינו מעם דברי החסד והקודש אשר לישראל. ומאלו המאמרים והאמירים אשר נתלים בהוד השביעי נתנה בכס קולו אשר בהיתר שומרי ההיכלות. "בני עמי היושבים בציון לתכל"ת השקמים ולאורך רוח הנלוזים, יפיח בכס השם מעם תהילת מרומים להניח בידיכם אלו מפתחות פתח גאולתכם ולא רחוק בימים, ימי עליונים. וזו הגאולה תנצח היצר אשר במעלה הנפש ותדחיקו מעם תחתונים, לטהר היושבים ולהכינם מעם טוהר גאולת הלב בואך גאולת כלל ישראל על כלל ישראל וזו הגאולה תקדים בואה מעם זה הפתח לישראל ליישר עקומיים לזקיפות הגו ולפתוח לוע הפה לאמור לימוד קודש וקידושים לפתוח עינכם לגלות בכס סימני אותות הגו"ל והנגלה מעם נסתרות הגאולה. ואני אבוא בקרבכם את טוהר המערכ"ה וזה טוהר המערכ"ה סימנים לו בעליונים. ואפקידה אלו דברי לפתח עליונים לתחתונים ליתן בכס תקוות הגאולה, לטהר בכס עבודת עול מלכות שמים אשר תזככם מעם "מנחת עולה" וטוהר המידות ואחדות ישראל ולקרב הגאולה לדורכם". ומעם אלו הדברים אשר לפתחנו, אתן מעם כיסופי לב נשמתי ונשמת אחי

היושבים בהיכלי מנחת תודה לשומרי ההיכלות אשר זיכוננו באלו היבולים ואשר פרים יבורך בתחתונים. מבורכים אתם.

זוהר התכל"ת הנתלה על הענן בשבח ימי הבריאה הוא ואין בנמצא ואין בנראה כ"כחל השחק" אשר לצפונות הנגלים. וזה זוהר הרקיע אשר לשביעי יסמא עין גשמית מעם אור יקרות אשר לנשגבות בריאת השם יתברך. וזו תובנתי וזו מילתי על כל אשר קרה וקורה בינות "משמרת הקדושים" אשר למעלה הוד השביעי לבל תצמא בנו חס ושלוש רשפי יוהרה ואף לא גבהות לב נשמותנו. זוהי שליחות מאת השם יתברך אשר נתלה על כתפנו מעם שומרי החומות ולבל יזיקונו כוחות המזיקים אשר לעליון "חמדנו" דבר מבקשי שומרי ההיכלות מעם כוחות עליון לעטפנו מעם קדושת הרקיעים לבל ניזוק ולבל נזיק מעם היגדנו לתחתונים ונחטא בלשון רפה או חס ושלוש בלשון נלעגת לתאר מראות אלוהים חיים. וזאת כל הדברים יכונסו במאגדת מקשת האר"י הקדוש זצ"ל לבקשת שומרי ההיכלות לשמר בה אלו אבני הח"ן אשר בחופני נשמתנו והיתרנו. וכל אשר נאמר יכונס לפרק ו' סימנו לשבח בורא עולם מעם הגילוי אשר בנסתר והנסתר אשר בנסתר. ואל יטעה בכם לבבכם אשר בגשמיות. אלו המראות מעם מצפוני ונשמתי יאירו בכם אמונת הלב על כל סודותיהם עת יפתחו בפניכם. ואלו המה תלמידי חכמים ואנשי תורה טהורים אשר ישטחו עטיפתם ואף פנימיותם ויאירו בכם הלבבות ואור יקרות האמונה ולקדם בנו ובכם גאולת הלב וגאולת ישראל. וזאת אל ישכח ממכם אמוני אשר נתתי בכם ויוזכרו לעולמי עד כל המאגדות וכל אשר סימנתי בכם אני וכל הקדושים אשר לצידי בהיכלי. וזה זה הפתח לישראל יקדם גאולת ישראל לזמנים ולעיתים אשר לעליונים. ושבח ישראל התמי"ם והטהורים יזקפו זכויותיהם לעליונים לשמר פתחנו ולא יאונה בו רע. ואנו יושבי ההיכלות נמיר זכויות אבותינו וכל אשר בצפוני מרכולתנו מהתחתונים ומהעליונים לזכות בהם ישראל מזה הפתח אשר לנו. תורת ישראל זכה וטהורה ופתח היא לרקיעים, וזאת בינות כל הגשמי והשכלי יצרך "קידודי המערכ"ה" לשמר בנו אלו ההשגות מעם נשגבות ההוד השביעי. ונשמח כולנו מעם אלו הזכויות אשר מנת חלקנו ומנת חלקכם, הדור הזה, דור לישראל. ובזכות הבורא ולשבח הבורא נגמד כל אשר "עוצר" ו"בולם" אלו הישועות ברוח ובגשמיות לטובת זה הפתח לישראל, אשר נבערות השכל הגשמי לא תוכל להכילו, וזו זו מלאכת התיקון אשר בשזירות התיקון בפרטיות האדם, תיקון כוח הקלקול אשר לדורות ובהיבדלות קידום זמן גאולה. וכל אלו התכליתות אשר לנו ולכם בנמצא מלאכתם ואופן מלאכתם בידכם אנשי תורה ואמונה, אתם אשר נתתם בי אמונכם ואהבת השם אל מול עיניכם. וזה זימון המאורעות בנשגבות מבינת נשמתי ואף מבינתכם. והלא הכל מאת השם יתברך וזו שורש האמונה להבין שהכל מעימו במדויקות הדברים. תבורכו מפי עליון וכל מעשיכם ומעשי ידכם יועילו בכם בתחתונים ויועילו בנו בעליונים לקדש שם השם מזה הפתח הנגלה לנו ולכם. ולא אתן צרות לשוני לבקע זה המעמד, מעם חכמי ישראל אשר לתחתונים. אלמד עליהם אני וכל יושבי ההיכל זכויות רבות לשדלם להבין זה גודל המאורע וזה גודל המעמד. יבורכו כל העושים וכל אשר יעשו בזו מלאכת הקודש אשר לישראל. וזה גודל המעמד וגודל השעה לנו ולבית ישראל נברככם במעלה הדרך אשר לשליחותם לשמר בכם כובד ראשכם ומעלת מצפונכם ויושרת ליבכם ולבל יאונה בכם רע מעם הגשמיות הנתלית על שכלי בני אנוש אשר יבטלכם בלא כלום ויטילו כרומח על לבבכם. אל תיפול רוחכם, וזה מעשה התיקון וזו מלאכת השליחות ונבחרתם לה מאת השם יתברך כמלאכת מחשבת מאת עליון. מבורכים אתם.

דרך ארץ בעלמא ינהיג וכל נתיבותיו שלום לישראל ובאור הכתוב ובאור הנראה ומעם שפך נהרות האורה אשר לישראל מזה הפתח תרעים ארץ יריעו רקיעים על זו סגולת היום אשר לישראל נתנה בנו כמשלחת מרעים לגורדי הרקיעים. ומזה זבח התודה אשר לו אשר בכם אופן ראיית הדברים

מעם ראיית הנולד. ולמה הדבר דומה? מאלו האופנים אשר נצרכת דעת האדם לעמוד אל מול קהלה ולזמר לפי עליון על זה הפתח כי נולד, ונראה ממנו אור היוולדות ההיגדים ולא יוכל זה הקהל להשיבנו באמן! יהי כן! והלא דעת הרוב מעם דעת הבינה לגמד אלו הדברים, פן יחרידו בהם זולתם כי נשתבשה בהם דעתם, וזה הפחד אשר יגורו ממנו חכמיכם, על פי דת מוסרם ותורתם ולא נתרצתה דעתם לאלו הדברים מפי עליון. וזו השעה דוחקת לישראל ודוחקת למנין הדברים הנאגדים בתחתונים ואין נמצא המוצא ואין הפתח להרים עטיפתם ולגלות אור זוהרם ומי אשר ימצא ליתן דעתו לענין ומכל מאודו ולבבו ילך בדרך המוצא מעליון לתחתון, ישבה לבבו מעם הדברים אשר מתבראים מעם גול ליבו ולא תדע נפשו מעם זו השמחה. ורבים בניס ולומדי תורה וחכמים לתלמידי חכמים המה וידם מקושרה ואין במוצא פיהם ניחומים אלא לעצמם ולדעתם אשר אין בה היכולת להכיל אלו דברי עליון.

וזהו סדר הדברים אשר לאור כשדים עת ניתנה ברית בינות אברהם אבינו לחסדי אלוהיו או אז נתן בנו סימניו להיבנות אומתו בנבחרתה. וזו תצור"ת הגל-עד באור כשדים יגביה מעופו אלי שחקים לבתור הבתרים בינות עליונים לתחתונים. ומשכך המה הדברים ושחק מעם כחל השחק ניתר בעוז מעופו ומזה הניתור נבקעו עליונים תחתונים לתצור"ת הרקיעים בינות אדמת התחתונים. ואף כי ביתרם בתרים בתרים ונותרה תצורת מקורם מעם צלם הבתר לעליונים. ומכאן תבינון ירושלים של מטה וירושלים של מעלה מעם צלם החומר והוא החומר אשר ברוח לעליונים. ולא נפקע ולא נחסר מקום בדיל החומר אשר בתחתונים מעם צלמו בעליונים. ובצלם רקמת בריאתו וכל תצורת סודותיו וטיב בריאתו ולא יחסר מעם הצלם ולא יעדף מאום. ואלו המה כנפי הנשריים אשר לבתרים לבתור הצלם מעם החומר ולהותיר החומר לתחתון והצלם להנסיקו לעליון. וזו השתקפות עליונים-תחתונים מסוד בריאתם ועדי התחלקותם. וזו השתקפות החומר לצלם החומר וזו השתקפות הנשמה לצלם הנשמה וזו הביתרים בינות החומר לרוח ובינות הרוח לחומר. ולא נודע דבר סודם מעם מעגלם או בישר ואין באביונות הנשמה אשר בכסותה ואשר אין בכסותה להכיל זה סוד הבריאה. וביתר התצור"ת אשר לחומר ואשר לצלם בהשתקפות האורות והצלם וכל מאגדת הבריאה אשר להם, מעם נשקפות הרוח אשר ברוח. וזו עצימותו וזו נשגבותו אשר במרומים, להשקיף בנו צלמו ולא נדע מעם בוננות העין הגשמיות נבדלות הצלם מעם החומר. וזו הנבדלות תשקף בנו ואנו בהוד לשביעי להביט מראות מעם הראיה אשר לנשמה ויותרו בנו אלו המראות רוח נאצלותם עלי נשמתנו. ובינות אלו המראות הנשקפים נבונן מראות תחתונים בהשתקפות עלי הוד השביעי להיות מנוהלים מעם סדר הסדרים אשר לתבנית בראשית וכל תצורו"תיהם בנפרסות הבוננות אשר לראית נשמתנו. ומכל אלו המראות גזע הבריאה אשר נשקף מעם חומרם ומעם צלמו וזיו מעלותיו עליו לבל תראה ליבתו אשר מוקצפה מעם צלמי חומרי בראשית, הלא המה חומרי הרוח. ומעם אלו רום המראות, ישקפו בנו סודות אבני הח"ן אשר ליסודותיהם תיבנה האומה והח"ן אשר בעומק שורשה. וזאת מעלת עליון ולא ימצאו בי מילות נשמתית להפיח בכס רוח חיים להבין נשגבות המראות. ואבן הפינה אשר ביסודות מעלה הלבונה תפיץ ריחה מעם השקד והלוז אשר נפרח בינותה. ויצמח הלוז מן העלה ולא מעם הענף. וזה הלוז מרום מעגל פריו ישלשל שורשיו בנגלות אמירי העץ ולא מעם גזעו. וזו השתקפות בהיפוך הדברים מעם תחתונים לעליונים להמצא נגלות הדברים אשר בעצימות היפוכם ימצא סודם. וזו הנראות וזו הבוננות מעם "שיפות" אחיזת העין אשר לצלמה צלם עין הנשמה אשר מאפשרת זו בוננות המראות וקשירת המראות לסודות בהתפלחות מעיניהם. וכל פלח כאב לזרעי הסודות אשר בינות קיפוליו. וכל סוד מעם עטיפתו אשר לגוונה יצעיד בו טיב הסוד ומעלתו. ולא תוכל לשקר העין מעם המראות ומעם הנגלות אשר

בנסתרות לשבח סדריו ובריאתו. ואנו "משמרת ההיכל" נחפון אלה הסודות מעם היתרי יבולנו, ולא נקדימה מוצאם אלי היכלנו עדי יתירו בנו משלוש ראשי שומרי ההיכלות, לבל נמעד מעם גילוי הנסתר אשר לו ניתן בנו רשותו. וזו התגלית וזו הבוננות לראשית הדברים תשקף בנו גודל אומדן אמונתנו לאלוהי ישענו אשר נתן בנו אלו הזכויות אשר למראות. ועדי נהיה מיושבים בהיכלנו וכל הסודות הנגלים בנו בחופני ידי נשמתנו. ליישרם ולסדרם מעם הסדר הנבנה, להורידו אליכם מעם זה הפתח להשם. מבורכים אתם.

על אשר נגביה עוף מעם רקיענו להוד השביעי ונתקבלה בנו תובנות עליון לחזק בריחי ארץ מעם שמים. ונזרעו בנו זרעי מופת השעה מעם מופת מדינת ישראל לייחד בה ולכוון בה הגדתה מעם חסדי ה' יתברך. ואלו התופינים אשר התברך בהם רבנו הקדוש אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל ליתן בכס אופן חיבור הגדתה ליום עצמאותכם מעם כבלי הגלות ומדינתכם אור לגויים וזו מנחת קדשו מעם מעוזי ההוד אשר לרקיע השביעי ואלו הדברים בשם אומרם: "וזה ייחוד הייחודים אשר ניתן בנו ואנו בנסיקת הרקיעים להבין גודל השעה וגודל תכלית הדברים מעם עליון ונזדכו נשמותנו מעם "משמרת ההיכלות" להביט ולבונן אלו המזלו"ת אשר לעיני נשמתנו. ונתנו בנו סוד קיום מדינתנו וכל אשר בחגות אליה. ובל נשמר אלו הסודות בכתלי בית מדרשנו אשר להיכל ונשתפם בכס לתעצמות נפשכם בהשגחת ונשגבות הבורא לחזק בכס מעמד מדינתכם, מדינתנו ולשבח נסיו. וזו הלימות הדברים אשר מציירים בעינינשמותינו בחזון וחזיון תעלולי שמים ומרומים. וזאת נדע מעם צביון העם אשר יושב לציון עלי אדמת מדינתנו כוח רום תיקונם איש אל אחיו מעם היוסדות מדינתם. ואלו המה דור הגלות אשר ירד מצרימה ונשמותיהם נתלות מעם ניצוציהם עלי נשמות ישראל אשר במדינתם. וזה יחוד הייחודים וסיבת המסובב להשיבם על אדמתם, מוצא לכתם ממנה עת ירדו מצרימה ויעקב אבינו מוביל רדתם. ואלו המופתים אשר נקרו בהם בשנות עבודתם ונצברו בנשמותיהם ונתקברו אלי יסוד המדינה מעם אלו איסוף הניצוצות לשמר שיבתם אל מוצא ביתם. ונתגלה בכס בתחתונים זה סוד דור הקמת המדינה מעם ניצוצות בני ישראל אשר ירדו מצרימה ומפעים בנשמותיהם. וניתן בכס זה סוד דור הקמת המדינה בשנת ה-70 להקמתה בהזדכות יעקב ובניו (ובני יוסף) בסך 70 נפש ברדתם. וזו התפילה מעם ההוד לשביעי להאגד בהגדת יום עצמאותכם הוא יום נסכם יום חגכם.

"בשבח לבורא יתברך על אשר סימן ניצוצות בני ישראל בינות נשמותנו לתקן בהם תיקון שיבתם לאדמתם ונתלתה זו הזכות על כתפי נשמותינו וגופנו ונישא אותה בגאון לישראל ולשבח גדולי האומה אשר המשך קיומם בפנימיות נשמותנו נסוך. ונאיר שיבתם אל אדמתם מעם כוח רצון האל לתקן בהם גלותם מעם אדמתם. ונזקף אלו הזכויות אשר נתנו לדורנו באבות האומה אשר גאוות השתייכותנו אליה נפרסת מעם דורות ישראל וסימנם באבות אבותינו והמשך קיומם מעם נצרו וילדנו אשר לנו, ונפאר שמו לעד מעם חוסן קיומנו ואהבת אדמתנו וניתן מילתנו לא לנטושה כלל לאורך הדורות עד בוא גאולת ישראל במהרה בימינו. וזה כוח אחיזתנו על אדמתנו יתן מעם איתנות חותם נשמתנו אשר ניצוצות אבות האומה נתלים עליו. ונתפלל לאלוהינו לבטל כל הגלויות אשר לישראל וישיב כל אחינו ובני עמנו אשר בתפוצות לחזק כוח איתנות אדמתנו וכוח קיומנו עלי אדמת מדינתנו מדינת העל-נס. ונייחד אלו התפילות לחיזוק שומרי הגבולות הלא המה בני החיל אשר עומדים על משמרתם ואמונת נס מדינתם חתום בהם. ומעם שבח גאולת האדמה נחזק ונייחד תפילותינו לשבח גאולת ישראל ובוא משיח בן יוסף ומשיח בן דוד לפתוח פתח גאולתנו ואנו ישובים על אדמתנו. וזו גאולת האדמה וזו גאולת הלב תובילנו לגמר תיקוננו ונהיה זכים וטהורים אל מול אלוהינו שבשמים. מבורכת תהיה מדינתנו ואיתנות קיומה כזכות עלי נשמותינו וכתפינו." ומעם

אלו הדברים נגדיל מסכת הגדת עצמאותכם מעם שבח לבורא אשר ניתן לנו סוד גילוי דור מייסדי מדינתנו. מבורכים תהיו.

גול יגולו בנו סודות עליון להתמיר מעם אמירי הסודות אשר להוד השביעי. וזו הבשורה וזו התכלית מעם ההיגדים לשבח בני ציון אשר למשמורת פדיון הנפשות תצרך אור הפתח לשמר קיום אלו הנפשות עלי אדמות. ואין בנזקקות חסדי שמים לשמרם בלב אלא מעם "עבודת כפיים" אשר לתחתונים. וזאת על כן מנחת זבד הגילויים לשמר סדר הסדרים מעם נפשות ישראל אשר לציון. וזו הגילוייה והתפארה אשר לסוד וישמר בנתלות הדרו עלי ההיכל וינתן בכם צלמו, צלם הסוד מעם נבדלות שיעור ההיכלים ו"פיטום" המכרסמים. וזה הסוד לשער הבריאה ינתן מעם דופי הכרת האדם באלוהיו ויצרך הוכחת קיומו ליתן שי מנחה לשכלו המתכלה. ובאם אין זה ההוכחה בידו, יתן פעמי נפשו לחפשו בשדות זרים ולהאיר קיום עבודת אליליו על פני אלוהיו. וזו זו סוד בריאת האדם יתן הוכחת קיום אלוהינו מעם גופו המתכלה הלא הוא כסות נשמת האדם. ובזה הגוף הגשמי מצוי סוד קיום הבריאה סוד קיום האלוהות עליכם, ועלי אחיכם באשר הם. ואין בנקל ואין בעליל זה הענין מעם סוד קיום האלוהות ליתן בכם אותו, ואתם בשבי מרת קיומכם ושכלכם שבו בו. ויתננו השם יתברך בהיתרי שומרי ההיכלות גוויי י"ה-קום אשר לעין הנשמה להבדל רובדי הגוף מעם הגוף עצמו בהשתקפות הגשמיות על הרוח לבל נעור מעם זה המחזה אשר יוכל לחזות בו האדם מעם העין הגשמית ותתיצב בפניו הוכחת האלוהות עלי אדמות. ומעם אלו הדברים אתיר בכם פתחון הלב להבין אופן מהותם ואשר בתוך קרבם. וזה הגוף לו לאדם ככסות לנשמה ובו קל"ח פתחים ואין בהכללותם נקבי הגוף כלל. וזה הקל"ח מעם קוי חיבור נקודותיו יתן מראה השתקפות נשמת האדם עלי גופו ועורו אשר עליו. ואלו המה הקלחיים אשר לפתחים היוצרים מהות תבנית האדם מעם הרכב נשמתו וחיותה עלי עורו להחיתים בה קיום אלוהיו אשר בעליונים. וכל נקודה מעם זה הקל"ח תאיר בו לקח שיעוריו במהלך חייו ותחזק או תחליש עבודת מידותיו. והאיש אשר "עיניו" לראשו ויחבר נימי נשמתו אלי אלוהיו ישתקפו בהם מראה נשמתו מעם חיבורי הנקודות אשר לקל"ח גופו. ויש בנבדלות מיקומי נקודות הקל"ח מאדם לאדם, מגוף לגוף. וזו הנבדלות תעיד בו אופי נשמת האדם ומרכיבי מהותו, תכליתו, יעודו ומרכולת קיפולי גלגוליו. וזה אשר "עיניו" לראשו יצרך מעלת גופו הגשמי להתעלות עלי מעלת רוחו ואף נשמתו מתוקף כוח האמונה להביט עלי צלמו בעיני רוחו לשקף בו קל"ח הפתחים אשר יעידו על נשמתו ועל קיום האלוהות בינות נשמתו לכסות נשמתו הלא הוא הגוף הגשמי. וזה כוח היצר אשר בכם מונעכם להחבר אל זו הראייה אשר לקלחיים, משעבדכם למרי גופכם עלי נשמתכם ומפר איזון פתחי הקלחיים אשר לגופכם. ועל כן תיסוב הנשמה לתור אחר אלוהיה במחוזות ושדות זרים, עדי תפגוש בו ומקום הימצאו משתקף ממנה והיא עודנה עלי שדות זרים. וזו תמצית בני דורכם מעם כוח סקרנותם לכתת רגליהם בחקירת הימצאות אלוהיהם והוא האלוהים ישתבח שמו מלוים במעטפת כבודו ליתנם לטעום טעם זר עדי יגלוהו במלוא הדרו ועצימותו והמה בחגות כיכרות זרים. ואלו קל"ח הפתחים יטילו צילם עלי דרך החיפוש לכווננו מעם מעלת נשמתו ולבל ידחקו בו דרכו ואופן חיפושו, עדי תתעלה נשמתו להחבר אלי אלוהיה ויסמנו בו קל"ח פתחיו נתיבות נשמתו מזה החיפוש ומזה היגע אשר יצר בו יצרו וליוהו יוצרו. ואלו המה נשמות ישראל אשר נתולדו אלי קיום מדינת ישראל והוקל מעם משא נשמתם תיקון האדם הראשון וחלל הימצאו יצר בנשמתם סקרנות הימצאות וחקר הימצאות אלוהיהם. ומשמצאו את אשר חיפשה נשמתם, נתגדלה בהם הנקודה האמונית אשר בלב להתפשט עלי נפח כליהם הפנימיים ולחזק בה שורשי נשמתם ושורשי עבודת השם אשר לקחה נשמתם עליה. וזה הקל"ח הפתחים יואר בס מעם עורם באופן הגיית דבריהם, קיום מצוותיהם וכל אשר על נתיב מוצא

נשמתם אשר בחרו להלך בו. וזו נגלות האלוקות עלי קלחי הפתחים אשר על עורו ונשמתו בזכות גשמיותה ואף ברוחה נשמרת בינות מרחק גופו – נשמתו יען גילויה יצריך כוחות נפש זולתו להבין גודל משמעותה ועל כן ישמרה בתוכו ולא ישתפה בה איש. וזה סוד גילוי האלוהות מעם נתיב חיפוש הנשמה נשמר בפרטיות ומעם הענווה הנצרבת בו. ועל אלו הדברים יעידו אלו אשר שוכנים בהיכלי עליון לבונן אלו ההשתקפיות בסוד גילוי האלוהות מתחתון לעליון. וזהו סוד גילוי האלוהות בפרטיות הנשמה אשר סבך קיומה יותר מעם נתיב חיפוש וקלח הפתחים רשום עליה ועלי כסות גופה. ואף כי יש ביכולת העין הגשמית זיהוי אלו הקלחיים אשר לפתחים, אין בזה קלילות כלל שכן, תצרך מעלת נשמת האדם להגביה עוף אל מנת להביט בעין הגשמית אלו הקלחים. וזו תצרך מעלת הקדושים בסיוע חסדי שמים.

חסדי למרומים עת ניתנו בי סימני הגאולה ליתנם לישראל היושבים לציון ויהיו המה "מנחת ביכורים" מאת אבינו שבשמים לשמח הגאולים ולשמר נתיבות שלום וחסד עם עמו. וזו הגאולה גאולת הלב בינות גאולת ישראל בכללות ישראל אשר לארץ ואשר לתפוצות תאוות פעמיה מעם החסדים אשר נעשים בתחתונים עת יאורו אנשי אמת אשר צדק ואמונה נר לרגליהם. ואלו המה אנשי האמת מפשרי העם, עת יפשוטו אורם הגלוי בפנימיותם אלי סביבתם ומתוך זה האור יאורו אותות ומופתי גאולה לעם היושב בציון ובתכלית הגילוי מעם אלו המופתים לחזק רוח האדם בפנימיות מחשבותיו ולבבו ורוח האומה בכללותה. וזו רוח האומה אשר נושבה ממנה "חירות האדם" מעם כלי מרצעתו ואין בנמצא שבבי תומתו אל מול אלוהיו מעם כוח מחשבת הלב ליתן בו ובבני עמו "חירות העם" מעם כבלי אויביו. וזו "חירות העם" תיתן אותותיה מעם שליחות והתכנסות אלי צביון האומה על אשר מייחדה משאר העמים ולא תהא דריסת רגל מעם הרוחות הנושבות למערבכם עת תחולק האומה על פי "צביון העמים" בשם חירות זכות האדם להלך על פני האדמה עירום מעם חובותיו וזכויותיו להשם. וזו תרמית היצר לדובב הנפשות לבל יאחדו אמונתם אל מול אלוהיהם ואל מול דרכי האומה ודם אחיכם הנופלים זועק מעם אדמתכם. וזו המשובה מעם צדק ואמת לאנשי אמת ליתן פורענות העמים עליכם מעבר לגבולות המוסר הנחלק בהם, ולחזק זה המוסר מהבית, בית יוצרכם ולחזק אחיזתו בבדלי הצביון היהודי. ואין בנפקדות דבר השם עליכם להעיק אופן הויתכם ודרך התנהלות עמכם עלי נפשכם, להעשות זה העולה על רוחכם. וזה המוסר וזה הדין וזה החוק לישראל יחזק בכם מהות תכלית קיומכם לבל יחבל בה איש מבחוץ. וזו תכלית ה"איסורים" מעם קיום מצוות עשה ולא תעשה לבדלכם מעם העמים על פי הח"ן ומוסר הח"ן הנסתר בשורש המצווה, ולהובילכם אל דרך הגאולה, אשר רוחות מקדימות נושבות על פני האדמה לבשר קירובה. וזו הדרך וזו התכלית לישראל מעם קיום מצוותיו להעשות בני מלכים אשר למלך עליון, ועל זה שבח תקומתכם עלי מדינתכם מעם חוק לסדר הסדרים ליתן בכם מעוביו הנסתר לעליון ואתם בעי שנות קיומכם על פני אדמתכם. ואין באלו הדברים דברי תוכחה כלל וכלל. אלו המה דברים לציון תכלית הפתח ותכלית הקיום אשר לישראל לציון עי שנות קיום כנקודת תפנית מעם צביון העם, תקומתו, ופתח לדברי אמת וצדק הנגלים בכם מעם הנסים אשר על "טבע" קיומכם ומעם רוחות הנבואה הנגלים בכם במקומותיכם בזעיר אנפין ואף בנסתר ובגלוי, וכל זאת לשמר בכם "רוח האומה" לבל תימוט ולבל נסוג מעם "רוח הגלויות" לפני קום מדינתכם. ואין בנמצא בקרב "נשמות ישראל" האנשים, אשר "רוח לחימת איחוד הלבבות וקירובם" יהיה כנזר מעל ראשם נטול השררה והכיבודים ומונע רק מעם אהבת השם ואהבת ישראל, ולא יתירא בהם לבבם מעם אחיהם ויאחדו השורות מעם כוח האמונה ושנאת השררה. ואלו המה האנשים יצמיחו קרנם מעם "צעירי הדור" אשר רוח האמונה מפעמת בתוכם. אלו הם הצעירים אשר בחולין ואשר בקודש

ו"הארית שמים" נגלית בתוכם להבין גודל השעה אשר על ישראל. ומעם "תומת הלב" וצדקת החסד, חסד הפרט על הכלל תקום תנועתם מעם הוויית יומם. ומתוך מהות קיומם והלך רוח תנועתם יחזקו האומה ורוח האומה על פי הצביון הישראלי והצביון היהודי לאחדם מתוך רגישות לממשיות המתקיימת בשורות אזרחי המדינה. וזו התנועה תקבל כוחה מעם הפתח לישראל הנגלה מאלו הכתבים המאירים בכם מרומי ישראל. ואני וכל חכמי וגדולי ישראל היושבים עימי בהיכלי נטה חסד מעשינו ותפילתנו לחזק הרוח כוח איחוד האומה מעם בניה הצעירים להשיב כוח דחיסות צביון האומה לבל יתגלו בקיעים אשר עלולים לשבר זה המפעל לתפארת מדינתכם ואלוהיכם.

זו משנת הגלמיים אשר לכרובים בעינבר י"ג מספרם להינתן בח"ן העלומים אשר לרקיעים. ובנדוע ובלא נודע מעם אלו העלומים, נצרך משאת הנפש להדבק מעם קדשותם ורום הדרתם במיוחלות הנדיבים אשר לנתיבות הליכתם. וזו שעת אורה וגילה וצידה על הארות נשמתנו ומאורעות העליונים לפנינו, מאת אדוננו אשר לשמים ולמרומים. ואלו הכרובים במגילת היוחסין אשר לנבראותם סתום וגולל מאיתנו הדבר. ויתנו בנו מח"ן הדברים אשר למצוות האדם ולבל נשאלום דבר וחצי דבר. ואין מהח"ן אשר לעלומיהם יגלה בנו מלבד מראם והוד קדושתם. ולא דיבר מעם מוצא פי נשמתנו ונעתקה זו הנשמה מרהב יופים וצפונות אשר נתלים עליהם. והמה הענברים והכרובים ב"ג מספרם לשבח נגלות הבורא בנו. ויוקצה מקומו של האחד מעם אחיו ולבל יגעו מעם גדרות עלומיהם. ובכל אחד מהם עלומים תשע לסימן ט'. ולא נקרב אליהם אלא במעט. וירביצו בנו תורת ח"ן המצוות אשר ברשותם ולא נשאל ודעתנו במיעוט ולבל נפר סדר היתרם מעם סדר ניצבותם אל מול עיני נשמתנו. ולא תופר עצתם לנו כל נשקוד על אלו העלומים ביתרת עומקם ונקבלם כמנחת שי עלומים לתרגמם לשפת תחתונים ולתיתם לכם מעם עול המצוות אשר עליכם ולקרבתם אל מול עבודת הבורא. וזו התרצותם אל מול שומרי ההיכלות ליתן בנו עלומי סודם ובל נתאר מראיהם בתכלית האיסור. וזו תורת ישראל מעם חיזוק העינברים והכרובים תשפר בכם מסורת אבותיכם ותחזקה מעם פענוח הדברים ולבל נשקודה עליהם מעבר לעומק הנפח והנאמר לנו. וזו מאורת היום לנתב אלו הכתבים מעם הענברים והכרובים לבל נשבית חס ושלוש מעם הנאמר פסיק שאינו במקומו ומעם מדוייקות הדברים. וזו הארה טומנת בחובה השכל הנאמר מטיב מקור הדברים באופן הברי והברור לתחתונים. ומשכך הדברים ולא נחטא חס ושלוש אל מול אלוהי המרומים נתנה בכם ככתבם וכלשונם וזו ברית הענין וצחות השליחות מעם הרקיעים. ונסמרה אוזניכם מעם עצימות הגלויים אשר לישראל. ותשתמר בנו זכויות עליון להאגד אלו הדברים במקשת פרקיו של רבנו הקדוש האר"י זצ"ל. וברישא הדברים ומוצא העלומים יתנו בנו האר"י הקדוש זצ"ל לנאמר בשם אומרו: "זכות ישראל במרומים התקדשה מעם זה הפתח לתחתונים וזה הפתח לרום הוד השביעי לעליון, ואנו בני משמרת הרקיעים נביא הדברים על פי גילויים ונאות הדברים מעם אומריהם. וברישא אלו העלומים ינצח פרי עמל מצוותיכם מעם מצוות פדיון הבן להבין העלום הנסתר בה. וזו המצווה לשבח הבורא תתיר קשרי אבות על בנים מעם נצרכות תיקונם עלי נצריהם ולא תוכל נשמת האדם להכיל אלו אסופת התיקונים על פי אמירי הדורות והבנים לכל דור ודור, ומכאן ינוקו אלו התיקונים בבן הבכור לבית אב מעם הכהן לנקז זכר אבות על בנים ולשכח מהם סוד גלגוליו על עוונותיו וחטאיו. ולא תקצר היריעה יריעת התיקונים לדורות ואף תורחב ומכאן ינקזה הכוהנים מעם פדיון עוונות אבותיו עליו, על הבן. וזו חשיבות מלאכת מחשבת מעם סדר הסדרים לבל יפגם הסדר מעם מצבור העוונות. ורק זה הכהן יכול לכפר אלו העוונות יען מורם הוא מעם ולא ידבקו בו רבבי עוונות האבות אשר נוטלם מעם פדיון הבן. וזו פדות הנפשות אשר הלכו לעולמם ונצרך תיקונם מעם הבן הילוד. ועל מנת לשבר מצבורם, מתנקזים אלו החטאים והעוונות על פני הדורות. ומעם

אלו הדברים תבינון גודל קדושת המצווה ומפאת קדושתה ניתלתה עלי בנים בכורים אשר המה בחידוש רחם אימם לראשונה נקנית בהם קדושת הפדיון לנצרכות סדר הסדרים. ועל כן זו גדולת הפדיון, ולבל נחטא מעם הנאמר והנגלה בנו בזה העניין. ובשבח הבורא נגמלו בנו עלומי המצוות מעם הוד למרומי השביעי ונפלחם מעם זה הפתחי על פי זיו אורם וזמן פתחונם. מבורכים תהיו.

באור אלו העינברים ליתן בכס מעשי תפילה אשר נאמרת בגנזי מרומים לשמר נתיבות העלומים אשר נתלים על הענברים עדי יגיעו לתחתונים. וזו התפילה תאיר מחשכי תהומות בנפש האדם אל מול אמירתה ותאיר בו כבודות הסגולות אשר למראשות מוחותיו ליתן בו "הארת עליונים" לבל יחטיא מעם תכליתו ויעודו אשר נצרב בשורש חותם נשמתו. וזו התפילה אשר תאמר מעם נשמת כל חי תצליח ידו בכל אשר יפן ובכל אשר יעשה ותאר בו שד"י ממעלות עליון: "אבינו שבשמים חוס ורחם על כל מרעי וקרובי ותן בהם תובנת הלב וצחות המחשבה בינות המעשה, לשמר בהם עול מלכות שמים ולקרבני אלי מעשיהם וצחות מחשבתם מעם תפנה לשונם אלי ועלי. ולמד עליהם זכויות ולמדני מהם זכויות ותן בנו ערבות הלב וערבות הנשמות להכלל מעם עושי דבריך ומזו זכות וצחות הלב האר בנו מעשי פלאיך ותן בנו מראות עליון לצופפם עלי רבדי נשמתנו ולחזקם בהם אמונתנו בחסדיך. ואני בן אמתך אשמר עלי תבונתי למלאם במשאלות הלב. להיצופף תחת כנפיך ולהשמר מכל פגע רע ומכל רוח רעה הנושבת מעלי ומעל קרובי. וזו דבקותי בך תאיר בי אורות עליון לנתבם מעם דברתי ומעשיי לערבות אחיי בני עמי". וזו התפילה אשר תאמר מעם שורש נשמת כל חי תגינו מכל יצר ומכל רעה. ואנו בעליונים נשמר זכויות תפילותכם לשבר ממכם כל רוע גזרה הנתלית על עמנו. ומעם זו התפילה אשר תאמר בפי נשמת כל חי נשבח בורא עולם על אשר נתן בנו מפתחות קיומנו מעם האור הנגלה בינות שד"י להוד השביעי. מבורכים אתם.

תן ח"ן בליבנו למלא משאלות לב ישראל מעם עליונים. וזה הח"ן וזה פריסתו מעם כוחות השמע אשר לעליונים. ואלו הכוחות ככוחה של פרוכת להסיר הנסתר מעם הגלוי. וזה תצור"ת הירחים אשר לעליונים תשפר בנו כוחות השמע אשר לעליונים ותפן מבטנו אלי הגילוי אשר בתוך הנסתר. וזה הגילוי מעם השם יתברך יאיר "פרימת" הצלם מעם הצלים אשר לנשמה. וזו הפרימה תהא עת ינדור האדם נדרו ולא יקיימנו ואף ישכח מעם בבואת נשמתו ולא יוכל זה דבר הנדר לשהות בינות נשמתו לגופו ויופרד הצלם מעם הצלים וימעטו בו כוחותיו הגופניים עת התלכד הנדר בעטיפת הצלם ונותר האדם בכסות נשמת גופו ואין בו רוח גבית להחזיקו מעם סערות חייו. ועל כן תרבה זליגת פרמי צלמו להחרידו מעם עצמיותו ולא יהיה בו מנוס מעם חרדת הלב ותעוקת הנשמה. ואין בזילות מהות הנדר כלל יען הנודר יעמיד כלי פנימיותו המחזקים בו גופו ונשמתו לטובת הנדר הנשכח ממנו ותותר תצור"ת נשמתו מופקדת מעם צלמו. וזו נפקדות הצלם בעש המדרגות העתים והזמנים עדי יחוש חרדת הלב להפעימו מעם פעימות הלב. וזה שכחת הנדר הינו במדרגת ביזוי מלכות שם שמיים ויופקדו בו הנודר חסרון הרוח מעם נזילות הצלם הנפרד ממנו. ועל זו הראי"ה אשר לכסות נשמתו של הנודר תצרך התרת נדרים בימי תשובה וסליחה ואין בהתרת הנדר בטחון פרעת פקודו ויצרך חיזוק התרת הנדר מעם פתחי נשמתו על ידי פקדון פדיון הנפש לחזק בו פרעון הנדר מעם נשמתו וכסות גופו. וזו הפדיה תסיר ממנו רבבי הנדר הנשכח ותחל תפירת צלמו בהתחדשותה עדי ישוב הצלם למקומו וישבו בו ואליו כוחותיו להיות שלם אל מול אלוהיו. זו הפרת הנדר מעם קיבוצי הדברים אשר יערערו מדרגת מלכות מעם ספירותיו בפרטיותם ומעם מלכות שד"י אשר לעליונים. וזו תצור"ת הרקיעים יפר איזונה מעם לא יהא פרעון לנדר. וזה הנדר ואלו הם ראשי תיבותיו: נשמה דרך – דיבור רקיע.

זה הגשר בינות עליון לתחתון ישמר מדרגותיו וחוזק עמיסתו עדי נמלא תכלית יעודנו ותיקונו ולאור אלו הדברים אשר נתלים מעליון לתחתון נוסף מעם כוחות השמע סודות שמורים מעם הוד הרקיעים. וזה הסוד השמור ליריאיו יאיר בכם תרופת פלאות לנזקי גופכם מעם מחלות דורכם ונזקקות גופכם לסמי רפואתכם. וזו תרופת הפלאות מאת השם יתברך בדופן כיס מעליכם ושמורה לתועלת גופכם ונשמתכם ולא נתתם בה שימוש ונשכחה מעיני כל. וזו התרופה טמונה בסוד יסוד קיומכם להשמע מעם מצוותכם בדקדוק המצווה האחת לבל תשכח מליבכם והיא מצוות ה"גזל" אשר לדורכם. וזו הגדרתה וזו צו מילואה מעם עליון יתברך. ולא תדעון צער עליונים מעם זה חטאה ואף פשעה. ולא במנין הגזל בין איש לזולתו בלבד גדרותיה וחופנה היא סוד מהותה מעם כל פעימה ופעימה אשר ליבכם. וזה הגזל מעם סוד קיום נפשכם להשמרה בה מכל משמר יען כפקדון נתנה בכם. ונשמרתם בה ולבל תגזלו ממנה מנוחתה, דרכיה ומילוי רצונה וזה זה הגזל שבפרטיות האדם גדול במונים מעם הגזל בינות איש לזולתו. ואין במניין השנים ואין במניין הימים להותיר בכם ולו יום אחד שאין בהפרת זה הצו וזה הגזל בינות נפשכם לנשמתכם. ולכל אשר יפנה מבטו ובונותו האדם יצרך להפקיד הקפדה יתרה מעם חטא ועוון הגזל מעם דיבורו שמא חס ושלוש גזל מעצם דיבורו מעם חברו ואם קנין רוחניותו אשר לו לא. ומעם השמועה לגזול זמן לימוד תורה ולא שמיעת דברי סרק והבל. ומעם דין הראיה לא יגזול ויחמוד מעם העין אשר למחשבת הלב דבר חברו אפילו במדרגת המחשבה. ולהגדיל ולעשות מעם גזל האכילה, דבר אכילה ללא ברכה וזה הגזל מעם השם יתברך ואף דבר אכילה אשר לא נקנה מכספו ונגזל מעם חברו וברך על דבר אוכל לא לו. ועוד כהנה וכהנה מעם פריסת עוון הגזל מעם הדיבר בשעת התפילה ונגזלת תפילת חברו יען נפסלה במרומים בשל דיבור חולין. וזו זו תרופת פלאות לגופכם ולנשמתכם להשמר מעם זה הגזל בהדרת הקפדתו. וכי תדע נשמתכם על כי תדון היא לחומרה מעם זה העוון עת תעלה לבית עולמה. וזה הגזל בגימטריה

דקה:

ג – 3 – ז – 7 – ל – 3 סה"כ: י"ג

והאיש אשר יקפיד הדרת קיומו יתברכו בו י"ג מידות הרחמים אשר לאבינו שבשמיים. מבורכים תהיו.

אדרת מלך אל מול חסרי הישע אשר לישראל תעתיר בכם תעתוק שבח השכחה אשר לצור ישעו ולצור הישעות בנפרדות המקום ולנפרדות הזמן. ובאור המילים ובשחק הצלילים ולאור המקום ולזכר הזמנים, יאירו בכם ברקי זכרונכם להשביח גמול פועלכם עדי דרך ארץ ועדי דרך למקום. וזאת תובנה מאי שם אשר לנתיבים והמה בעליונים ולא תוצרך הדרך אלא הזמנים ואלו המה הזמנים אשר מעל הזמנים הנצרכים מחוגי חייכם על פני האדמה. ואין בנבערות העניין לפוטרכם בלא כלום ולא לישועות קידשתם וייחלתם ולא תפנו העורף לשם. ומה נותר בכליכם ובכלי מעלליכם על אשר הפנתם עורפכם למטיב בכם? וזו אינה מעם מיוחדות העליונים ואם לא מעם הפתחים לישראל. וזו גלמודות היצר לשבר בכם אמונתכם. ואלו המה נדבכי אשר לישועות מעליונים וזאת התשורה תינתן מעם היה קום לישראל. ולא תותר פתיחת עטיפתה עדי תקראו תגר על כל אשר יוחלתם ולא נעשה בכם. ואין בנפקדות השעה אשר לזמנים לתקן את אשר אבד. ולכל אשר אבד נפקד בפקדון ב"מקום האבידות" וזה מקום האבידות בנמצאות ההווה, הווית עליון, לשמר בזה מקום האבידות כל אשר יוכל היה להיות ולא היה. ובעת תשיב הנשמה עצמה לבוראה, יראוה שומרי המרומים אשר לדלת מקום האבידות כל אשר "אבד" ממנה וכי לטובה הוא. וזו זו גולת הגילוי אשר להוד השביעי להתברך מעם "מקום האבידות" אשר בנגלות ההוד השביעי ונסתר מעיני חכמים אשר

לדורות ישראל. ומזה "מקום האבידות" תוכח הנפש אשר לנשמה סעדה למרומים על אשר "אבדו" ממנה זכויותיה ואף קנינה לדעתה, דעת הנפש אשר בארציותה ובחומריתה. ובזה "מקום האבידות" אשר משכנו אינו בנגלות לצד "ספר החיים" יאיר מקום משכנו למתי מעט מעם הזכויות אשר להם בעליונים. ולא נראה זה המקום לעיני נשמות "משמרת הרקיע" אשר להיכל ונגלתה הווייתו מעם שומרי הרקיעים אשר להוד השביעי המה שומרי ההיכל אשר נתלו עימנו בנסקינתו להוד השביעי. וזו עצימות הגילוי משערי תהילת ההוד לשביעי תאיר בנו תובנת לימודנו מעם תורת ישראל וניישמה מעם המקורות אשר נאחזים בהם אנו בלימודנו בבית מדרשנו אשר להיכל. ונרעש ותרעש נשמתנו על זה עצם הגילוי להבין החומר וצלמו מעם תחתונים לעליונים. ויוטב בעיני הנשמה להביט "אבדותיה" על נתיב תיקונה והיא בתחתונים ליידע בה עצימות אלוה ממעל ומה אהבתו אלי ברואיו על אשר "איבד" מהם "אבדותיהם" למען יחיון על פני האדמה. ובעת נבין זה הגילוי ונלמדו בבית מדרשנו אשר להיכלנו, נגשים משאלת הלב מעם מצפוננו אלי בני עמנו להבין כי מאת השם הוא, והכל לטוב הפרט וכל הנעשה לטובת הפרט ובכללות העניין לטובת הכלל. וזו עצימות הגילוי מעם המקום ומעם הזמן אשר הינו הזמן שמעל הזמנים הידועים לעליונים וידועים בכל בתחתונים. להבין ביאור הזמן אשר למקום האבידות אינו בסמיכות לביאור זמנם ומחוגיכם. ועל אלו הגילויים יאמר ויאסף מעם היגדו רבנו קדוש האר"י זצ"ל: ואלו הדברים בשם אומרם: "בזאת אברככם בני עמי להבין שורש הגילוי מעת זה הנגלה בשמיעתו ולא מעם מקום הימצאו ליתן בנו תובנות עליון, ואף כי אנו בעליונים ונסתרים מעיני נשמותינו כל אשר נסתר מעם איסור שומרי ההיכל וכל אשר הותר מעם גילוי הנסתר, ונגלה בנו וזה הדבר עלה במונים הרבה מעם שאר הגילויים אשר נתנו בנו היתרם. וזה מקום האבידות להבין אופן התנהלות הבריאה מעם מלך המלכים אשר בעצימותו לא נעלם ממנו דבר. ואם כי השבנו נשמותנו לבורא עולם משכבר הימים, נשתכח מאיתנו "מקום האבידות" נשמתנו בפרטיותן וזה מאת השם יתברך על מנת לזכך הנשמה ולטהרה מכל אשר הותירה בתחתונים ואף מה שהותר צלמה מעם חומר הרוח בעליונים, ועל כן נבין זה הענין מעם השתקפות תחתונים לעליונים עת יורדת נשמת האדם לתחתונים לחתור אלי תיקונה וישכח ממנה תיקונה מאת השם הוא, והיא ברחם אימה. ובכפילות הדבר יעשה מעם "מקום האבידות" אשר לפרטיות הנשמה, אשר סיימה תיקונה ונסקה לבית עולמה ולפני אשר תטהר ותזכך יתנו בה זכות "ראיית אבדותיה" ללמדה מעם אלו האבדות את אשר נצרך מעם תיקונה ולחזק בה אמונת השם כי הכל לטובה הוא עבורה. ועת תכנס להיכל המז"ל להתוולד מחדש ישכחו ממנה "מראה אבדותיה" להנחיל בה התחלתה והיא ברה ומזוככה. והוא השם יתברך מגדיל ישועות לישראל.

זו שעת רצון מאת השם יתברך נעטפה בטליתות של קודש אשר לחול המועדים והזמנים אשר לישראל. ואין מעם הנמצא ואין מעם הנפקד שבח ינתן לבורא עולם. על זו הדרך, דרך מיתת האדם עדי היוולדו בהתחדשות נשמתו וכסות גופו עליו. וזו זו הבשורה אשר לשמים להבין תכלית הייסורים ותכלית האיסורים ותכלית דרך ארץ מעם המתים. ולא בכדי ולא על מנת ליישר הדורים מעם התחתונים כי אם מאין אשר לעיני האדם להבין תוקף בריאתו מאין ולאן. ואין בנמצאות המקום אשר לעליונים לנתב מעלות השם באדם אלא מעם נתיב התיקון. וזה התיקון לאור מעשה בראשית נחתם מעם אצבע אלוהים ולא שהה אלי כוחות השמד אשר לעליונים ולא ביתר אמנתו אל מול אברהם ליתן בכס מטוב הארץ וחייתם על פני האדמה ותטיבו אתם בני התמותה מעם מרומים, לחזק עליונים מעם טובכם על אשר פרסו לכם השם לאורך קו מהלך חייכם. וזו בהשענות הדברים ניתנים בכס אלו הגילויים אשר בנסתרות ההוד לשביעי ולהודים בכללותם הנסתרים מעיני כל. וינתנו בכס תובנות עליון מעם פתח עטיפתם להבין מהות חייכם ופרי עמלכם עלי השפעתם

בעליונים. וזה אשר תיטיבו עם אלוהיכם ישמרו בכם ובעליונים סדרי הסדרים לבל יחבלו בהם כוחות השמד אשר לעליונים.

זה האור הנתולד בכם מעם זה הפתח אשר למועדים והזמנים לשערי הגאולה ינתנו פרקם לייצב מעמד ההיגדים אשר לפתח בקרב בני עמי להכניס בזכות הגאולה אשר לשערים. וזו הגאולה מעם קרבה אשר בעליונים תתיר תוכני המכסמים וגודלם כי רב, להכניסם אל מול קבלתה ולא רחקה הדרך. וזו הישועה ואלו התובנות מאת השם יתברך יועידו בכם גבולות ומגבלות גופכם להתעלות מעליהם עת יפתחו בכם נתיבי שובע הרוחניות אשר דברי נבואה כרוכים בה. ואין בנמצא במכלול הדברים לכדי הורדת הנבואה והנבואות עליכם מעם פירוק מלתעות היצר אשר אוחזין בשכלכם לבל ישברו בו כליו ותמנע זו הרוח הנושבת מעם הפתחים, הרוח לקירוב הגאולה, עליכם. ולא תדעון צער יושבי ההיכל על זו התכונה הנאחזת באדם, ואין בידיהם כלי שבירתה, עדי ימצאו בני תמותה אשר שיברו במו ידיהם שכלם ורחקוהו מעם היקף כסותם, להשמיש בהם תובנות עליון ולהעשות כלי עבור השם יתברך להכיל בו תורתו ותובנות עליון בתוכו. וזו "מאורת" היצר אשר עלי מוחות האדם סופה להשבר מעם כוחות עליון. ואין בנמצא בעלי ידי כוח השיבור מלבד היגדי ואסופת דברי חכמי ישראל הניתבים באילו נתיבי עליון-תחתון. וברום עליון ישתבח שמו אשר מתירנו מעם אלו הגילויים נשמח ונגילה בינות בית המדרש אשר להיכל ללכד אלו הגילויים לידי מקשה אחת הנסמכת עלי פיו וידיו של רבנו הקדוש האר"י זצ"ל אשר מלמדכם ומלמדנו פרי סגולת הגילויים אשר להוד השביעי. וזו ברות וצחות הענין תפתח פתח לגאולה גאולת הלב בפרטיות האדם וגאולת ישראל בכללות העם היושב בציון ובתפוצות. ולא בכדי ניתן בנו זה הפתח למועדכם ולמועד זמני עליון, לשמר בכם כוח פועלכם מעם כוח עליון להקדים בוא הגאולה, מעם נסיונות שמים לשפר בכם המועדים הזמנים ולהסיר קיטוב "היכלות עליונים" מעם "היכלות תחתונים" ולהדביקם לכדי מתן בשורת הגאולה. וזו תכלית הפתח מעם תכלית התיקונים ואלו המה "היכלות תחתונים" מעם קומץ צדיקי יסוד עולם המתהלכים ביניכם לשמר מעם לימוד תורת ישראל וכוח סגולות עליון אשר בידיהם חושת הגאולה לעם ישראל. וזו עזרתכם בני השליחות אשר לפתח לדבוק "היכל עליון – היכל תחתון" בפרטיות נשמתכם ובכלל ציבורכם ומעם מלאכת השליחות אשר נתלות עליכם. מבורכים תהיו.

זו מנחתי לך בתי מעם **ההוד להדרים** אשר בשביעי לשבח פתח הגאולה וינתנו הדברים בשם אומרם **מפי הקדוש אשר ישראל רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל**. "מבוא הגאולים והענבלים אשר לציון ומשער המעמקים קראתיך יה, לזכר הנופלים ובני הנופלים אשר לישראל ומפתח מושבות המועצות אשר לעליונים יקרא שמי ברבים, להאיר נשמות כל חי לזבד הגאולה אשר קרבה ולבל יתעתע בכם היצר לעובדו וישבש מראה קודש כמראה חולין ולבל יתנכם לעולת רשעותו. וזו התקומה לישראל מעם מדינתכם כחלק מתבנית בראשית לסמן בכם פתח לשונות גאולה. ואין מעם אלו הדברים יסולאו מפז, מעליונים המה לתחתונים. וישתבח שמו לעד על אשר נתן בי תכלית הפתח לשמשני כמבשר הגאולים אשר לישראל ולא תחרג משנת יומכם אלא מעם אלו מטר הרביבים היורד אליכם לזמן בכם "זמן גאולה". ומגשמי הברכה אשר לפתח, תדבק בכם זכויות קדושים לנער מעם העם "חולי עושר חומריות" ולמלא בו "רפואת הפתח להשם" וזו מלאכת תיקונכם מעם "מעשר הכיבודים אשר לעליונים". וזה המעשר מעם הפתח ניתן בכם כנסיין מאת השם יתברך להשיב רוח האומה אלי תקינות עול שמים ובאם תדבק בהם זו הבשורה מעם הפתח אשר "כמעשר" ניתנה מעם גודלה וזמנה, ישיב בכם השם רום כוחות הגאולה עליכם, אשר ינשבו בכם מעם הרום לשביעי ליתן בכם

כיבודי הגאולים וכיבודי המכמנים לרוב. וזו בשורת היום אור ליום שישי לקדם בכס זמן גאולה מעם אורות חנוכה הקרבים אליכם לטובה ולשמחה ולאור הנדגלות וגדלות הדברים אשר לפתח הנגלה בכס, יצרך אור האומה לדלוק מעם ממשיות האמונה וצדקת הפתח לתועלת בני ישראל. ועין השם עליכם ולא יפר בכס בריתו ותצר צדקת דרככם ופועלכם ליתן בכס עמל הפתח לשבח הגאולה ושבח ישראל לתוכה. ומבורכים תהיו בני האומה אשר לישראל ואלמד עליכם זכויות רבות אל מול כסא הכבוד להרבות בכס זכויות פועלכם מעם אור האמונה הניבט בכס. ויאר בכס השם דרככם מעם אורה ושמחה ויטיב בכס מעם עושר הרוח אשר לעליונים. ולא יצמק הפתח מעם פועלכם להיטיב ימו ולהאיר בתי ישראל ובתי מדרש בכלל ישראל מעם אלו זמורות הענבים אשר בידכם". מבורכים תהיו.

מזה הזוהר אשר לתכלית בהוד לשביעי אתנה בך מישוב הדעת אשר למעשה הספירות וח"ן המעלות מעם המעשה. וזה המעשה וזה העשיה לתועלת תשבחות י"ה – קום אשר לעניות ההיכלים. ואין ביד הנותן ואין ביד המקבל מלבד מעשה יקוק כדין וחסד המהלכים יחדיו בארץ החיים ובארץ המתים. וזיו ברכת השילוח למהדרי הח"ן והמעשה יאיר מעם האותות אשר לאבני מבואת ההיכל אשר להוד השביעי וברצף האותיות וברצף צלילי השמע וברצף הזמנים אשר למועדים יוחלפו אורותיהם מעם האורים והתומים אשר להוד השביעי. ואין בניתנות הזמן למחקם מעם קבלת כינונם ופועלים בעליונים ובתחתונים כגלעד המה מעם האורים והתומים אשר לכהן הגדול. ובזמורות הענבים אשר לרצפת ברכת השילוח ינקזו אורם וכל הוי"ה אשר במעם חיצוניותם ומעם פנימיותם להיתן בשערי הפתח למען תמורות הימים אשר לזמני התחתונים. ואלו המה האותות לצרף ייחודי הייחודים לבל תימוט רוח ישראל מעם תפניות בריחי שמים עליה וישכון בה שלום מעם אצבע יקוק לנחקקות המקום ושבחו. ואלו המה האותות אשר למבואת ההיכל אשר בהוד לשביעי יאירו או יכבה אורם מעם עצימות תפילותינו ומעם אלו האותות נדע ביטול גזרות על ישראל או אין, ואין בנפקדות המקום להעיד אופן פעלו עדי יתירו בנו שומרי ההיכלות את אשר מותר בנו מעם צוקי עיתים לישראל. ואנו יושבי ההיכל מעם צירופי זכויותנו בעליונים וייחודי הח"ן אשר בנסתר ובגלוי מעם מרכלות פנימיות נשמתו נאחדה כוחות בבליים מעם כוחות ישראל אשר לנשמות חכמי ישראל מעם מוצא בבל ומעם מוצא ישראל לייחד אותות אלו באלו ולצרפם לכדי הייחודים אשר יבטלו גזרות מעם ישראל. ואין במורא המראות להחליש בנו אופן תפילותנו תחנונונו ואף יחודנו, ונסעיר רוח בראשית לחזקנו מעם זו הפעולה וזו ההשגה אשר לעליוני ההיכל.

ותנתן בך תמונת האותות לעיני רוחך להתבשם מעם המראות אשר להוד השביעי, וכל אשר חקוק במ יצרם מעם נשמתך ליתן בך מעלת המקום להשיג השגות ופעולות למען עמך ישראל. והמה הם בנטיעת רוחך ויעלו על כתבייך כאמנה בינות עליונים לתחתונים בין שערי העמקים לשערי הבינות.

דרך מלך יין	שער תיכון יין	דרך ארץ הוי
ברכת מנחת אבות יהי	נצח ישראל וין	פלי"ח אבות יין
דרך בנים יהי	קדמא להוד יהי	שער ציון ייה
מולך שאולה	דרך צדיקים יין	בראשית ברא יין

שער לעמקים מעם ביכורי החיטים אשר לשאור יניבו פרקי חותם צלע חוה מעם צ.ל.ע אשר להווית המקום ואין בנמצא פתח לשער אלא מעם צירופי הייחודים להבין הנסתרות אשר לצלע ויהו"ם סערתו להדבק מעם ניסור הצלע אשר לאדם הראשון מיסוד הספירה להיסמך בה מלכות דוד והוא על פי שיעור השאור מעם שיעור החיטים. וזוהר התכל"ת אשר להוד השביעי יעיד בשבעתיים יה-קום מעם נאורות המקום ליתן בנו מעשה בראשית על פי נוח ודורו דור המבול לבל יפוג זה הזכרון מעם "זכרון הימים" אשר לישראל. ומבעל פה עד צדקת הדין אשר בהטיית החסד בואך האמת להשמר מעם קווי הרצף שמות יקוק להינתן במחוקקות הסדר לסדרים מעם תבנית בראשית. ובל יפקעו מעם אלו הסדר אשר בסדרים "שכרון החושים" אשר לו לאדם להסמך על נפש ארציותו ויפקדו ממנו "זכרון הימים" בנסללות נסתרות ההוד אשר לשביעי מכפתו"ר ופר"ח נתנם להיות ליסוד הספירות מעם מאזני שמים ורקיעים לבל יופר הסדר מעם עליונים ומעם תחתונים. וזו התפרכת אשר בכפור"ת יציעי ההיכלות אשר להוד השביעי מעם אותות הגבורה אשר לחסד והמלכות אשר לחסד בהטיית הדין. ובנשמת כל חי ינתן על שורש נשמתו חותם הספירות לבל יבז לו האדם אלי מוצאו ואלי אלוהיו אשר במרומים ומעם המראות ומעם האורות אשר לפרקים יאירו אורם על פני שח"ת הכח"ל אשר לרקיע השביעי נדע עצימות אלוה מעם העליונים להשפיע שיפעו ואף חרונו על פני תחתונים. וזו צרע"ת הנגף אשר לשביעי ירחיקנה מעימדו בנועם הלכות עליון לבל תפגע על אשר נתן האותות מעם מבואת ההיכל אשר להוד השביעי לבל יסתר מעם הח"ן הגלוי והח"ן הנסתר זה הסדר הסדרים ולבל יצער נשמות כל חי אשר בארץ החיים ואשר בארץ המתים. ומעם זה השער אשר לעמקים יתנו בנו עיני רוחנו עלי עיני נשמותנו לצפות למרחוק שער לבריאה וזה השער יאיר אורו על פי מסוגלות הזמן, השעה המקום והעיתים אשר ניתלים עלי תחתונים מעם יד הבורא להתברך בו. ואין במסוגלות נשמת כל חי אשר בתחתונים להבין פשר הדברים בנראות המראות על אשר נתנים המה בצלם אלוהים חיים על פי שונות האורות אשר לנשמת שורש חותם הצופה בעיני נשמתו ובעיני רוחו. ואין בזאת אלא עדות לישראל מעם בוא משיח צדקנו משיח בן דוד להאיר אלו המראות לעליונים על פי היתרי שומרי ההיכל אשר להוד השביעי ואלו המגנזים הניבטים באור נשמתנו להיווכח כוח אל-יה מעם יקוק הווית אורות בראשית וכל אחד מחכמי ישראל יצפה למרחוק מעם אורות חותם שורש נשמתו בשזירות האורות אורת בראשית ליתן בנו מעלות המקום וחסרון התיקון אשר בפרטיות נשמתנו. ואנו בהודיה ובנצפות הדברים על אשר בחן בנו נשמתו לבל נתיירא מאלו המראות בכחל השחק אשר לשביעי הוד השביעי העליון. ובזמרת הארץ אשר

בהשתקפות עליון ומעם צלילי השמע אשר לפקעות זמרת הארץ יוכל בנו כלי עיכול נשמתנו להרגע מעם אלו המראות לבל יחתם בנו יסוד תיקוננו עד נגיע לגמרו מעם פתח לעליון ופתח לתחתון השמור לגאולת ישראל וגאולת נשמות ישראל אשר בעליונים. מבורכים תהיו.

דרך ארץ בעלמא יאיר נתיבי אבות אשר לישראל מעם צוק עיתים ושער למרומים. וזה העלמא אשר יצוק מעם סדר הסדרים אשר לתבנית בראשית יאיר משעולי האדם מעם עלמא דרוחבא לעין שומרת שילומי עולמים. ואין בנצרך האדם להבין דרך ארץ בעלמא מעם כלי כסותו והרי לשמים דרכי יובלים ושערים לנשיה. ומה יאמר האדם מעם עצמיות כליו המתכלים באים בעלמא לא נודע אלוהנו ומה נצרך מרומים? וזו סוגיית שער הנשיה ליתן בו מעשה בראשית מעם שאר התכליות לו אשר לאדם. וזה נתיב התיקון מעם תכלית האחת ובשניה לה יתן בו מעם רוחות השמים וגווני הציה אשר למרומים נחת הישועות ויד השם מגינו להבין גודל עצמות קיומו בעלמא דרוחבא ולא בקצה של י' נתיבו. ומעם מאמרי עליון ואמירים ניתלים בו ישתבח שמו מעם מעשה מרכבה ליתן בנו שמירת העין ושמירת הלב לבל נחטוא מעם מעשה מרכבה בסמיכות למעשה בראשית ביעף הדברים אשר לחיי האדם על פני האדמה. וזו התכלית אשר למוצא הנשמה מעם מרומים עדי עלייתה בשנית תוצרך קשב המרומים אשר לכלי הבינה מעם סמיכות כלי הקדושה אשר נתלים על גופו המתכלה, וחסרה בו האדם הבוננות לראותם וליראם מעם השם אלוה יתברך. וזו מעם תובנת עלמא דרוחבא להבין מעשה בראשית מעם הגשמיות אשר נתלית על צלם נשמתו ליישרה בו ולעבדה לגשמיות אשר לרוח ליתן בה מעשה אדם בבוננות מעשה בראשית. ואין בנקלות הענין עדי יצרך האדם לחוג מעם מעגלות חייו ליתן בהם גווני המחשבה מעם גווני הראיה ולחפוף בהם שערי בריאה אשר נתלים עלי גופו ולא שהה לראותכם וזו על כן נוכרות הענין אשר להוד השביעי ליתן בכס זה הנתיב אשר לפתח להאיר ולרעוש בכס מעשי בראשית מעם הגשמיות אשר לרוח וזהו עלמא דרוחבא מעם האדם אל גופו בתיכונות הרוח אשר בינותם. וזו רוח האדם מעם נאצלותה ונאצלות כנפי השכינה הסוככים אותה תאיר בזה גוף האדם עלמא דרוחבא ליתן בו אופי תכליתו מעם תיקונו ומעם חיפוש יתר תכליתותיו אשר נתלים עלי גופו ועלי נשמתו. וזה חידושי לכם היום להבין "תיקון הגוף" בנפרדות "תיקון הנשמה" לאשר טמון בו הגשמיות אשר לרוח, וזה חלקה, חלק מרוחו אשר נדרש בו תיקון והוא בדבקות לגשמיות. ומכאן תאיר בכס תובנת עליון אשר להוד השביעי זה התיקון, "תיקון הגוף" מעם גשמיות הרוח הנתלית עליו. מבורכים תהיו.

דון לכם על פי תורת שמים ודין תורה להימצא בכס כל רישומי כוזבי בדיות לבכם לבל יראם איש ולבל יחושם, והלא השם יתברך השמים והארץ לכבודו ונתנם לאדם. ובזות ועזות המצח עלי משוררין עת יהמו כתלי בינתם אלי כוחם ומרצם לשורר בהם מילותיהם ולבל ידעון כי "עבד כי ימלוד" מן המולך הוא אר יובלם מעם זדונו שאולה. ועל אלו הדברים אשר אוסיף בכס מען מוסרי ותורת מוסרי ואני לעליונים ליתן בכס מעשה אדם מעם מעשה שמים נרקמים והלא י"ה הוא הקורם בכס כל הקורה איתכם ומה לכם כי תלעיזו למעשה אדם אשר לימין חסדו ועל כן יתלה עליכם דינו. וזה הדון אשר לאדם ליקח דין חברו ממנו עת יעלו בו חסדיו ומעשיו לשם שמים יתברך. וזה הדון משמים ספירתו ובמדוייקות הדין אשר לתוכו ואינו מעם מידת הדין אשר לפתחה אלא אשר לסיפא. וזה הסיפא יתן אותות רשעות הדין בו יען יצרך ינתב מעלותיו להשם לבל יתלה בו הדין אשר לתוך הדין ויעטפם הדון. וזה הדון מעם השם יתברך יקרע מעם מראה שמים לתחתונים ולבל יחזק בו החסד, לגלשו מעם מידת הדין אשר בחזקת הדון. ועל כן מזה נאמר מידת הדון גדולה במונים מעם מידת הדין יען בהינתנה על נשמת כל חי ויסולק ממנו החסד אשר נתלה מעם ספירותיו וימחק ממנו. ועל זאת יאמר האדם מעם לבבו לבל ישמט ממנו מילת רעהו עלי דין עליו והקפדת הדין על רעהו.

וזו זו מעלת לימוד הזכות על הזולת. זו מעלתה מעם הרחקת הדון עליו לבל ישמט ממנו החסד. זה לימוד הזכות יגינו מפני הדון אשר בדין ולא יקפידו בו מעם שמים. וטוב לו לאדם להלך מעם נתיב תיקונו והוא תמים ותם אל מול אלוהיו ואל מול זולתו וכל שאר בשרו להרחיק מעם מחשבת הלב מידת הדין והדון אשר על האדם. ומכאן למדים סוגיית הלימוד הזכות אשר לישראל. ומעם לימוד הזכות היאך תחנוך בו האשם עבודת המידות החסרה בו? ועל זאת ירחיבו אוהלה של תורה אשר על העליונים, עת ילמד הזכות על חברו ישקע בו החסרונות אשר לעבודת המידות שבו ויצמיח בו מעלותיו הכהות מעם עצמיותו. וזו הצמחת המעלות מעם לימוד הזכות תקפה ותשמר בו מעלותיו על אשר בוננו בו חבריו ומצאו בו לימוד אחד של זכות זו אפילו נקודת גודלה של הזכות האחת על מנת להאמיר בו מעלותיו ויחזק ויאיר מידותיו אל מול רעיו ואל מול אלוהיו. ומכאן זו עבודת המעגלות אשר ללימוד הזכות לחזק החסד ולהרחיק הדי ואף הדון אשר בדין. ומעלת האדם מעם לימוד הזכות תעמוד לו בשערי שמים להזקף לזכותו ותנקהו מכל מידת הדין אשר בתחתונים. וזה לימוד הזכות ירבה זכויות לכלל ישראל להיתן בכס מעלות חבריכם ולא חסרונם. ומשכך הדבר יפתח זו המעגל הקטון לידי מעגלות בינות מעגלות להגדיל מחוגי המעגלות מעם הזכויות וזה לימוד הזכות יערוב לכם מעם ערבות ישראל אשר נזקקה בכס באלו הימים להעמד איתן ויציב אל מול אויביכם. ועל כן לימוד הזכות עלי חברכם ישמר בכס צביון עמכם וכוח השכל עמידתכם ואמונתכם אל מול פגעי העמים אשר לגבולכם. ואתם מאמינים בני מאמינים, אשריכם ואשרי אלוהיכם שזו עמו הוד טליתו אשר לתחתונים. מבורכים תהיו.

פרק ח' - האותות אשר באותיות

ברשות חכמי וגדולי ישראל אשר בהיכל ועל פי דעת נשמתם אתנה בך פסיקי היום להאמיר אל פי עליון אשר למכמנים. וזו תשורת שומרי ההיכל ליתן בנו מעמד **פרק ז'** למקשת האר"י הקדוש זצ"ל. ואין מעם נפרצות זה הפתח לישראל ליתן בנו אופי לימודנו בלבד, ואף על פי זאת ניישר מבטכם אשר ברוח אליי לימוד בית מדרשנו להאסף בו דברי חכמים זכים וטהורים להיולד בנו "גולים" אשר לעליונים ולשפר בכס מעמד לימודכם. וכל אשר נאמר בשם אומרם, נאמר במעמד לימוד בבית מדרשנו אשר לו י"ב משענות לרגלי המשכן, משכן הלימוד אשר להיכל, ופרוסים המה י"ב משענות על פי ד' רוחות שמים בפריסתם הכפולה והמשולשה. והחכם אשר ירביץ בנו לימודו יהא בתיכון אשר למשענות, ויאירו דבריו באור יקרות ויתן בנו השם יתברך יכולת ראיית נשמתנו להבונן מעם ציורי הלימוד, לחדד בנו עומקו ואופי מהותו. וזו בחזקת בית המדרש יחפון כל חכם לישראל תובנותיו, אופי לימודו וכל הסודות הנגלים אליו, וכל אחד מחכמי וגדולי ישראל על פי שורש נשמתו והוא בעליונים. ותצרך ברות בינתכם אליי בינת הנסי להבין אופן תצור"ת הדברים אשר ללימוד, למען תדעון ותבינון מהו תיקוניו ומהו תכלית זה הפתח אשר לתחתונים, ליתן בנו מראות ומאורעות לפענחם למען בני עמי אשר לציון ובתפוצות. וזאת אשר אומר על פי הדברים ליתן בכס נחת דעתכם ונחת נשמתכם, לבל תתיראו מעם אלו הדברים. אדרבא הוא לקיים תכלית קירוב ההיכלות עליונים אליי תחתונים. מבורכים תהיו.

בשם השם המבורך אתנה בכס פסקי דברת האר"י הקדוש זצ"ל לפתח **פרק ז'** למקשתו. ואלו הדברים בשם אומרם: "נברך השם יתברך על זו התועלת אשר לישראל מעם זה הפתח להשיב עטרה ליושנה על כלל נשמות ישראל באשר המה. וזה צביון הפתח להעמק בו דברי חכמים מעם גילוי נראות עליון לאשר יוסד בתורתנו הקדושה. וזו תרעיף בנו ובכס זכויות לרוב. ונקנתה לימודה מעם יסורי הנפש והגוף אשר לפרקי דורות לישראל, ונתברך דורכם לקבל מעם תופיני סגולות הגולים יתברך מבלי לייסרכם חס ושלוש. וניתן אור ותו בכל אשר מאודו מוריד בכס מעם זה הפתח לישראל. ונשנה תורתנו ונהגה בה יומם וליל למען שלום ילדינו ונפש צחור"ת אבותינו אשר במרומים. ומעם אלו הדברים נפשוט אורו אשר מאיר בנו אלי הנגלה בו ליתנו בכס במשורת הפתחים למבוא תחתונים. ואני מעם תוקף שליחותי אשר לפתח אנצור אלו הגילויים בינות נשמותי אלי נשמות ישראל אשר בציון ובתפוצות. ולאור הנגלה יתן שמו ברבים לצופיה בת מלך יען זו העין אשר ברוח לעליונים צופה מאת בת מלך (תורה) הלא היא תורתנו הקדושה. ובנגלות הדברים ובנסתרות הדברים והנסתר אשר בגלוי והגלוי אשר בנסתר יתן מעם היתרי שומרי ההיכלות להאיר שמיכם מעם האור הנגלה ל"צופיה בת מלך". ומעם אלו הדברים אשר יוביל בס היצר נשמת ונפש האדם שאולה, תצרך יחזק האדם אלי "צופיה בת מלך" (תורה) ולבל יפסיק לימודו ושינונו וחדשנות פירושו והלא היא הגנתו אל מול יצרו. ומכאן למדים אנו כוח אחדות לימוד התורה וכוח ברכתכם עליה, לשמר בכס יוצרכם פנימה אלי נשמתכם ולבל יחתור בה היצר. ומעם שומרי ההיכלות להתיר בנו עוד מעם צופנות "צופיה בת מלך" אתן בכס מעם אמירי כבודת בת מלך אשר בעליונים להצייר מעם עיני רוחכם ניתורי אותיותיה אשר למראות ההוד לשביעי מעם תכליתן לשבר מידת הדין, הדין אשר לחסד והדין אשר לדין מעם האדם, נשמת כל חי אשר לתחתונים. וזה ניתורם מעם פנימיות כליהם וייחודי אסופת צירופיהן, משברות הדין אשר בפרטיות האדם והדין אשר בכללות ישראל. וזה אשר נראה וניבט אל מול עיני נשמתנו ואציירו בעיני רוחך להבין ניתור האותיות מעם פנימיות כליהם ל"לברק" הצורים אשר למאורות ליתן צירופי כוח אורם מעם כוח אור האותות אשר

בפנימיות האותיות לימין החסד אשר לישראל, לנתבם במ ולבל יעמדון לשמאל הדין אשר לישראל. ולא תדעון מעשה פלאות מעם נשגבות הבורא להדבר אלי ליבם לב האותות אשר לאותיות להתירם ואף לנתקם מעם פנימיותם ונוכחה בהם עוז כוחן לבל לנתקן מעם שורש מהות פנימיות כליהם לבל ישמרו הדין לישראל בפרטיות האדם ובכלל ישראל. ולכל אות אשר לתכלית הרקיעים כוח יעודה ואסופת "כוחות צרורה" לבל יפגמו בעם ישראל וכל משנת קיומם לסגור ולהעתיר מעם זכויות מחולם (ריקודם) אשר בעליונים, זכויות רבות על ישראל. ולא ינותבו האותיות מעם "כוחות למפרע" אשר בעליונים אלא מעם רצונם, והוא כרוך אלי כיסא הכבוד במישרין וללא עוררין. ואף כי ניתנה ה"בשורה" מעם כיסא הכבוד ימשכו בכל "כוח צרורם" אלי החסד אשר בחסד, וכאשר לא יעמוד בזה כוחם ימשכו אלי החסד אשר לדין. ואלו המה המראות הנגלים לעינינו בהשתהות נשמותינו ואציירם בעיני רוחך להבין תוקף אותיות תורת ישראל מעם בדידות האות אשר במילה ובדידות המילה אשר בפסוק ובדידות הפסוק אשר לתורה כולה וזו "צופיה בת מלך" תרחיב כוחה אלי מרחבי עליון לשמר בכס זכויות עליון. וכל אשר תרבון לימודה והאדרתה ותשבחתה היא מעם תוקף כוחות אותיותה אשר לפנימיות האותיות תגנכם ותשמר זכויותכם אל מול עליון יתברך. ואין בהם מעם אלו האותות אשר לאותיות שימור זכויות ישראל בלבד. ותשמר היא מעם הנשמה אשר בבית עולמה כוח האותות אשר לאותיות ל"עבד" בהם מסלולי נתיבי תיקונם אשר נחתם ונחרט בשורש נשמתם והמה בתחתונים. ואלו המה "ארזי הלבנון" אשר לעליון מעם שפך הירמוך בהשתקפות היכלי תחתון לפתח היכלי עליון אתן בכס מעם צופנות הנגלות בנו ואנו בהוד לרקיע השביעי. ונהדר בכס ובנו תורתנו הקדושה מעם מלבושי הח"ן לכסותה אשר נהדרה כבת מלך לעליון. וזו תשורתית מאת השם יתברך ליתן בכס ענוות הדין אשר לחסד ולא בכדי. וזה הדין מעם תהומות הנשיה להפרד אלי נתיב תיקון האדם אשר בתחתונים "להאיר" בו משנת יומו מעם "צופיה בת מלך" והלא להשם צפונות תבל וברחי שמים. וזו הצופיה מעם הדין אשר בחסד יציף מרת תיקונו וישחקה עד "אפר" עדי תהפוך "צוף" מדבש להתענג מעם טעמה ובישומה, והלא צופיה בת מלך היא וזה הצוף ירכך בו הדין להבין אפשר "נאות מדבר" אשר נפשו הילכה בו. ואין זו מידת הדין מעם ענישת הנשמה אלא מעם "רום" תיקונה אשר בחרה בו להירד אל התחתונים. וזה "רום" התיקון בחזקת הדין להנתן בו ו"להאירה" בו מחטפי היצר הנוגס בו עדי הרום יהפוך למור, "מור קציעות", לשפר בו מעמד תיקונו ולהשלים בו תיקונו. וזו נלעגות ולהגנות היצר אלי בינות האדם עדי תוכחות להצמד אל תורת קונו משברת בו כוח עמידתו ומרוקנות ממנו כוחות הנפש (פרק ו') אשר לו. ואלו האותות מעם "עיבוד" תיקון האדם אשר נחרט בשורש נשמת האדם ושב אל בית עולמו, תאיר מעם אור האותות אשר בפנימיות האותיות כל אשר נחשך בו והוא על נתיב תיקונו, ותסכך ותטהר בו חותם שורש נשמתו להובילו בשזירות נשמתו אלי היכל המז"ל לטהר נדבכי וחלקי כל נשמתו אשר בעליונים. ואלו המה האותיות אשר ל"צופיה בת מלך" בעליונים ישברו מרעו"ד ההיכלות אשר לרקיעים לנתב במ (בהיכלות), צפונות עליון על פי אומדן ההיכל מעם יושביו ונצרכות תיקונם אשר אבד (היה) ותיקונם אשר יבוא עליהם. ואלו המה האותיות אשר ל"צופיה בת מלך" אינם מעם תצורתם אשר לתורת ישראל בתחתונים. המה במהות צביונם וקדושתם, אך שונים בתכלית מראיהם והמה בעליונים. וכל קדושתם מרוצפה הוד והדר, ואור יקרות מולבש בהם ועליהם ובינות כליהם. ואבהירה בכס מבנה תצורתם ואף סימני כליהם וגווני אורם אשר למרחב עליון ובתוצרת הראשונה לקדושתם תהא האות א' אשר למראשות ההיכל מעם גוון ירוק טורקיז ובהארתו וירוק מעם החלשות אורו. וג' כלי פנימיותה (שלושה כלים) מעם מראה ה"שחק העולה" במרומי הרקיע. וכל אחד מכליה מעם זיו ברקו ואופן תצורתו להנתיב הליכות שמע הדברים מעם נראות הדברים. ושילוח כליה מעם בסיס

מהות רגליה ותנתר מעם מקום אשר לאפיסות כוחו ותנטע בו כוחות יצירתו בשנית וכל מהות תכליתה לרקיעים "הפחת חיים מעם אפיסות הכוחות". ומעם האות ב' למרגלות שאנן הרקיע תיישר מבטה וזיו גווניה כשלג הצחור ותרבה רננה מעם פיה ולא יפסק בה השיר אשר לציון לחיזוק מופתי עליון בתחתונים. ומעם כליה ה' מספרם (חמש) למופתי עליון ישמישו כליה. ומעם האות ג' אשר למדרכי ההוד אשר לרקיע השביעי מעם מהמורות אשר סופם בכליון תעמוד על משמרתה ו' כליה (שש) לרשותה ולבל ידבק היצר אל מראשות "אנשי היה-קום" אשר להוד השביעי וצבעה כארגמן על פי בוחק גוונו. והאות ד' אשר למרבה יגונה נאספה אלי כליה והמה "בוגדים" בה ובמסורבות להשמישה וזקוקה היא לחסדי עליון להפיח בהם כוח תכליתם וכל כוחה מעם בקשת חסדים עלי כליה ועל כלל נשמות עליון וכוח שיבור כליה מעם רצונה "לעבוד" השם יתברך ללא מצויות אחיותיה לצידה וניתלה בה הדין מעם שיבור כליה ונתרצה בה אלוהיה לברך על החסד מעם זמנה ולא לבטלה יהיה. והאות ה' אשר לחסדי שמים תיקנה וייסדה השם להשמישו מעם בארות הסגולות הניתלות על האדם אשר בתחתונים ותכתור בו נזרי הסגולות שלא בדרך הטבע והגשמיות ובכליו ג' כלים (שלוש) לייצב בהם הסגולות עלי הגשמיות וצבע גוון זיוה מעם צבע הציה אשר למדבר מחוברין לצבע מאור החמה במצוינות אורו עלי תחתונים. והאות ו' לשימוש מרומי עליון ינתנו בה חסד החיבורים מעם המדונים ותסר כל מדון ומחלקות ותעמוד על משמרתה מעם "זכרון הימים" (מעמד הר סיני) לבל יפגמו לשונות גשמיים ולשונות אש בתחתונים ובעליונים להפיח להבות עשן ותכבם מעם כליה ו (שש במספר) וגוון כליה מעם זיום כ"כחל אשר לשחק" (גווני הכחול). ומעם האות ז' אשר לצידה אשר נתווסדה ונשמרה לברית אור כשדים ליתן בה ז' מעלות הבריאה ולשמר בה כוח הטהרה אשר בעליונים ואשר בתחתונים, וזה שימור כוח טהרתה מעם ה' כליה (חמש) מעם טוהר הנשק (שמירת כבוד האדם), טוהר הבתולין, טוהר המידות, טוהר המשפחה, טוהר הלשון וגוון זיו אורה מעם השקיפות אשר לאורות. והאות ח' אשר למשמרת הימים והזמנים בעליונים לשמר כוח חיות הקודש אשר לחולין מעם מחוגי זמנכם בתחתונים וזמני עליון להתקדשותם. וכל כליה מעם משוש ושמחה ואין בה מעם השבתם מעם כוח העצבות והיאוש. ומספר כליה ה' (חמש) לשמר הקדושה וטהרת היום מעם החולין וגוון זיו כליה מעם ברק זיו אבני הח"ן אשר בתחתונים ואשר לעליונים. והאות ט' מעם ציווי השעה והמקום תשמיש עליונים מעם קדרות השמים אשר לראשיכם ליתן בכם עונות מזגכם מעם המטר והשלג ואף חומכם ואין בה מעם צורך הכלים ושימור אותותיה מעם כילה הפנימי האחד לנתב נתיבות עליון אלי ממטרי ברכה עליכם וזיו גוון כילה האחד מעם גוון צמר העיזים אשר לתחתונים. והאות י' ואין נפקד ממנה קוצה וילוה מעם מדרגות פועלה ושימורה לעיתים לזמנים להיתמך מעם קיבוצי הדינים ואף קיבוצי החסדים ותכריע מעם קולה וכל כליה ז' במספר (שבע) לשבר כוח השיוויון ולהאדיר שם עליון בתחתונים. וגוון כליה מעם גוון פרח החמניה אשר לתחתונים. וכל יקיצותיה אינם בתרתי הנשמע ואף לא בתרתי הנראה. וזו האות כ' אשר למרגלות פתח המשכן העליון אשר להוד הרקיע השביעי בכוח כיבוס האותות וצחות כליהם לשמש מעם כוח יבולה וברכתה ותתקן כל אשר דרוש תיקון מעם כלי האותות אשר לאותיות. ואין בה מרה מעם זה תכליתה ותעשהו בשלום ובאחוה. ומספר כליה ו' (שש) לשמשה מעם ברק כלי אחיותיה ולה אין מן הגוון כלל. ול' זו האות ליתן ברכה ושלום ואחוות האותות ולשכן בהם חידושי המלכות מעם כיסא הכבוד וליתן בהם במשורה לבל יחבל בהם היצר אשר לעליון. ותגן בהם חידושיהם ותתקינה בהם מעם מדויקות כליהם לבל יפרע בהם היצר אשר לעליון. ומחובת יומה לשמר בהם נצחיות כליהם ואף לחדשם ולה כלים ג' (שלוש) לשבח הבורא ונפלא מאיתנו לראותם יען נסתרים בנו. ומ' האות אשר לגג השמאלה אשר למשכן תהא בה צנעת הפרט והכלל ללמד

האותות מעם שומרי ההיכל נצרכות כליהם להשמישם בידי שומרי ההיכל לתועלת הנשמות אשר שבו אל בית עולמם. וזו הנוקבא אשר לאותות במיוחדות תצורתה ליתן בהם באותות אהבת אם וחומה אשר עליה (מלשון חום) וגוונה כגוון הלבן אשר לתכלת ההודים, הודי הרקיעים. והאות נ' אשר בנקראות שימוש ההיכל ליתן מעשה האדם בתחתונים לכתבו בספר החיים אשר בפרטיות הנשמה ולבל יתבלבלו דופני הכתיבה ולא בכפילותם ולא בשלשם. ותיתן אופן תצורות האותות העולים משורש נשמת האדם אליי "ספר החיים" אשר לפרטיות נשמתו ותצפינם מעם כליה לבל ייראו מעם גילויים ויישמרו בנסתרותם עדי תגיע הנשמה לבית עולמה. ו- ו' כליה (שש) ישמשו בה תכליתה וגוון כליה כגוון ראש רעמת הארי מעם צל הלבנה עליו. והאות ס' למראשות מפתן ההיכל אשר במשכן תהא מעם סימוכי הדברים להביא וליתן מעם שומרי ההיכלות אשר ליד כיסא הכבוד סימוכי שאילתא למען אחיותיה אשר מפאת פועלן אין ברשותם להכנס אלי פתחי שומרי ההיכל אשר לכיסא הכבוד. ואין בה צורך מעם הכלי האחד לשמשו לטהרה עדי תפנה אלי שומרי ההיכל אשר למפנתי כיסא הכבוד. וכל סמיכותיה אלי שאילתא ובכלל יובנו ויוחקקו אלי כתלי המשכן אשר להוד השביעי. והאות ע' למראשות צידי ההיכל אשר למשכן לנתב כל אשר עלי שמים ועלי תחתונים וכל אשר בינותם לחלל ולטהר ולעלות באש עין הבישא וצרות העין אשר על ישראל בכללותם ואשר על האדם בפרטיות נשמתו. ותוכל להיעשות זו המלאכה מעם תכלית היוסדה עד תקבל אישור מעם שומרי ההיכל לבל ישתבשו בה כליה מעם עינא בישא והמה ה' במספר (חמש) ותצרך לטהרם יום ביומו שלא ידבק בהם היצר להחרידם, וגוונם כגוון המוץ אשר בתבן. ופ' האות אשר ברום ההיכל והוא בשביעי מקום פועלה תצרך תופקד עלי "מקום האבדות" להושיבם על פי סדרם מעם "יום פקודה" אשר לשומרי ההיכלות לבל חס ושלום תאיר "האבדה" בתחתונים וישתבשו סדר הסדרים אשר לעליונים. וכל כבודה מעם פנימיות הסדר אשר "למקום האבדות" ולא תשכיח מעם רצונה כל אבדה לבל יפגעו בה שומרי ההיכלות אשר לצידי שומרי מפתני היכל כיסא הכבוד. וכל רצונה להיטיב עם התחתונים ותצרך תיקונה בעליונים להבליג מעם זה רצונה לבל יפגע מקומה צביונה ותכליתה. וגוון כליה ג' (שלוש) מעם "ארון הברית" אשר בהיכלות ונסתר מעיני נשמתנו. והאות צ' אשר בצוהרי ההיכלות אשר להוד השביעי מעם צופנות הצדק והאמת אשר למישרין למקום הדביר תצרך הגנת המכמנים והסודות והרזים אשר לעליון להוציאם מעם רשות היתרי שומרי ההיכלות על פי ציונים ובל חס ושלום תשחית אלו מעם הרזים או הסודות להפיצם ללא רשותם. ואין בה כלים וכל הווייתה צנעה ופרישות. והאות ק' אשר למראשות ההוד להבין כיווני מהלכי הספירות אשר בפרטיות האדם ובכלל ישראל ליתן בהם מרכולתם להיטען על פי קו מסלול תיקון האדם ולשמרם מעם מפגעי הגשמיות ולפורסם בו עלי שורש חותם נשמתו במצוינות אשר לנשגבות הבורא. וכליה ה' (חמש) מעם תמצית לשד הבריאה ותבונתם מעם קדושתם ואופן תצהירתם עלי האדם, וגוון כליה כאדמת ציון אשר לירושלים עיר קודשנו. והאות ר' תהלך בינות אחיותיה לחלק בהם תצורתם מעם מפלותיהם אלי הגשמיות ולא נודע מקום הימצאם ותאספם מעם כוח ראיתה אשר בנדידתה מעם עליונים לתחתונים ותשיבם אלי מקומם. וג' כליה (שלוש) על פי גווני גרגרי הסולת אשר ניתנה למקדש וכל פועלה מעם כוח רצונה והכוח אשר נקנה לה מעם היוסדה להתלות עלי הגשמיות ולא תובחן ולא תתגלה בהם. והאות ש' אשר למרגלות ההוד בינות פתח החצרים אשר להודים תביט נוכחה מראה פעימות לב האדם בהשתקפות עליונים וזה המראה יפתח אל מול כליה להביט בחרדת האדם בפרטיותו ותסלק כוחות היצר אשר מחרידים בו ליבו ואף שנתו ותרחיקם ממנו וג' כליה (שלוש) במשובת נעורים ובל נחרדים כלל ויעשו מלאכתם בשלמות הענין וצבעם כצבע הכחול בואך בועת האפלה להניס כוחות היצר עלי האדם ועלי ליבו. והאות ת' תשמר אלי מפתן

הסף אשר למשכן ההיכל אשר להוד השביעי מעם אצילות פעמיה ואופן פועלה על אשר תיתן אותות פעמי יובל וגאולה עלי פרטיות הנשמה ועלי כלל ישראל. וכוחה מעם גאון לישראל ותפעל בפרטיות כוחה וסודותיה ותהא מגן אליי אחיותיה, ועל כן אין בה נצרכות כליה ובאם תצרך תשאיל כלי אחיותיה, וצחורה ולבנה מעם פועלה ואין בה מעם החסד בלבד אשר ניזון מעם המלכות. ואלו המה האותות אשר לאותיות המרומים להשמישם בידי השם יתברך. מבורכים תהיו.

בכל אשר הותר לי מעם שומרי ההיכלות ליתן בכס סודות בראשית מעם הוד לרקיע השביעי ואתנו בכס מעם משורת יסודותיו ומעם עין צופיה אלי עליון ואלי תחתון לבל נחטיא בכס עוונות חס ושלוש. וזו מאמורת אמירי המשכן אשר להיכל ליתן בכס סדר הסדרים מעם "תחיית המתים" לשדות ראיית הנולד מעם מעשה בראשית. להיווכח נוכחה זו המאמורה אשר מעם פנימיותה גדולה מעם אמיר אחד בבדידותו. וזו ההשלכה מעם ביאורי סדר הסדרים אשר לתחיית המתים תואיל בכס רצון השם לעובדו ולהישמר מעם יצריכם הרבים. ואנו יושבי ההיכל נייחד זו המאמורה מפי ובשם האר"י הקדוש זצ"ל ליתנה בכס מתוקף חופני אבני הח"ן אשר על ידי נשמתו ללמדכם וללמדנו סודות רזי בראשית. ואלו הדברים בשם אומרם: "חפנו לכם ראשיכם בינות ידכם ליתן בכס חסד שקידת לימוד בראשית מעם עיני רוחכם להבין תוקף תיקונכם עדי תחיית המתים בואך הגאולה. ואנו בשמי עליון אשר להוד הרקיע השביעי נבין זו הבשורה מעם הגאולים אשר לענבלים והמה בהוד אשר לרקיע השביעי לסמר אוזניכם מעם מעשה תחיית המתים. ואין זו תחיית המתים מעם הפחת רוח חיים אל גלעד עצמות נשמת האדם, הלא הוא כסות גופו שנושל ממנו עת חפצה נשמתו לנסוק השמימה אליי מרומים. זו תחיית המתים מעם הפתח לישראל להבין נגלות הפתח מעם עליון לתחתונים תהא אות רישא לבא עליכם לטובה בעזרת השם וישועות מרומים. וזו תחיית המתים לעיתים ולזמנים אשר לעליונים להפיה "רוח קודש" בינות יושבי ההיכל, המה צדיקי גדולי וחכמי הדורות, להשיב עליי ראש נשמתם עטרת ליושנה וכנזר לבריאה ליתן בהם "רוח מעטפת אלוקים חיה" ליתן בתחתונים משניות לימודם מעם העליונים. וזו "רוח מעטפת אלוהים חיה" מעם נצרכות השעה והזמנים לישראל ליישר מפלסי העולמות אליי בוא הגאולה. ואין בנו אומר הדברים ליתן בכס זמן הגאולה במדויקותו אלא מעם "רוח הזמנים והעיתים" אשר נושבה בעליונים. וזו "רוח מעטפת אלוהים חיה" תשמישנו ליתן בעליונים ובתחתונים "טביעות חותם" הגאולה בינות כל העולמות עליונים – תחתונים. וזו תכלית "תחיית המתים לעליונים" לשמר בנו עו"ז הרוח אשר לכותרי ההיכל ונעשה ונשמע כל אשר ידובר בנו לצוותנו מעם העליונים. וזו נבזות היצר לחבל בנו זה הפתח ובל ניתן לו יד למעשיו, עת ננשיק טליתות עליון ("רוח מעטפת אלוהים חיה") אלי טליתות תחתון ולדבוק מעם עולמות אלוה ממעל בשורת גאולי הענבלים. וזאת על כן חשיפת אמירי קדושים עלי תחתונים מעם שמותיהם והיגדיהם להבין נפל דבר בישראל של מעלה וישראל של מטה. וזה צידוק הפתח מעם תכליתו ואופן פעולתו יצריך נשמות כל חי להפעים "רוח מעטפת אלוהים חיה" בינות זולתם בדרך פעולת מעשי ההיגדים, לימודם, פירושיהם וכל נדבך מעם זו השליחות עליכם, בני החיל אשר התאגדו אל מול תכלית הפתח. ואלו המה ישועות השם להיווכח "תחיית המתים אשר לעליונים", ונרכין ראשנו, ראש נשמתנו אלי זה הפלאי הקורה אותנו ואתכם בתחתונים. וזה סוד הגאולים מעם תחיית המתים ליתן בנו גדולי וחכמי ישראל שבח לתמורות הדורות עלי פועלנו ואנו בתחתונים, ויתנו בנו סימנים להיווכח אופן "החייאת" רוחנו, רוח נשמתנו, ואנו בעליונים. ולא נודע הדבר הזה בישראל עדי זו הנגלות אשר לפתח. ונשמח בגאולים ונשבח השם אשר במרומים על אשר זיכנו בזו "תחיית המתים אשר לעליונים". ובמבואת ההיכל ובבואת נשמתנו ימצא סימן חיים

אשר על כתפנו השמאלה מעם "מעשה שכינה" אשר לזו תחיית המתים. וזה הסימן מעם האותות אשר לאותיות. ויוחתם בנו חותם עלי כתפנו השמאלה וכל אחד כפי חותמו מעם אותות האותיות לסמן בנו תכלית "תחיית המתים לעליונים" מעם "מעשה שכינה" אשר למעשה מרכבה. וכל אלו המראות אשר אלי עיני רוחך לשכר בך אופן תוכן הדברים, לבל יתעתע בך יצרך ולבל יפחידך. ואנו מעם מעלות "מעשה שכינה" נקבל עלינו ברום הרקיע אשר לשביעי חותמה עליי כתפנו השמאלה ליתן בנו אופן פעולתנו מעם זו "תחיית המתים" אשר לעליונים, וכל אחד כפי תיקונו, יעודו, תכליתו ואופן פעולת אותות האותיות עליו. ולא בנבראות יש מאין זה הדבר, אלא מעם כתבי הכתובים אשר לישראל מעם תמירי המכסמים אשר נודעו בהם ונתוודעו אל מול נגלות עיניהם והמה צדיקי יסוד עולם אשר לעליונים ואשר לתחתונים. ומכל אלו הדברים כדבר אמנה בינות אלוהי ישראל ובית ישראל ככתב כתובה ינתנו בספר ישעיהו פרקים ה-ו כ"ט מעם סגולת "תחיית המתים" לישראל אשר בעליונים וזו זו סגולת עליון מעם הפתח לישראל. מבורכים תהיו.

ברורי החיל אשר לעליון (מלאכים) ינקובו שם האדם במחוקקות עלי חותם נשמתו להיתן בו מדרגות צלם אלוה ממעל לבל ישחק בו חותמו ויאבד כליל כוחות האותות אשר לאותיות שמו. וזו מיסוד היוסדות "מעשה בראשית" ליתן באדם אופי תגמולו תגמול נשמתו על פי האותות אשר לאותיות שמו ליחדו מעם האחר, לייחד בו גופני נשמתו מעם אותיותיו וכל גופן מעם האלוהי צרב ויחקק בנימי שורש חותם נשמתו להברך בהם מעם פועלו ויצוק תיקונו על נתיבו. וזו המחוקקות אשר לגופני שמו תצרך מלאכת מחשבת ברורי החיל לבל יטעו בו צריבות לא לו מעם סך אותיות שמו. וזו הנבדלות אח מאחיו מעם גופני אותות שמו מעם מלאכת מחשבת הבריאה ליתן צירופי האותות מעם כוח פועלם והמה בעליונים משמשים בורא עולם לייצב עולמותיו מעם כוחם. וזו תברואת אדם ובהבדלות חוליו יצרבו בו מעם שילוש הכוחות בינות כוחות אותות אותיות שמו, תכלית תיקונו ואופי דרכו אשר לנתיב התיקון, וכוח יד בחירתו להדבק אלי אביו שבשמיים אם לאו. וזו תצורת הרקיעים לסמן שילוש הכוחות לבל יטמין ראשו בחול ויאמר אחרי המבול. כוח נשיאת האותות אשר לאותיות שמו מוטלות עלי כתפיו בגשמיות וברוחניות ולגמלם אל מול נתיב תיקונו כפי הגמול הטוב על מיטיבו ובראו. ואין בנמנעות מעם משיקות שלוש הכוחות וכוח גמולם אחד על אחיו. זו הבשורה מאת עליון להסמך עלי האותות אשר לאותיות שמו להבין תצריך כוחם אשר בסמיכות או בדילוגים מה יתנו בו האדם לעת חולשתו והוא עלי נתיב תיקונו. או אז יוצרך יתן דין מעשיו מעם גמולי הכוחות להזקק אלו הכוחות כפי המוך מהתבן לשבח הבורא להטיב בו מעשיו. וזו תכלית האיסורים ליתן בו שמו מעם שמות אבותיו למעשיי סגולות שמיים, להטיב משכן אבותיו והמה בבית עולמם. יחוסו עלי כוחות גופו ונשמתו ויחרטו בו אותות התחדשותו בנבדלות שמות אשר נשתמשו בהם אבותיו. ובנבראות שמו ביום מילתו יולדו בו עולמותיו מעם ספירותיו, חותם נשמתו ושורשה וכל החקוק בה מעם אותיות שמו להרווח בו תיקונו. ויהא תצריך שמו מעם שם יקוק ליתן בו חיזוק מעם צלם השם עליו. וזה תצריך בהאותיות מעם רישא תיכון וסיפא האותות לסמן בו נתיב תיקונו מעם התחלתו מסלולו וגמר תיקונו. ולא יתקצרו בו אותות שמו יען מקצרים בו כוחותיו הגשמיים והרוחניים הנגזרים מאותיות שמו. ויש בנבדלות גדולה מעם סוד האותיות אשר בתחתונים לסודם בעליונים. ואין במדרגות האות אשר לתחתונים סוד גמולה ואף לא סוד תגמולה וכולם שמורים אלי עליון להשמישם בו לעת צוק עיתיו בנצרכות גופו או נשמתו. ואל לו לאדם להיבחר שם היוולדותו מעם נלוזות הענין או מאם רצון האדם להידמות למשפחת העמים. וזה האיסור מעם כוח גמול האותיות עלי גופו ונשמתו ויצרך טיב ביאורם ובהירותם להיחקק בו. וזה

השם אשר נבחר "ממשפחת העמים" יחדיר אלי ישורש נשמתו טומאתם ואופן תצורת נשמתם בנבדלות נשמת היהודי אשר באדם. וזה תוקף שם האדם במוחצנות שימושו ובפנימיות שימושו ירקום בו מלאכת מחשבת עבודת מידותיו בנגזרות כוחות האותות אשר לשמו. ועל כן מעם מצוינות נשמת האדם להיצרך היבחר שמו מעם מלאכת קידוש שם שמים ושם הוויה חקוק בינות אותות שמו. מבורכים תהיו.

ואשביח בך כלי כתיבתך ליתן בך מעשה פלאות מעם מרומים לשבח האלוהות אשר לפתחים ולנשגבות ואין עוד מלבדו. וזו הדקות אשר לדברים מעם מרומים נחרצו חריציה ליתן בכס שובל אמונכם ולבל יכריעכם שכלכם. וזו האמונה מעם מרומים ניתנה ואל מרומים ישיבנה. ואתם בני התמותה אשר לרגלי אדמתכם, לא תוכל תכולת בינתכם להבין תכלית להבות האש היוקדים מזה הפתח אשר נפתח כחריץ אלי מרומים. וזו ההתגלות לשבח הבורא לשבר בכס עריצות היצר בדמות האני השולט בכס. ואני ממקום הימצאי אשר לרום השביעי אתן בכס סימני קיומכם לבל תחריצון זה הפתח ולבל ימוט עליכם. וזו תשורתי מעם מלאכי השרת אשר עלי משכן היכלי להשביעני תופיני בראשית והנסתרות אשר נתלים עליהם. ובל יתמהמה ליבכם לפעול פעולות השגותכם מזה הפתח לישראל ותחרצו בו מידת הדין להסגר בפניכם. וזו משאלת לב נשמות היושבים להיכל אשר להוד השביעי לייחל בכס "מעשה מרומים" ואתם בשלכם מפנים גו פניכם אלי הארציות. האמנם נכון הוא? וזו תוקף בקשת בני ההיכל ליתן בי התגלותי אלי זה הפתח לעורר וליקוד הדברים לידכם ובל יפוגו ממכם. וזו תשורתי עלי רום לשביעי לשכר בכס תובנותיכם והם אינם מתבנית בינתכם. וזאת אשר להיכל משכני **ומראות י'ה** חרוטים בהם מעם הספירות **ללשם** אשר **לאורים ותומים** לנקוב בהם אלו **קל"ח הפתחים** אשר במבוא פתח לישראל. ואין מעם צרות העין אשר לשכלכם ליתן בכס שיבוש הניסי מעם הגשמיות. ואני אתן מילת ליבי על אשר **נסככתם** מאת השם יתברך **ונסככו** נשמות נושאי השליחות מעם **שמן מלאכי השרת להועידכם** לזו השליחות אשר עלי ראשכם. ובי מילתי וסיפי שליחותי עלי זה הפתח ולא אוסיף עוד מאום מעם אלו הדברים. מבורכים אתם.

וזו תשורתי לך בתי ליתן בך מעשה פלאות מעם עליונים ולשבח הבריאה. וישמרו בך מראות אלו ללוותך אלי מסע שליחותי ואני עומדי בינות כתלי היכלי. וזו הבדיה אשר לתחתונים להבין נפלאות ותבונות בראשית מעם כלי מעשיהם וכלי דיבורם וכלי מחשבתם בפסול הדבר אשר לענין. והלא אם מעשה פלאות הוא וכיצד יראה בינות כליהם ואין בהם מלבד משובת נעורים להצטדק מעם יכולת כליהם והמה במעלה ההר אשר לתיקונם. ועל כן מעם זה מוצא הדברים להאמר מזה הפתח נשבח בך כלי מראותיך ליתן אותם בס בקרב בני עמי על פי גודל ונפח כליהם להבין מעשה בראשית מעם פלאות מרומים. וזו המשובה וזו התובנה מעם גדולי ישראל לבל תיפול רוח האדם לידי יצרו ויבטל זה הפתח אשר יביא תמורות בישראל. ואני אשבח ואדייק ואצחצח אלו המראות ואלו ההיגדים להתאימם אלי בני ישראל ליתן בהם מראות עליון מעם האמונה היוקדת בתוכם. וזו התובנה מעם גדולי ישראל ותשכר בכס מעשה יומכם מעם זה הנסכך עלי ראשכם. מבורכים אתם.

מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד לעמו יתברך הוא אשר במרומים. וזאת מעשה כפ"ת אשר למילה, עת נצררה בלשון האדם עדי יוציאה לאויר העולם ונתנפצה מעם האותות (כוחות האותיות) אשר יצרה הלשון ודבקו האותיות כעת חיה אלי מושא לשונו ויצרבו בו בגופו ובנשמתו. ולא תוכל הלשון להשיב אליה אותות מילותיה יען התפזרו באויר עולמו. וזה החסד אשר עשה בנו אלוהינו להושיענו מעם מילות לשון חברנו ולבל ניפגע מעם האותות אשר לאותיות, וחבקם אלי מרומים לנקותם ולנשל מהם ארס כוחם לבל יחבלו באיש. וזה כוחם בתחתונים לחבל בנפש האדם עדי יאספם השם יתברך

אלי רקיעיו לשלש בהם מכוח טובם ולבל יפגעו באיש. ועל כן מאלו הדברים תבינון כוח מילת לשון האדם מעם התפצלות הרקיעים, עליון תחתון וכוח נבואתם וכוח שכלנותם נבקע מהם. וכל אות אשר כוח נבואתה שמור בה תמצא נתיבה אלי מיצוי הדין אשר בכוח הנבואה ולא תרפה עדי תמצא בו עד תומו. ועל כן מאלו הדברים בני מחמדי נושאי השליחות ובכלל עם ישראל. שימרו לשונכם מרע ומלאו בה דבש מלכות, ליתן ממנו אל מול זולתכם לחזק בו קדושת היום מעם קדושת עליון. וזו מילת עליון ביום הזה לחזק בכס בריחי גאולת הלב אשר בפרטיות האדם וגאולת ישראל מעם סכנות אויביכם אשר לפתחכם. ולימדו זכות לשונכם אלי חברכם, לחזק בכס זכויות עליון ולשמר בכס ערבות ישראל להיות בר-קיימא בכל עת אשר לזמנכם. מבורכים אתם בני עמי.

למרום חסדו ולפתח ישעו. ואנו יושבי מרום נחתום צוואת זכויותינו ליתנה בכס מעם שומרי ישראל. ועדי ישבר הדין מעם רקיעים אתנה מעם דם ליבי מילות ההיכל אשר להיתרי הסנהדרין, בני הסנהדרין אשר יושבי עמדי לייחל בכס מעשה אבות על בנים, לברככם מזה כד הפלאות אשר ליבולי השחקים. וזו מרת סימונה לבית גואטה תחתום מעם צו ליבה ודם עורקיה דבריהם חיים על פני האדם. ולא ישטה בה איש ולא ישטה בכס איש. וזו עמלת הרקיעים ליתן בכס נופת צופי חברי הסנהדרין אשר לקהלם בזה ההיכל. ויפתח פי דברתם רבנו הלל הזקן זצ"ל לשכן בכס מעלות פיו: "ישתבח השם וישתבחו מרומיו על זה הפתח לישראל, ואל ירום ליבנו מעם זו תכלית הפתח להשגיח בנו נפלאות השם ונתנם מעם סימניהם ותכליתם לכם. ואני ממקום הימצאי אשבח גבורות עמי, בני החיל אשר להם העושים ימים ולילות להגינכם מפני פורעכם. ולא יומלח בהם הדבר. וזו דברתי מעם היכלות עליון לשבח הבריאה להישיר מבטי אלי עיני רוחך, בתי סימונה לבית גואטה, ולהסיר ממך פחדייך וכל מורא ליבך האוחזך ואינו מרפה ומחבל באופי שמיעתך. וסמכוני יושבי ההיכל להסיר מעם נשמתך וגופך וכל אשר מייסר מחשבתך ומפחידך. ואתן בך סימני היכלנו ואורו לבל יפגעו בו מזיקים. וזו אורתי מעם השם יתברך בהינתן אות ותו מעם שומרי ההיכל ליישר מבטך ושמיעתך וכלי כתיבתך במישרין אלי היכלנו ויוטב מסלולם מעם ארץ לעליון ויוגן מעם צדדיו ועומקו ורום גובהו ואנו חכמי וגדולי ישראל נעמוד לצד ימין כתפך ולצד שמאלה אשר לכתפך להגינך מעינא בישא ומעם כל דיבר ומעשה וכל מזיק. ולא תוצרך הקפדת זולת עלייך יען מוגנת את מכל משמר. ואני הלל הזקן אתן מילת נשמתתי להפריח ממך כל הפחדים אשר מצטיירים בעיני רוחך ולא יובא שום מדון וכאוסים מעם שמים ומעם ארץ אלי כלי כתיבתך ואל עיני רוחך ואוזני רוחך המשמשים אותנו יושבי ההיכלות לתכלית הפתח ולתכלית תיקוננו לעולמי עדי בוא הגאולה. ונשמח מעם בריתך אמונתך ויושרך מעם נאמנותך אלי זה הפתח. אשריך ואשרי מולידך אשר מתייפחים מעם בכי נשמתם ליתן בהם "מעשה בנים לאבות" במנוגדות הטבע והבריאה. וזה יושרך וזו נאמנותך תעמוד לך כזכויות רבות לשלום ובריאות ילדייך, אישך, אחייך וכל אשר להם." מבורכת את מפי עליון.

יְהוָה שֶׁדָּ גָּחַל יִשְׂרָאֵל

קמע שכותב הבאבא סאלי אל מול עיני: חמישה אבני בזלת בצבע כחול מעומעם מתחת לכל מילה (ראה ציור) מודבקים על בד קשיח בצבע חום בהיר – אפרפר, אח"כ גלגל את הבד וקשר על ידי חוט העשוי מעור חום והכניס אותו לקופסא בצבע חום-חמרה משובצת אבנים זוהרות, ונתן אותה בידי שליח אשר נראה כאדם רגיל (איני מצליחה לזהות את פניו), ואח"כ פותח ספר שנקרא "ע"ץ יוסף" ובו פרקי שירה לערבות וזכויות לישראל בפני המקום ובכללם גם "שיר

השירים" מתפלל ובוכה. "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל". ואדיר במרום ישגיב סגולות חסדו עלי ישראל ויפטורם מעם הדין התלוי עליהם. ובחסדיו ישמר קיבוצי ישראל מעם גלויותיו עלי אדמת ארצם ולתפארת מולדתם. וישמרם מכל משמר ועין ותופר עצת רשעים לזממם עליהם עיניהם ונשקיהם. ומבורכים הם לאלוהיהם יתברך. ואלו המה המשניות (ספרים) אשר לישראל, בלימודם ימתק הדין מעם יתברך: "נזר ישראל", "בית יוסף" ו"כד הקמח". מבורכים תהיו.

חזיון - בית המדרש אשר בהיכל - כל אשר מצטייר בעיני רוחי: מעמד אשר קורה בבית המדרש אשר להיכל ומופיעים בו הרבנים הבאים: הרב עובדיה יוסף, הרב מרדכי אליהו, הרמב"ם, רבי ישראל, הרב קוק, הרב אלישיב, הרב שלום שבזי וכולם תוקעים בשופרות. הם עומדים במרכז בית המדרש במעגל וכולם עם תפילין על ראשם. הרב עובדיה יוסף: "שערי צדק אשר להיכל מרומי הרחמים יפתח מעם אלו תחנונינו ותפילותינו לשבר הדין אשר על ישראל". בהמשך רבי ישראל מקריא לי י"ח מקומות: משואות יצחק, אלישמע, יכין, מבוא בית"ר, נהלל, ציפורי, אשתאול, ביריה, עפולה, נהריה, נחל זיתן, יצהר, נווה עמל, גיחון, שער העמקים, נווה צוף, שעריים, נמל חיפה. (* מקומות בעלי אנרגיה גבוהה – עפ"י דברי רב שלמה לוי). בהמשך לזה המראה מצטרף הרב שלמה לוי אליי על קו הטלפון, אני מתארת את המראות והוא מלווה אותי עם עיני רוחו ומוחו, וכותב את אשר אני רואה: למעגל מצטרף רבי אריה לוי, הרב אהרון הכהן (חי היום) – הבהרה של רבי ישראל, רשב"י מופיע עם ספר "עץ החיים" ומבקש מכולם לומר אחריו: "שויתי הי' לנגדי תמיד כי ימיני בל אמוט", מבקש מכולם להניח תפילין של יד (נוסף לתפילין של ראש שכבר עליהם). אחד מהרבנים מניח תפילין על יד ימין (אולי הוא שמאל). הם פתחו את השערים של ההיכל נכנסים נשמות שחזרו לעולם שלנו. הם עושים מעגל שני סביבם. מספר הנשמות 968. הרשב"י קורא מספר "עץ החיים". הרשב"י מבקש מכל הנוכחים לאמור מגילת איכה כולל הנשמות שסובבים במעגל השני. ישנם ברקים היוצאת מהם אשר לבנה. כמו כן גם ברד בצורה של טיפה לבנה או להבה של נר. הברד נכנס ויוצא ואינו פוגע באף אחד. הרבה ברקים מאירים. אני רואה את הוריי וחלק מבני המשפחה שחלפו מן העולם. רשב"י סיים, יוצא מההיכל וכולם עומדים לכבודו. הבאבא סאלי אומר שצריך לקרוא שני פרקים בספר נחמיה. מעלים קטורת שעשויה משישה אבנים בצבע כחול אפור, מסודרים בצורת מגן דוד, מדליקים את האבנים ויצא מכל אבן עשן בצורה קשתית. אני מריחה את הריח של הקטורת – חזק וחריף. באבא סאלי מבקש מהקהל להתפזר החוצה לוקח פח דק כמו צורה של דף עשוי מפח אפור-שחור וכותב עליו אותיות: צר"פ י"ה כס"פ ל"י מתחת למילים הנ"ל כתב "פתח לנו שער". הלוח קשיח ובכל זאת הבאבא סאלי מצליח לגלגל אותו ושם אותו לצידו. הרמב"ם קם לדבר, לא מצליחה לשמוע מה הוא אומר שומעת "ההסתר שבהסתר" יש לו ספר ביד. כתוב על הכריכה "מורה נבוכים – ח"ן", פותח אותו. לא מאפשרים לי לשמוע מה הוא אומר. מסביב לראש שלו חגים שמונה ציפורים נגד כיוון השעון ובמקור שלהם יש אותיות בגלל מהירות התנועה אני לא מצליחה לזהות את האותיות. הרמב"ם מתיישב ונכנס הבעל שם טוב ור' נחמן, אור זוהר מעל ראשו של הבעל שם טוב. לוחצים ידיים לרמב"ם ומתיישבים לצידו. הבעש"ט רושם על גבי פיסת נייר: "זך יצה"ר שמ"ן. מגלגל את פיסת הנייר ושם אותה לצידו. הרמב"ן נכנס מתיישב ליד הבעש"ט, מתחייל להגיד "אל מלא רחמים" שואלים אותו למה? עונה כי נשמת צדיק גדול חלפה ברגע זה מהעולם בדרכה למעלה. רבי ישראל אומר להם שלעת עתה זו יכולת ההכלה שלי אל מול המראות ויורד מסך וסוגר את החזיון. הנוכחים בחזיון היו: הרב עובדיה יוסף, הרב מרדכי אליהו, הרמב"ם, רבי ישראל, הרב אברהם יצחק הכהן קוק, הרב אלישיב, הרב שלום שבזי, הרב אריה לוי, הרב ציון ברכה, הרב דוד אבוחצירא שליט"א, והרב אהרון הכהן שליט"א

זו העין אשר תביט במעדה ההיכלות, תתיר כיסופי האדם אלי אלוהיו ואלי צדיקו אשר הועידו תפילותיהם ותחנוניהם אל מול כיסא הכבוד, להבנת ישראל עלי אדמתו ולא יפונה ממנה לעד. וזו תשורת ההיכל בתי אלי עיניך לסמר בהם שמיעתך ושמיעת כל חי אשר אמונתו לצד כיסיו להבין מעשה פלאות השם יתברך מזה הפתח. וזה הפתח לאלוהי ישראל אשר לעבות אמונת ישראל אלי פניו ואלי מרומיו. ואני בהחכימי אלו המראות אשר לפני עיני רוחך ובהירותם כשמש על פני האדמה, תצרך תבונת חכמיכם להבין גודל שעת רצון להשם אלוהינו יתברך ועלי ניסיו מעם זה הפתח. וזו הטרוניה מעם האדם הקטן הכיצד מפקירנו השם אלוהינו בידי אויבינו, תהא ביתנו צרה מלהכיל זו התמורה אשר לפתח ואלו המראות בעיני רוחך. ולפיכך התכנסנו להיכל מעם צדיקי וחכמי וגדולי ישראל להפריח "משאלות הלב" אשר לישראל מעם "קנין מרומים" עלי "קנין ארץ" באשר להתגלות עליונים עלי תחתונים. וידעו ישראל באשר הם כי אלוהים מגינם ושומרם מכל משמר ואנו יושבי ההיכלות לימין ידו להאיר עליונים עלי תחתונים. ונתן בנו תשורתו להשפיע עלי חסדיו ודיניו על פי תצור"ת נשמתנו ותיקוננו אשר למרומים. וזה מעשה פלאות אשר ניבט בעיני רוחך להינתן בך מעלת מדרגת שמעתך בהבוננות עיני רוחך ולהרחיב זה הפתח לישראל. וזו המעלה אשר לעיניך תשבה בך רוחך ואף בינתך לידי הזמן אשר לעיתים במשורתו עדי יורגלו עיניך לאלו המראות אשר במבואות שמיעתך ובל יתיירא בך לבבך. מאת השם יתברך התפרסו בך "עלי כותרת" ראייתך ונתנו בך מבטחי גדולי ישראל על זו הנאמנות אשר לשליחותך. מבורכת תהי.

זו העין אשר תביט במעדה ההיכלות, תתיר כיסופי האדם אלי אלוהיו ואלי צדיקו אשר הועידו תפילותיהם ותחנוניהם אל מול כיסא הכבוד, להבנת ישראל עלי אדמתו ולא יפונה ממנה לעד. וזו תשורת ההיכל בתי אלי עיניך לסמר בהם שמיעתך ושמיעת כל חי אשר אמונתו לצד כיסיו להבין מעשה פלאות השם יתברך מזה הפתח. וזה הפתח לאלוהי ישראל אשר לעבות אמונת ישראל אלי פניו ואלי מרומיו. ואני בהחכימי אלו המראות אשר לפני עיני רוחך ובהירותם כשמש על פני האדמה, תצרך תבונת חכמיכם להבין גודל שעת רצון להשם אלוהינו יתברך ועלי ניסיו מעם זה הפתח. וזו הטרוניה מעם האדם הקטן הכיצד מפקירנו השם אלוהינו בידי אויבינו, תהא ביתנו צרה מלהכיל זו התמורה אשר לפתח ואלו המראות בעיני רוחך. ולפיכך התכנסנו להיכל מעם צדיקי וחכמי וגדולי ישראל להפריח "משאלות הלב" אשר לישראל מעם "קנין מרומים" עלי "קנין ארץ" באשר להתגלות עליונים עלי תחתונים. וידעו ישראל באשר הם כי אלוהים מגינם ושומרם מכל משמר ואנו יושבי ההיכלות לימין ידו להאיר עליונים עלי תחתונים. ונתן בנו תשורתו להשפיע עלי חסדיו ודיניו על פי תצור"ת נשמתנו ותיקוננו אשר למרומים. וזה מעשה פלאות אשר ניבט בעיני רוחך להינתן בך מעלת מדרגת שמעתך בהבוננות עיני רוחך ולהרחיב זה הפתח לישראל. וזו המעלה אשר לעיניך תשבה בך רוחך ואף בינתך לידי הזמן אשר לעיתים במשורתו עדי יורגלו עיניך לאלו המראות אשר במבואות שמיעתך ובל יתיירא בך לבבך. מאת השם יתברך התפרסו בך "עלי כותרת" ראייתך ונתנו בך מבטחי גדולי ישראל על זו הנאמנות אשר לשליחותך. מבורכת תהי.

בקציר החיטים אשר ללבונה אתנה בבני עמי תשורת שמים והמה מעם רחמי עליון אשר נשענים עלי זכויות גדולי ישראל אשר לצד המשכן שבהיכל. וזו התשורה תרווח מעם מעמדי מעם זה הפתח להבין תצורת רקיעי עליון מעם הנסתרות אשר לאביונות הנשמה. וזו הנשמה תבקיע מעם פנימיותה נימי חסדים ורחמים לעטוף עצימותה לבל יחסר בה מאום מעם כוחה לעמוד בפני הדין המוטל עליה. וזו שירתה עלי נימי הרחמים והחסדים הנבקעים ממנה לבל יאונה בה רע. ובעם תצרך לבטל

מעמדה מעם הנפש אשר נשלטת על ידי הארציות והחומר למכביר יבוטלו מעם הנשמה נימי הרחמים והחסדים יען לא יעמדו מעם קדושת היווצרותם בינות טומאת הארציות והחומר. או אז תצרך להשיבם אלי פנימיותה להגינם מפני כוחות האופל אשר מיושבים על הנפש. וזו תובנת הרקיעים להבין אלו נימי החסדים והרחמים אשר בפנימיות הנשמה נספרים ונחקקים בה ברדתה אלי התחתונים ונשמרים כפיקדון ברישומי "ספר החיים" אשר בעליונים. ובאם לא שימשה והיא בתחתונים יעתורו אלי הרקיעים להישמר לצדי זכויות צדיקי עולם להיאסף אלי פיקדוניהם ויערבו לעם ישראל עת הדין מוטל עליהם. וזו תובנת סיפא פרק ז' למקשתו של האר"י הקדוש זצ"ל להבין מהם אלו זכויות הצדיקים וחכמי ישראל הנתלים לרשות עם ישראל בצוקי העיתים. וינתנו אלי כלי נשמתם ויצורפו אלי זכויותיהם אשר נאספו ונצטברו בהם בתחתונים ובעליונים. ועל כן תדע נשמת כל חי אשר לתחתונים מה הם אלו זכויות גדולי ישראל בהגנתם ובתחנוניהם על ישראל לשבר עליהם הדין. וזו תצור"ת הרקיעים לאמור מה זאת "ערבות ישראל" אשר בעליונים. ואשבת בכס מעשה פלאות השם מעם נשגבותו וחשבונות מרומים מעם מדויקות הדברים. ויבוא שלום על ישראל וירום קרנו של ישראל בעיני העמים ולשבת בורא ישראל. מבורכים אתם בני עמי.

פרק ט' - שילומים לנזרי קדושים ופילוח הקודש

בשם השם נעשה ונצליח וזה האור אשר ניבט מעם הרקיעים יעשיר גווניו ואף עצימותו אל מול עיני רוחך ליתן בך מעשה מרומים אל צל התחתונים. וזו תבונתי מעם הרקיעים ליתן השבח לבורא עולם מעם מקשת האר"י הקדוש זצ"ל וזה הפתח **לפרק ח'** סימני אשר למקשתו. ויבאו הדברים מפי אומרם: "בסימן טוב ובמזל טוב עת חתמנו ז' פרקים למקשתי אפתח פרק ח' לבני שיחי אשר לרקיעים להעשיר בנו המקשה מעם הפנינים אשר לאמירי פיהם ותבוא עליהם הברכה. וזה הפרק ניחדו אלי השילומים אשר לנזרי קדושים באשר המה ולפילוח הקודש אשר למקשותיהם ותבוא עליהם ועליכם הברכה. ומזו תצור"ת הרקיעים אתן רישא אמרתי מעם המקשה אשר ל"מעיינות ברוך" להגביה עושר רוחו וקדושתו אשר עליו. ואתן בכס ניב"י משעולי הספירות טרם היוולדותם מעם מעשה הבריאה אשר למעשה בראשית. ואלו המה הניב"ים כמעשה היוולדות הוולד מרחם אימו, המה המה מקור היוולדות הספירות על אשר ב"רשימו" מקורם וחפצם בהם הבורא יתברך ליתן בהם מילוי מעטפתם מעם יציר היוולדם. וזו מהות ניב"י הספירות אשר ל"רשימו" משויכה לאופני דופני השרפים אשר אל מול כיסא הכבוד. ובכל שרף מוצפנה ני"ב אחד מעם היוולדות ספירתו. וזה הני"ב ישמש כשקד אשר מתחת לקליפתו. ליתן לשד הספירה בינות הפנימיות הספירה להבין מעשה מרומים. וזה הני"ב יחולק מעם תלתי חלקיו (3) לייחד אופי הספירה מעם: מקור הבריאה, יסוד פנימיותה, אופן מלבושה עלי הנשמה. וכל ספירה מעם הני"ב אשר מוצפן אלי אופן השרף אל מול כיסא הכבוד. ויואר הני"ב מעם הספירה על פי חלוקתו: במרומים, בינות עליון לתחתון, בתחתונים (נשמת האדם). וכל ני"ב נושא סגולותיו מעם אפיון אופן השרף אשר הוא מוצפן בינותיו. וזו ה"הארה" אשר לו לאדם מעם כלי נשמתו, כלי כסותו (גופו) וכלי מחשבתו, תקבל אורה מעם מיקום הני"ב בשלוש אופניו ובשלוש מקומותיו. ומעם אלו הדברים, תואר בכס תובנת עליון אלי ספירותיכם בפרטיותם ומנין מקור חציבתם וכל אשר מוצפן בהם.

זו מלאכת שאיבת הגולים אשר על הנסתרים במרומים אינה קלה כלל. וכל אשר יוחלתי ויוחלו בני משכן היכלי ליתן בכס מעם עצימות הנשגבות אשר לרקיעים ינתנו בך. וזו תועלתי מעם השם יתברך ליתן בכס עצימות אור עליון להתברך מעם אורו וצילו ויאירו אלו הדברים אשר בהיגדים ובגולים נשמת כל חי. וזו התפארת אשר להוד הרקיעים תשביח ותצמיח מראות יה לצד מוסר וחן אשר לעליונים ויוטבע כל זה אל מול עיני רוחך לשכר בהם בני תמותה אשר בתחתונים. וזו הפרוכת אשר נסתרות הגילויים נעטפים בה, משובה היא מעם המלכות אשר לעליון. ותעטף מעם עצימות רכותה אלו הגולים אשר נגלים בכס מעם שמים אלי ארץ. ואין מן הפרוכת מלבד מרקמה ודיוקה עלי עליון ליתן במדויקות הגילויים ובל נפסע ממנה מעם האיסור שבחשיפתה. וזו הפרוכת תהא גל-עד בכל בית ישראל להבין את אשר היה ואת אשר קורה ואת אשר יהא באם יתירו בנו שומר ההיכלות כל אלו הדברים בכללותם. ומעם האמירים אשר לקדושים ולשבח זבחי העולה אשר לבית מקדשנו מעם עליונותו במרומים ינתנו בכס סימני ואותות הקודש אשר לבית מקדשו ליישם בבוא גאולתכם מעם מדויקותם ולא יוסף ולא יוחסר מהם פסע שאינו מעם מדויקות נשגבותו. ואל יתיירא בכס לבבכם מעם זה הכתוב. בית ישראל לכו ונלכה אלי בוא הגאולה מעם פסיעות קטנות עדי פסיעות רמות מעם הפרט והכלל לערבות ישראל וערבות משכונכם על זו בוא הגאולה. ואין במנין הימים לבוא הגאולה מנייתם מעם הזמן אשר לתחתונים. וזו הגאולה תעתר בואה מעם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף מנגלות הקדושה עלי טבע הארץ וטבע האדם להיישם ואף לא שכלכם מניית הימים עד בוא הגאולה. לא מארץ היא המנייה. ותדע כל נפש ונשמה לישראל בתפוצות בגלות ובציון

כוח בוא הגאולה מעם פרטיות הנשמה והרוח וכלל ישראל מעם ה"פרוטות" אשר מצויות בכיסי אמונתכם לפורטם על פי מוסר הח"ן אשר לעבודת שמים בכללות עבודת המידות ובהדגש לה. ורוח האדם מעם היצר אשר מיושב בה משטה בו כיווני אמונתו, ושכלו מיישרו אלי תועלתו אשר באמונה. ואין בינות האמונה לתועלת האדם אלא דבר השם למוטביו וליראיו. ואין מן השכלנות ואין מן הבדיה אשר לחכמת הבינה המתכלה המצויה באדם להבין גודל הגאולה אשר מכוונה מעם מרומים. ובעת תקטון הבינה ויקטן השכל הישר להשים עצמו כלי בפני בוראו ליתן בו בינות הכלי ודפנותיו מעשה גאולה מעם פלאות השם, ואלו המה בחלקיות הפלאות אשר מעם הפתח והכתיבה הזו המשמחה וממלאה נשמות ישראל להינתב אלי הישועות והניסים אשר נגלים אל הפתח. ובעת ידום ה"אני" אשר מחפר מחילות ליישב בו היצר יתלבשו עלי כיסי האמונה "עלי כותרת" הפלאות והצפונות אשר למרומים. ואתנה בכס מילתי ומילת קדושי ישראל להבין עצימות זה הפתח לתועלת האדם בפרטיות נשמתו רוחו ונפשו ולתועלת כלל ערבות ישראל לקרב אחיכם אשר אינם חוסים בצל תורת ישראל, אליכם בני תורה מעם הענווה וההבנה כי תורת ישראל לכולם היא. וזו בהירות הפתח מעם זו הכתיבה להבין מעלות הפתח מעם מדרגותיו. ויאירו בך מראות עליון מעם רום המרומים ליתן בך כלי משוב עיניך עבור בני עמך, בני ישראל, לקדם בהם ענוות הנפש ולהגדיל אמונתם ולהכין כלי עבודתם אל פני הגאולה. ותצרך נשמת האדם אשר חלקה מעם זו השליחות להכפיף מהות ה"אני" אשר בה אל מול השליחות המוטלת עליה בנגזרות תיקונה, יעודה ותפקידה אל זה הפתח. ולא תרבון בני שליחותי מעם נסיונכם ליתן שם ופתיח אל כל אשר קורה מעם זו הכתיבה והמראות ואף הריחות. זו הקטנות הנדרשת אל מול שליחותכם לבל יבלבלכם היצר ליתן בכס כתיבת הדברים מעם מבואם ומוצאם אשר בעליונים. אין זו מעם תפקידכם ואף נאסר זאת עליכם מעם אמונתכם ואופן עול מלכות שמים עליכם, הפנו עיקר מחשבת ליבכם אלי הברכה אשר לפתח. וזו הברכה מצויה בכל אחד ואחד מכם ומצויה בפתח ביתכם ומשפחותיכם. וכל אחד מעם בני שליחותי אשר "אור השליחות" הציף בו "כבדות הלב" ו"מחשבות הגזל אשר לקנין רוחו בפרטיות הנשמה", יאיר פניו בעת תפילותיו אלי אלוה ממעל ליתן בו "הארת" דרכו להניח מעם מחשבותיו היצר אשר "גוזל" ממנו מחשבותיו הטהורות. וזו הבינה אשר לכם מעם תכפיפה אלי ארציות הנפש תותיר בכס חלל מילוי האמונה ונכספות אלוה ונשגבותו עלי תחתונים ותעשיר קנין רוחכם ותעלכם אלי מדרגות צלם נשגבותו. וזו בשורתי לכם היום בני שליחותי מעם זה הפתח ליישם בכס "ערבות ישראל" מעם ענוות הלב ושפלות הרוח למרות ואף על פי מעמדכם מעם שליחותכם על פני האדמה כ"רועה צאן" מרעיתכם, כל אחד ממכם על פי מקומו ומהות תפקידו. וזו שפלות הרוח תאיר עלי "צאן מרעיתכם" ותקדם בכס בפרטיות נשמתכם ובכללות ישראל נשגבות אלוה ממעלה. וכל אשר ניתן מעם זה ההיגד אשר לכתובה כדברי חיזוק לכם מעם בריחי שמים אשר להיכלנו ובשם כל גדולי וצדיקי הדורות לישראל. מבורכים אתם בני.

"שיר השירים" אשר לשלמה יאיר בכס תואנת בן סורר ומורה על אשר נדבנו ליבו להינתן כלי מלאכתו אלי יציר האופל אשר נדבק בו. וזו מחלה אשר לימין שלמה תשבר כוח צלם היצר עלי דורה לבל יכרתון מעם מעשיהם. ותיתן בהם מעשה נבואה אלי שררת המלכות לבל יאבד כוח המלכות מעם מלוכת העם בדור ההוא. וזו בשורת "שיר השירים" להבין ספירת מלכות מעם תלת מלכויות אשר לקיבוצי מלכות שלמה לנסרם מעם גופני הרקיעים לבל יבקיעו היצרים אשר טמונים בהם לחבל מעם מלכותו אשר בארציות. ונתן בהם סימנים לאופני הכרובים להגן מלכותו בארץ מעם מלכותם במרומים. וזו התצורה אשר נתנו בו אופני הכרובים תשבר כוח היצר מעם מעברי ניסורי

המלכויות. וזו תובנת שעת רצון מעם אלוה לשמר מלכות שלמה לבל יבקעו בה בקיעי היצר להשמידו מעם נצרו אשר לו. ותואר נשמת "אדם" מעם קריאת שיר השירים לשבר היצר אשר בסיפי ספירי ספירת המלכות אשר בפרטיות האדם ולאחר שיבורם "יאירו" בו "הארות" בקשותיו תפילותיו ותחנוניו להשם אלוהיו. וזו מסכת יומי מעם פרק ח' למקשתי להבין כוח שיבור היצר מעם ספירי המלכות לקירוב כוח "ההארה" אשר טמון בפרטיות נשמת האדם עלי ספירי ספירת המלכות אשר בפרטיותו. ומשכך הדברים תואר בכס תובנת עליון עלי משויכות "שיר השירים" ל"הארת" אלוה ממעל מעם המדרגות העליונות (שישה במספר) אשר להוד השביעי מחוברין לסיפי מלכות אשר למלאכי עליון. וזאת על כן ישא אדם בפיו "שיר השירים" מעם טוב ליבו ונחת דעתו ומצפונו לרחק ממנו מזיקים ולקדם בו מעלת "הארת אלוה עליון" עליו ועל מעשיו אשר בתחתונים. מבורכים תהיו.

באור יקרות אשר נגלה מעם מרום אשביח ואייסד בך בתי נוראות האותות אשר לאותיות ויושכן בך שלום ולא יחסירך אחד מיני המזיקים אשר לתחתונים ואף לעליונים. וישתבח שמו ברבים נתן בנו מענה עצותיו וכפרי הבשל עלי ענפיו נתן בנו אורם ודיוקם וחיזוקם עלי התחתונים. וזו מעם השם יתברך היקרות מאבני הח"ן אשר נכספים עלי ידי רבנו האר"י הקדוש זצ"ל. ולא נרפה תפילותינו עדי יועדו מעם מזלם, אותותיהם, אורם ואופני פועלם עלי ישראל. ותינתן רשות הדיבור לרבנו הקדוש האר"י זצ"ל: " ואנו מעם מנין האותות אשר לאותיות וגוון צליליהם ואופן פועלם יצרך מעם כל אלו הדברים האדם הפשוט להחכים מעם תובנתו ובינתו זו הנצרכות מעם פועלם ואין בהם רק כתיבתם ושבעתיים מונים פועלם ואופני פועלם במרומים ובתחתונים. וזו מילתי מעם השם יתברך ולשבחו וליתן בכס מעם מדוייקות הדברים ומעם נגזרותיהם עלי מיסוד מערכות עבודתכם מכפן המילה אשר לעבודת המידות ועדי נשיאת מילות תפילותיכם. וידעו כל איש ואישה מנשמות ישראל אופן גילויים מעם פיהם ולא נודע בהם צרורם אשר בעליונים ושינוי פני סדר הסדרים אשר מעל. ותיפן מילתכם אלי פנימיותכם בגדרות מחשבותיכם ואף בינות זולתכם ותאיר אורות אלוה ממעל בינותכם ולא תראה העין הגשמית נפלאות האותות אשר לאותיות. ומשנזכרו אלו הדברים בהיגדים אשר בכתיבתך, נעמיק זולת האותיות אל האותות אשר המה הכוחות הטמונים בכל אות ואות לשבר ולחבר חבלי עולם, עולם גדול, עולם קטן וכל אשר בינותם. וזו התורה, תורת ישראל, אשר נינה לכם מעם מעמד הר סיני, סדורה, מלוכדה ומלומדה ולא ניתן בה פסיק שאינו מעם דיוקן ובהשתייכות מילתו. וזו התובנה תאיר בכס שער שלמה אשר לפתחי ישראל להבין מאמרי עליון מעם כוח האותות ומעם כוח האותות אשר עוטף האות מעם חיצוניותה ומעם פנימיותה. וזה זוהר צבעה יאיר מרחקי פועלה ואופני פועלה מעם עצימות האור, גוון ושער פילוחי אופניו עלי האות ושכנותיה אשר לצידה. ומזה שירום המרומים אשר ליציעי הפתחים יינתנו בכס מעם ניבי הספירות וכוחות האותות אשר לאותיות להבין עצימות אופני פועלם מעם עצמיותם ומעם שילובם כברק ורעם אשר למרומים. ולא יוכלו להתקיים מעם עצמיותם ללא ניבי הספירות והפוך מזה. ומעם אור האחד ייולד עצימות אור שכנו והמה יעפילו עלי ניבי הספירות לשכר בהם אופני פועלם. וזו בניית עולם וחורבנו יהא על פי הדיבר, המחשבה והמעשה אשר לנשמת האדם וכוח הדיבר מעם האותות אשר לאותיות וכוח המחשבה מעם ניבי הספירות. וכוח שילובם מעם עצימות המעשה המחל במחשבה ודיבר ואופן התהוותו מהם. ומרום ושירום אלו הדברים עלי התחתונים אתנה בכס סימני האותות אשר לאותיות מעם כוח עצימות פועלם ואופני פועלם בשיבור החטא אשר נתיישב עלי עוון ו"עמלם" נשרך אחריהם ומרחיק מהם חסדי עליון. וזו ה"הארה" אשר לאותו ולני"בים תצמיח ישועות בקרב בני עמי עת תוכל בינתם להחכים מעם עומק יסוד פועלם ותבנית ראשית הולדתם.

ואין במניין מניית האותות ואופן פועלם כוח היסוד הנתוולד בהם יען אסרו זאת שומרי ההיכל להיגלה אלי תחתונים. וכל אשר ייכתב וייחתם מעם אלו הדברים לאורם של ישראל ייזקף זכותם להלבין מחשכי הדיבר אשר לו לאדם. " מבורכים אתם בני עמי.

ומאור צריחי המרומים אשר לאור הלבנה אתנה שם י ק ו ק מעם כוח אותותיו להכביר עצימות נשגבותו ולא יוותר בכס רפיון אמונתכם על אלו הדברים. וזה הצריח אשר לשמו יקרא מעם מבוא הפתח אשר להיכל קודשו והוא מעם מבואות כסא הכבוד להיכלל אלי תפנימי ישועות ונצורות אשר באומר ובח"ן יורדו אלי תחתונים מעם חסרון מילתם או מעם מעלות קדושים אשר נתונים בהם. וזו השירה אשר לכתבת י ק ו ק יאמן המאמין באמן ובאומן אשר מעם אומנותו נאלם עולמו אל מול נצחיות יתברך. וזו ה' אשר לשער ההוויה מעם ימינה תסמל בכס אחדות הנפש מעם אחדות ודבקות נס החסד עלי הרחמים מקורצפים ומנותקים מעם הדין ולא יובט בו הדין לקרב עליהם יען סגר שערו מעם קוצו של י' לבל יפגמו בו טהרתו ושורשי טהרתו מעם עלמא יה יען ניתנו בו אותות שערי הרחמים מעם קיום כלי בראשית מפנים סדר הסדרים ובל יחמד בו מאום ותותר תפחתו ועצימותו מעם קוצו ובל ישתמרו בו מזיקים כלל. וככל אשר מדפקת בו מידת הדין ירחיקה ואף יפנה גבו אליה לבל תדבק ותחריד ותנסר החסד מעם הרחמים. ומשתמהו על כך שאר אותיות בראשית נותרה עלומה זו צנעתו לבל ישיבם דבר ואין בפיו מענה כלל וכניעתם אלי יוצרם ותואנתם עלי קוצו של י' נבלמה מעם הרשימו אשר להיכל ראשית ולא יוצק בו כלום ואף אפסיות הכלום עד נדבקו בו חסד ורחמים ונעטף מעם השלום אשר טוהר טרם כניסתו אלי היכל ה' – י' וקוצו של י' שומרו מעם טהרתו ושורש טהרתו. וזאת על כן בינת הכלל להישמר מעם קוצו של י' בכלל ישראל ובפרטיות הנשמה להבין כוח עצימותו ברפואת השם יתברך עלי מוטביו ובל ירפה מעם קוצו של י' יען נסמך עליו שערי הרחמים והחסד דבק בו. ולא יענה כלל לאל דברי אחיו האותיות הנסמכים בו ט' ל' יען נצרכו מעם כוח היוולדם ממקומם האחר ונשתכנו לצידיו, אך כוח היווצרותו מעם מקומו הנתון לסגולת גולי המכמנים ואין בנמצא האיש אשר ידע מקום היוולדות ה-י' ואף לא מעם השענוותו עליהם. וזה דבשו וזה קוצו של י' יסמך עלי עצמו וינק כוחו מעם לשד נשגבות אלוה ממעל ובל יוצרו בו כוחות חיצון ונשמר מכל עין ומכל בישא אשר למשמר המרומים ונקפדו עלו שומרי היכל מעם נשגבות טהרתם וסיכתם בהקפדתה לבל יזוק אף לא בקוצו של י' ויצאה בת קול להעיד עומק תפארתו של קוצו של יוד במרומים ולבל יפנה אליה כוחו ואותות כוחו של האחר. ונשתמרה ונגבלה גדרותיה לבל תיזוק כלל. וזהו כוחה אשר טמון בה נשאב מעם מכללי החסד והרחמים אשר לאלוה ממעל וניתנים אליו כפי ידי משורה לבל ישכיח בו איתנות נשגבותו ויותר פועלו מעם החסד והרחמים בלבד. ואין מדון ואין אומר ואין דבר פסילתו קוצו של י' מעם אלוה מעם זקיפות קומתו וכל קוצו מעם השתמרות מהבישא יען לשד נשגבות אלוה טמון בו. וזו האורה לישראל להנצל מעם השמד ומעם כפיית היצר עליהם יוגנו מעם משמר הכבוד אשר למרומים עת יוזנק קוצו של י' אלי משמרתו ליתן החסד והרחמים המיועדים לבני תמותה אשר לתחתונים. ולא נותר הקפדתו וקביעתו וכוח אופניו עלי תחתונים בלבד. וכוחו שמור אלי בית דין של מעלה עת יוטבו נשמות האדם ליתן דינם ויעמוד קוצו של י' לימינם וישקול טיב חסדם ורחמיהם עלי תיקונם ויזקק מהם לשד החסד והרחמים אשר נחרט בתיקונם ועל פיו יקמול מהם עונשם או באם יסלק פניו מאליהם. וזו תבנית קוצו של י' מעם שם י ק ו ק לצדק אמת, שלום וחסד על ישראל. ומעם השם אשר לימין קוצו של י' ינתן שמה ברבים להיאסף מעם הדין אשר נתלה על הרחמים ולקבץ נדיבי ישראל מעם כוח שפעם להרע או להיטיב אל מול תיקונם ולדייק בהם הדין אשר לחסד והחסד אשר לדין ולא די בכך. וזה הדין אשר לחסד וזה החסד אשר לדין תדע זו האות השם אשר על פי אותות כוחותיה לזקק מהם

הגילוי והנסתר אשר לדין ולחסד הנשטחים משני כיוונים אחד על השני. ולא תמו תפקידם מעם אלו החסדים והדינים אשר בנראותם או בנסתרותם נזקקים אלי מדון אשר למדבר ליתת טיב הדין או טיב החסד על פי מדבר שממת לב ונשמת האדם אל מול בוראו והמה בצוקי עיתם. ובאם ינצחו ביתר אשר מכפיפם אלי הדין ובאם נתלים עלי מרומים וחסדיהם עליהם ולבל ישומד בהם היצר ויקצץ כנפיהם. ועל כן זו השם מעם כוחות אותותיה תיאות להרחיק גבולות גדרותיה להכנס במ ולצאת מהם לשם גלות הסגולות אשר בה מעם מיצוי הדין אשר נשען על החסד ובאם החסד אשר מצמק הדין ונשען עליו והגילוי והנסתר וכל אשר בינותם יוכלו כוחות אותותיה לסנוורם, לסדרם לקצפם ולטהרם או באם להשמידם מעם כוחות האופל. ועל כן ניתן בה סגולת נשגבות אלוה להישמר בה מופתותיו ופלאותיו וניסיו אשר בנגלותם בתחתונים יהיו כטבע הבריאה אשר נסך בהם. והעם בעליונים ינתנו אותות כוחותיה פועלו ונשגבותו וצורי נסיו עלי מרומים על פי כוח פועלם להינתן בהם אופניהם להראות נשגבות השם עלי מרומים בינות נשמות הנוסקות אלי מרומים ובינות כל שאר בשרם. ואלו המה האותות אשר לאות השם ישמר מעם נזילת וקציפת החסד והדין אשר מתיימרים בינותם ומכוח עמידתם וכבידי אומן יפרדו הדין והחסד מעם המדוייקות שבו לבל יפגמו מעם כוח הפרדתם אינו במדוייקות שמו יתברך. ומעם אלו הדברים תבינו בני ישראל כוח האותות אשר לאותיות י ק ו ק להשמר בו מעם כל כוח המשמר אשר לתחתונים ולא יאונה בכס רע. ואלו המה האותיות אשר נסתייע בהם אלוה לייסד עולם מעם תבנית בראשית והמה י ק ו ק מעם סגולותיהם ורום קדושתם ורום הויותם ורום מקום היוולדם מעם שאר האותיות אשר נסתייע בהם אלוה ממעל. ואף עלי פי כוח ראייתכם מעם מגבלות גשמיותו ולא תוכל בינכם לתאר אלו האותות והאותיות ובפרטיות י ק ו ק אשר מחוברין מעם מהויותיהם אלי כסא הכבוד ונשגבותו. ונשתמרה וי אשר למשמר כבוד אלוה ממעל להיתמר מעם גובהה ורום חריצותה וחרוטה בה מלאכת החיבורין אשר ליסוד עולם וצניעותה ויופי הוד הדרה מעם שתיקתה ולא תסר כוח חיבורה מעם דיבורה וכל לכתה ופועלה מעם צנעתה. וזה פועלה מעם משמרת הכבוד אשר לבורא מעם חיבור ובירור היוצרות אשר לדין ואשר לחסד. ובאם נתגלה היצר מוטמן ומוסתר בקפלי החסד מעם רום חכמתה תבררו ותפרידו לבל יחבל בסדר הסדרים אשר למרומים. ובאם נסתרו החסדים כמעשה התחבולה אשר ליצר וטמנם בדין תאיר עינה וגובה רום אופני פועלה להאירם מעם הדין ולהשיבם אלי מקומם הראוי להם. ולא תתבלבל בה בינת פועלה וכל יושרה ודופני מעשיה מעם מלאכת הברורים אשר כבודתו מעם חיבורין אשר לעשיה. וזה ממשלת הבורא י ק ו ק לעמוד על יינו ולשלח כבודת זכויותיו חובותיו ניסיו והתגלותו עלי תחתונים ועלי עליונים וזו ממשלת עליון להאיר אורו ותובנותיו עלי בריאתו ויעמדו על משמרתם ולא יקצפו בהם ולא יתעמרו בהם ולא יזיזום מעם כיסא הכבוד להשמישו מעם נשגבותו וכוח נאמנותם טמון מעם כוח היווצרם ומקום היוולדם השמור לאותות והמופתים אשר לבורא. וזו נשגבותו מעם י ק ו ק להיקרא ממשלתו ויד ימינו עלי שמאלו ולא יגרע מהם מאום ולא יתווסף מעם מאום וכל תכלית היוולדם ויעודי מוצאם מעם להשמישם כממשלתו מעם ראשית ועד גאולת ישראל ותחיית המתים. וזו הבשורה אשר לרקיעים מעם השענות שליחי השם יתברך והמה האותות אשר תבנית יוצרם ואופני נראותם ופועלם אינם מעם נראות העין הגשמית הולדה לו לאדם. וזו יצירת היצירות אשר לבורא להשמישם ככליו, ליתן בהם תבונת נשגבותו ולהאיר בהם שמים ותחתונים אשר לאלוהים. ואלו המה י ק ו ק חביביו ובניו וממשלתו מעם שאר האותיות אשר בכיסי כליו ולהשמישם מעם סדר הסדרים אשר לעליונים ויפריחו אמיריהם סודותיהם כליהם וכל אשר להם מעם עליונים על פי נראותם והמה יצירי כפיו

של הבורא וישמשום בני ישראל ושאר העמים מעם כוח כתיבתם. ואין בינות כוח כתיבתם ונראותם בעיניכם הגשמית ובנינות נראותם בעליונים אלא רק אפסיות אשר לו לאדם. מבורכים תהיו.

בזבח תודות להשם יתברך אשר נתן בנו מגילת יומנו מעם זה הפתח להתברך בו תחתונים מעם עליונים ולשבח גאולת ישראל, נחתום בכם מקשת האר"י הקדוש מזה הפתח לישראל לסנגר בכם שמי מרום אל מול כיסא הכבוד יתברך. וזו החתימה מעם שבחי הבורא ליתן בכם אופי מעשה הח"ן אשר למרומים. ואתן דברתי וקולי לשם יחודא וקדושתא ובשם האר"י הקדוש זצ"ל: "זו המסכת מעם מקשת ספרי תחתם מעם צרופי הייחודים אשר לאותות האותיות להבין פשר גלמודות ההבנה השכלית אל מול פתחי הח"ן אשר לרקיעים מובלים מעם האותות אשר לאותיות ולשבח בוראיהם ליתן בכם מעשה זיווגים מעם אותיות שמכם, וזו יצירת היצירות אשר לאבינו שבשמים לשמור הייחודים מעם קוצו של י' על אשר נבחר שם הילוד מעם צאת בת קול בשמים להכריז זיווגו ונשתמרו שמות הילודים ברשות קוצו של י' ללבן בהם אותות האותיות ולשמר בהם החסד אשר בחסד ולנקות החסד מעם הדין ולא תוכל קוצו של י' להרחיק הדין אשר בדין יען קצה בה כוח היולדותה עלי הדין ולא נכתם בה. וזו מלאכת שיירי החסדים אשר לכוח האותות אשר באותיות הוטלה בה בקוצה של י', יען סמוכה היא אלי כיסא הכבוד, לייחד הייחודים מעם זיווגי עליון. ולא תמה זו המלאכה מעם שמות הילוד יען ברה ושפתה היא קוצה של י' עדי תחלוק כוחה עלי שם אמו מולידתו של הילוד לצרף החסדים אשר לשמה ולבטל ממנו הדין אשר לאותות האותיות לשמו ולייסף חסדיה אלי חסדיו הנתלים על שמו. ויאררו שמי עליון להבין תוקף הדברים מעם שבח הבורא להטות כף החסד מהדין ולבל יאונה בהם רע חס ושלום. וזו מלאכת הזיווגים מאת השם יתברך ניתנה ונתלתה עלי קוצו של י' לעשות מלאכת הבירורים אשר לאותות ולצרור חסדיהם אשר עליהם. ומשכך הדברים יולבן בכם מעם הבנת בינכם גודל השעה עת ניטל שם הילוד עלי גופו הגשמי ועלי נשמתו להאיר בו חסדי מרום ולא בכדי. ומשכך ויצאה לדרכה בת הקול להכריז הזיווגים, ניתלתה זו מלאכת הבירורים וצרורי החסדים עלי קוצו של י'. ובל נשכיח חסדי האותות לאותיות שמו וכל אות בדרכה שלה מעם האותות הניתלים עליה תצרף לחזק החסד הפנימי בפרטיות אותותיה להגדילו ולשבחו ולסככו ולטהרו מעם הדין כגודל עקב לצד אגודל, ובל תתיירא היא מהדין יען מרוחות השמים יאספו בה החסדים ותגבר סגולת הספירות שבפרטיות הנשמה לחזק ולשמש בה החסד ובל תיפול רוח משנתה מעם קיומה בפרטיות פועלה. וזו היא עבודת הזיווג מאת השם יתברך לשמש בה בני חכמים צדיקים, צדיקי יסוד עולם מעם התחתונים. לשפר הזיווג מעם האותות ולהורות בתוספת או בהשמטת אות לשם האדם מעם איסוף חסדי הזיווגים ובאם החלפת השם מעם פרטיות נשמתו ולקיים זיווג מעם בת הקול אשר יצאה במרומים להכריז עלי זיווגם ולהאסף אלי זה הזיווג צרורות חסדי אותות שמם ובל יפגם בה היצר אשר מצד הדין. וזו מלאכת בירורי האותות ניתנה למעטי מעט אשר לתחתונים יען נחתם בהם החותם האלוקי לסייע בידי שמים מעם מלכותו בזו מלאכת הזיווגים לשמו ולתפארת קדושתו יתברך. וזו משנת ומסכת יומי ליתן בכם ברות הדין מעם שמכם, לשייף אותות שמכם מעם זרעכם ומעם ישראל כולם. ועל כן יתנה לבכם תשימתו ואף משוב נשמתכם להבין גודל גורל שם הילוד על פי אותות אותיותיו ובל תהא זילות הלב על זו המטלה הניטלת מעם מרומים. ובשם השם יתברך נתן בנו אלו החסדים לשמרם מעם אותות שמנו, מעם ספירותינו בפרטיות הנשמה ומעם מחוללי האותיות אשר ללשונו, בצקצוקם יאירו ובצקצוקם יכבו, וחסדיה של קוצו של י' יאר בכם אותות האותיות אשר לשמכם ויאיר בכם לישת מילות מילותיכם לשמר בכם חסדי עולם יתברך. וזו מלאכתי מעם מקשת עליון אשר לחסדי השם יתברך ואני ספון בבית מדרשי ולא אתיר בכם ולא אעתיר בכם מעם אבניי הח"ן אשר עלי חופני

ידיי, עדי אפצחם בעליו להורידם אלי תחתון בעתים אשר להיתרי שומרי ההיכלות. וזו מקשתי לרישא המקשות עדי בנין עולם מעם חסדי היכלנו לשלשל בכם יתר המקשות אשר לאבני החיץ התלויים בכותלי בית מדרשנו. מבורכים אתם בני עמי. יברככם השם וישמרכם מכל משמר ופגע, ותבוא מנוחתי עלי משכן היכלי עת אדע מעם מבוא נשמת כי זו המקשה אשר נתלתה עלי הפתח לישראל תאיר בתי מדרש בתי ישראל גדולים כקטנים ותבוא עליכם הברכה. מבורכים מפי עליון.

למה תלין הנשמה על בוראה? הלא לה נחומים מעם עליון ובה ישועת נפשה אלי תחתון. וזו ההלנה מקורה מעם פשר צביונה עלי כסות גופה ופשר צביונה במנותקה ממנו. וזו זו תכלית הנשמה מעם תחתונים ותכלית הנשמה מעם עליונים מרבדי מרומים בשוני מהותם וכוח פועלם. ועל כן תצרך זו הנשמה אשר נשבתה מעם גופה לבתך ממנה קרומי הארציות אשר לגשמיות החוסמים ומחוסמים אותה מעם תכלית בריאתה והיא בעליונים. ועל כן מזה פשר המהויות בריבוי מהותם פועלם אופן הווייתם ועוד מאמירי ואמירי מרומים כוח משקלם. ולא תדע זו נשמת האדם אשר כסותה עליה להבין תכליתה מעם מרומים והיא ערומה מעם כסותה יען יבתק זה הגוף כסותה אשר לתחתונים ראי ביאורי תכליתה אשר לעליונים. ובאם לא ינתקו תבער זו הנשמה מעם בית כליאתה הלא הוא גופה ותאבד עצמה לדעת יען בשוני מהות תכליתם ודופי יצוקם יעד בהם זה התכלית באם זה היצוק מעם שמים נשבה אלי כסות גופה ובאם ניתק ממנה בעת כסותה עליה. וזו הבערה עת לא נותקה מעם תכלית עליונים מקורה מעם פרי היוולדה וחותמה הטבוע בה. וזו תשליך (מצוות תשליך) ערבות קיומה אלי גופה להרקיבו ממנה עדי יושלך אלי קרקעיתו ותוכל הנשמה להתחבר אלי בוראה ולא נשתקה מעם תשליחה במרומים. וזו התכלית יצוקה בה בפנימיותה בעודה בעליונים (טרם רדתה לתחתונים). ובהיפוך הרשימו, נהפכו תכליתות הנשמה אשר לעליונים מעם תכלית התחתונים. וזו תכליתה להתכנס אל מקום פרי היוולדה למחק ממנה רישומי תיקונה ולהיטיב אל מול בוראה והיא בעליונים, לחזק שערי רחמים יצוקים בחסדים עלי מרומים לבל ימיטו בהם צער התחתונים מעם איולת האדם אל מול קונו. וזו התכלית וזו פשרה מעונה ומעוגנה מעם שערי החמד אשר לשביעי ומקור אורה ותבליט שיערה מנותקים מעם צלם אלוהים הטבוע בה טרם רדתה לתחתונים. וזו התכלית מעם שפתכם לשמר עליונים מפני תחתונים. באם יערב צער התחתונים במגוון פניו, הדין, היסורים אשר בדין, הדין אשר למלקוח הדיבר והדין אשר למלקוח הגוף ואלו צרורות הצער אשר בשריגות עם אלה הדינים ועוד דינים רבים אחרים יחריג כוחות עליון מעם סדר הסדרים להחרידם מעם עוצם הדין אשר לתחתונים ועוצם הדין אשר לעליונים מעם מזיקי עליון וישבר משקל מרומים ויצרך תיקון המקום ותיקון הזמן ותיקון חוטי ההיכלים אשר לעליון המחברים אלי תחתונים. וזו האמירה אשר לתכליתות מקורה מעם גופני המלאכים לשמר תבנית בראשית ולהבחיר נשמת האדם עלי עליון מעם יצוקי כוחה במרומים לשמר כוח הגבורה וכוח המלכות אשר למרומים ובגין אלו הדברים אשר בינתכם מסורבה להבינם מעם כליה תצרך דבקות הלב אשר לתחתונים לשמר נשמת אשר לצידה מעם כוחות הצער והיגון ולשמרה בשמחת ההיכלים אשר לעליון בהשתקפותם לתחתונים ולבל יאונה בה רע. וזו התכלית בתחתונים וזו התכלית בעליונים מוקפדה ומשומרה מעם כוחות עליון אשר מביאים ומוצאים מעם כיסא הכבוד לשמר נשבותו מעם בריאותו ונבראיו לשלום נצח ההוד אשר למלכי המלכים. ולא נותר מעם אלו הדברים להבין תכלית נצחיות הנשמה אשר לגופה וברות מגופה לחולל (לרקוד) מעם כוח שערי מרומים ולשייר בה תכליתותיה מעם זמנם, דיוקם ואופי פועלם. וכל אשר נאמר באלו הדברים מעם חיזוק

בריחי תחתונים לשמר בכס גדלות בוראנו אלי לבככם ונפשותיכם כי בכס בחר לו לעם מעם נבראיו. מבורכים תהיו.

ממרום עדי בנין עד תאיר סגולת ישראל על העמים אשר למשכנות שאננים נתנם הבורא וזו הסגולה מעם תפארתה ופאר משכנה ואור זוהרה תאיר במרומים ותאיר בתחתונים שפע ברכה ואהבת הבורא את בראיו ונבראיו עלי עין מעם פורת יוסף. וזו מעלת השכינה להינתן עלי ישראל מעם מקורה וכוח היולדה וכוח בחירתה ניתנה בנו ישראל להבדילנו מעם גויי העמים אשר לעולמו, יציר תפארתו. ומה לנו ישראל מעם זה כוח הבחירה ליישב עול מלכותו עלי ארץ ואדם? והרי לשמים חשבונות עולמים מעם כוח היווצרם וכוח תהומי סגולתם וכוח רומי רומים הוותים. וזו הבחירה מוקד כוחה וכוח הארתה מעם גרמי שמים אשר לכוח היווצרם וכוח פועלם שיפעם אל מול כיסא הכבוד להבחר לו לעם ישראל מבין העמים. וזו האמונה אשר יוקדה בלבבות ישראל אלי בורא עולם, זו האמונה התמה השלמה והברה מכל ניע וניד אלי תהומות הנשיה והיצר החופן מעם ידיו כוח הטרה להשמיטו מעם כוחו. זו האמונה הנפקדה כפקדון בינות לבבות ונשמות ישראל כוח תפארתה וחוסן מעלתה חסרין בנשמות הגויים יען נפקד מהם צל יחוסו של הצלם המצוי בנשמות ישראל. וזו הלענה אשר לנשמות הגויים נדבקה בהם מעם חסרון הצל אשר לצלם בקיומו בנשמות ישראל. ונתבחר זה הצל מעם כוח היווצרות גרמי שמים להיבחר בו בעם ישראל כעמו מבין העמים ליתן בו כוח יצירתו ונפלאות נשגבותו אשר לצל כוח שיפעו יתברך. וזה הצל מעם מורכבות קיומו נתברא ונתווסד מעם השם יתברך ליתן בו סוד אשר לגרמי מרומים לזמן בהם זמני קיומם מעם הקודש עדי החול ולהלביש בהם קדושת המקום מעם קדושת היום. וזה הצל אשר הכביר כוח פועלו עלי נשמות ישראל ונתחסר מעם נשמות הגויים, יפאר כוח מעלתו מעם זימון הזמנים אשר לנשמת האדם לחתור אלי מ"ב מסעותיו מעם יום היוולדו ונשמתו בכסות גופו ועדי תשיב זה הפקדון, פקדון נשמתה אלי הבורא. ואלו מ"ב מסעותיו מצויים כחותם חרוט עלי הצל אשר בנסיוב מעלותיו דבק אלי צלם נשמת האדם וחותרו שמור ומובדל מעם חותם הצלם. וזה חותם הצל יאיר בו באדם כוח זמני מסעותיו, מ"ב מסעותיו מעם זימוןם, כוחם, אור פועלם, אופן פועלם ויקיצות זמני פועלם מעם כוח שיבור אורו או כוח הארתו המחוברין כחוט כסף ושני אלי הלבנה. ומעם אלו הדברים תבינון כוח סגולות גרמי שמים בנפרדו מזו כוח סגולת הלבנה עלי צל נשמת האדם להתברך בה מעם מעלות כוחה עלי מסעות מ"ב האדם עלי תחתונים. ומשתשיב הנשמה פיקדונה אלי מרומים תצרך היפרדות הצל מעם נדבכי חלקיה ליתן בו מעצורי הזמן מעם מ"ב מסעותיו לשמרם אלי ספר החיים ולברוא בו ניקובי מ"ב מסעותיו מעם גלגולו בשנית. ואלו הניקובים ניטלו מעם יעוד הלבנה לשמר בו זה כוחו אלי מסעותיו מעם זוהר כוחה ואופן ליבונה בו מעם צילו אשר נסמך אלי צלם אלוהיו הטמון לו בשמת האדם. וזה החותם אשר טבוע בצילו, צל נשמתו בנבדלות החותם הטבוע בו בצלם אלוהיו נתן אותו בו. וזה חותם הצל משמר כוחו מעם יניקתו מכוח הלבנה המאירה בשמי תחתונים והיא היא הלבנה תינוק כוחה מעם גרמי עליונים ולא ניתנה בי רשותי לשבחם ואף לא לגלותם מעם אלו הכתבים. ועל זאת ומעם אלו הדברים התברכו ישראל להבחר מעם העמים אשר כוח צביונם מעם הצל אשר נתבעו בו מ"ב מסעותיו ואינו מצוי בנשמות גויי העמים. ומשנתברכו בו ישראל נפרמו מהם כוחות היצר ונתפרדו מהם מעם הזקתם ונתלבשו אלי נשמות הגויים. וזה היצר אשר לגויים מעם כוח התעברותו וכוח נפתוליו וכוח תחבולותיו גדול במונים מעם היצר המצוי עלי נשמת ישראל. ומזה שער הרחמים אשר למרומים שימר בו כוח הגנתו עלי נשמות ישראל מעם כוח ליבונה של הלבנה עלי צל ישראל לשמר בו הגנתו מעם היצר המצוי עלי נשמת הגויים. ומשכך הדברים ומאופן ניסורם מעם מרומים להחלק הצל מעם הגויים להיווסד אלי נשמות ישראל ליתן בו בבורא כוח

נשגבותו להבין גדלות ישראל מבין העמים אל מול מזיקי עליון להיפרדם מעם משפחות העמים. וזה כוח נשגבותו וכוח היווסדו עולם מעם מעשה בראשית להקדים בריאת גרמי שמים טרם התולד לו האדם תאיר בנו סוד קיומנו מעם נדבכי נשמת ישראל, להאיר בנו הצל אשר מגיננו מעם מזיקי עליון למכביר ומצויים בנשמות הגויים.

ועל כן מעם זו מעלת גיור האדם להכלל בשערי העם הנבחר תצרך אופן גיורו מעם מעלות קדושים ולא בנקל הדבר. ובעת יעבור הגר מלאכת בירורי נקיונו מעם יצרו וישביחו מעלותיו מעם המילה הנקנית בו מכוח גיורו ויאיר בו הצל אשר כבוי בו מעם היוולדו בשערי העמים. או אז יאור בו הצל אשר טמון בכפלי נשמתו להבדילו מעם גיורו ויחבוק תורת ישראל מעם כוח צילו עליו. וזו גדלות הצל אשר ניאור מכוח המילה יעמיד בו מסעותיו מ"ב מסעותיו מעם הזמנים אשר למילתו ויוותרו בו מניית מסעותיו מעם יום היוולדו ועדי מילתו ועדי ישיב נשמתו לבוראו. ומכל אלו הדברים הניתלים עלי היגדכם תאיר בכס כוח הלבנה מעם קדושתה וברכתה לשמרכם ולהגינכם מעם כוח הארתה עלי צל נשמתכם לשומרכם אל מול מ"ב מסעותיכם ותיקונם החתום בו. מבורכים תהיו.

ומעם אלו הדברים אשר חותם כתיבתם נטבע עלי דפיך, אזהיר בך (הזוהר) כוח נפתולי הזמנים אשר לאלו עולמות יתברך. ובנבדלות הזמנים מעם נשגבותו וכוח היווסדות עולמות ניתנים באדם מעם כוח הארת נשמתו בעליונים בתחתונים ומה שבינותם. ועל כן אבהיר בכס זו הסוגיה לאשרה בכס מעם זה הפתח ולא יפול בכס דבר סיגים אשר למרומים מעם הגזרות והברכות הניתלים עלי תחתונים. ומעם נפתולי הזמנים נבהיר ונבאיר בכס כוח פועלם עלי עולמות הבורא. זמן האחד מעם מרומים וכוח פועלו עלי כוחות עליון בנדבכי הרקיעים ובינותם. זמן השני עלי התחתונים והוא זמן פועלכם מעם יום היוולדכם עדי יום מותכם. וזה הזמן השלישי הוא זמן הניתן מעם קו אניכותו מעם מרומים עלי תחתונים. ובנבדלות אלו שלושה הזמנים מעם פועלם יעדם וכוח עתירתם עלי העולמות. ונשתמרו אלו הזמנים בקפלי נשמת האדם להבדילם מעם כוח פועלם עליה. וזו עבדות בינת האדם להצמד אלי כתליה וכוח כליה לא תוכל להבדיל נבדלות אלו שלושת הזמנים אשר מכוח יסודם בידי בורא עולם, טבע בהם חותם פועלו וכוח נשגבותו להבדיל בהם כוחות עליון מעם כוחות תחתון ובינותם בינות מרומים לתחתונים. ועל כן תיצרך בינת האדם לשבר כוח קשיחותה וכוח עקשנותה להבין מהלכי עולם מעם אביונות כליה. והלא מוצא האדם מעם בוראו ונשמתו נחתמה מעם כוח צלמו, והלא זו מגבלת הבינה מגינה בו כוח גשמיותו לבל יפערו בו כוחות עליון ביתוקי כליו להחרידו מעם הנראה והנשמע ומעם סוגי הזמנים אשר ניתלים עלי נשמתו. ואף על פי כן ואנו קרבים לגאולת הלב אשר תוביל לגאולת ישראל בכללותה תצרך זו הבינה להרחיב סגולות כליה להבין זה מעשה הבורא מעם הזמנים אשר ניתלים לו לאדם עלי נשמתו. וזו סגולת הזמן להבדילכם בין קודש לחול מעם מסלול תיקונכם בנבדלות גדולה מעם זמני עליון להשמיד בו כוח היצר הפועל בעליונים. ולשמר בתבונת נשגבותו קשרי הזמנים בינות עליונים לתחתונים מעם כוח הזמן אשר בינותכם. מבורכים תהיו.